

FILIPPILÄISKIRJE APOSTOLI PAAVALIN MUKAAN

SISÄLLYSLUETTELO

Johdanto	2
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE; luku 1	7
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE; luku 2	24
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE; luku 3	41
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE; luku 4	57

FILIPPILÄISKIRJE APOSTOLI PAAVALIN MUKAAN

Johdanto

”Paavali ja Timoteus, Jeesuksen Kristuksen palvelijat, kaikille pyhille Kristuksessa Jeesuksessa, jotka ovat Filippissä, sekä myös seurakunnan kaitsijoille ja seurakuntapalvelijoille: Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Minä kiitän Jumalaani, niin usein kuin teitä muistan, aina kaikissa rukouksissani ilolla rukoillen teidän kaikkien puolesta, kiitän siitä, että olette olleet osallisia evankeliumiin ensi päivästä alkaen tähän päivään saakka, varmasti luottaen siihen, että Hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen täyttävä Jeesuksen Kristuksen päivään saakka.”
Fil.1:1-6

Filippi - Filippoi (vanha kreikka), Philippi (lat.) oli kaupunki Traakiassa. Se sijaitsi noin 100 km nykyisestä Tessalonikin kaupungista itään ja oli lähellä noin 14 km päässä Neapolin satamakaupungista Strymon joen varrella Makedoniassa nykyisessä Kreikassa. Kaupunki on saanut nimensä Makedonian kuninkaasta Filipp II (382-336 eKr), joka oli taitava sotapäällikkö ja valtiomies. Hän valloitti kaupungin ja se perustettiin hänen nimensä mukaan 356 eKr, ja joka aikaisemmin oli ollut alkujaan kreikkalainen siirtokunta nimeltä Krenides.

Juuri tästä kaupungista isänsä kuoleman jälkeen Aleksanteri suuri lähti valloittamaan maailmaa.

Kaupunki sijaitsi hedelmällisellä alueella ja maaperässä oli kulta- ja hopeaesintymiä, joka teki kaupungin merkittäväksi kaupankäynnin keskuksesi ja rikkaaksi. Lisäksi se sijaitsi parhaalla mahdollisella maantieteellisellä paikalla, nimittäin Euroopan ja Aasian erottavan vuorijonon aukkokohdassa ja oli kahden maanosan valtatie, via Egnatian varrella. Nykyisin Filippi on Kreikan merkittävimpiä arkeologisia tutkimusalueita.

Filippiläiskirjeen kirjoittaja on apostoli Paavali ja kirjuriina oli apostoli Timoteus ja apostoli Epafroditus toimitti kirjeen Filippin seurakuntaan. Kirjeen kirjoittamispaikka määrää samalla kirjoittamisen ajankohdan, joka on ollut Rooma, jossa Paavali oli vankeudessa, kahleissa.

Uusi Testamentti kertoo Paavalin kolmesta vankeudesta; Filippissä, Kesareassa ja Roomassa. Kesarean vankilassa Paavalin päämäärä oli Rooma eikä Filippi, jolloin kirjoittamispaikka on ehdottomasti Rooma 58-60 jkr, jota tukee myös kirjeen loppumaininta joissakin alkuteksteissä: ”Filippiläisille kirjoitettiin Roomasta Epafrodituksen kautta”.

Apostoli alkaa kirjeensä Jumalan armolla ja rukouksella kaikkien pyhien puolesta. Kaikki uskovat ovat osallisia Jumalan armon evankeliumiin ja pyhiä Kristuksessa Jeesuksessa. Olemme erotetut maailmasta, synnistä ja kaikesta pahuudesta palvelemaan Jumalaa ja tuottamaan Hänelle kunniaa. Niin kuin Israelin kansa oli erotettu eli pyhitetty muista kansoista, niin meidätkin on pyhitetty, erotettu maailmasta ja baabelista ja kutsuttu olemaan Hänen arnessaan pyhä pappiskansa Herralle. Siksi meidän tulisi palvella Jumalaa evankeliumissa ja olla sama mieli kuin Herralla Jeesuksella Kristuksella, joka palveli rakkaudellaan.

Apostoli tervehtii aluksi uskovat pyhät ja sitten seurakunnan kaitsijat ja seurakuntapalvelijat.

Seurakunta ei ole johtajia varten, vaan johtajat seurakuntaa varten. Apostoli Paavali oli suunnitellut julistavansa evankeliumia Fryygiassa, Galatian alueella ja Bityniassa, mutta Jumalalla oli toisia suunnitelmia Paavalille ja johti näyn kautta Filippiin. Herra puhui yöllä näyssä, jossa makedonialainen mies seisoi ja pyysi häntä sanoen: "Tule yli Makedonian ja auta meitä!" (Apt.16:9) Siksi oli erinomaisen hyvä strategia aloittaa pääkaupungista evankeliumin vieminen kaikkeen maailmaan, kaikille kansoille.

Filippin seurakunta oli ensimmäinen, jonka Herra perusti apostolin kautta Euroopan mantereella Paavalin toisella lähetysmatkalla, vaikka Rooman seurakunta jo oli olemassa ennen apostolin tuloa maanosaamme. Filippin seurakunnan ensimmäisiä uskovia olivat Lyydia purppuranmyyjä ja vanginvartijan perhekunta, joiden kodeissa aluksi seurakunta kokoontui. Filippin seurakunta oli suurimmaksi osaksi kreikkalainen, mutta siihen kuului myös paljon roomalaisia, koska Filippi oli roomalainen sotilassiirtokunta. Juutalaisia sitä vastoin oli vähän ja eikä kaupungissa ollut juutalaista synagogaa. Seurakunnan johtajana oli alkuaikoina apostoli Luukas.

Apostoli Paavalin ja Filippin seurakunnan suhteelle oli ominaista molemmiin puoleinen luottamus ja uskollisuus. Seurakunnalla oli niin läheinen suhde Paavaliin, että se kävi hänen kanssaan tiliyhteyteen annetuista ja vastaanotetusta. Hän luotti filippiläisten rakkauteen esirukouksissa ja uhreissa Jumalan valtakunnan työssä. Jo toisella lähetysmatkalla he olivat kahdesti antaneet hänelle tällaista apua. Ja nyt he olivat jälleen kerran lähettäneet hänelle lahjan Roomaan, seurakunnan lähetin kautta, Paavalin ollessa kahlehdittuna vankeudessa. Seurakunta osoitti Paavalille Jumalan rakkautta ja huolenpitoa hänen apostolisissa kärsimyksissään ja puutteenalaisuudessa. Paavali kiittää kirjeessään uskovien rakkauden lahjasta, ja josta oli paljon hyötyä, iloa ja lohdutusta apostolisten kärsimysten keskellä. Paavali tahtoo osoittaa filippiläisille, että Jumalan antama ilo ei ole riippuvainen olosuhteista, tavaroista tai tapahtumista, vaan todellinen ilo tulee suhteesta rakkauden totuuteen, Herraan Jeesukseen.

Kärsimys ja ilo kulkevat kirjeessä käsi-kädessä ja ilo esiintyy jopa 15 kertaa eri muodoissa ja huipentuu loppukehotuksessa: "Iloitkaa aina Herrassa! Iloitkaa!" (Fil.4:4)

Myös Filippin seurakunnalla oli vaikea aika ja sen vuoksi apostoli kehottaa uskovia vaeltamaan uskossa lujina ja käyttäytymään Kristuksen evankeliumin arvon mukaisesti. Hengen yhteyttä tulee vaalia ja yksimielisyyttä Kristuksen mielen mukaan tavoitella, riitoja ja turhan kunnian pyyteitä on vältettävä.

Meidän ei tule katsoa ainoastaan omaa parasta ja etua, vaan pitää toista parempana ja katsoa myös toisenkin parasta.

Hän jätti jumalallisen kirkkautensa ja otti ihmisen muodon ja nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen hamaan ristin kuolemaan asti. Olkoon meillä se mieli, joka Jeesuksella Kristuksella oli!

Apostoli varoittaa kirjeessään vääristä koirista, jotka ovat paheellisia ihmisiä, judaistisia harhaopettajia, valvomattomia paimenia ja heidän hapatustaan. Vastakohdaksi heille Paavali tarjoaa itseään ja Herramme tuntemusta ja Hänen ylösnousemisensa Voiman ja Hänen kärsimyksiensä

osallisuutta. Paavalin päämäärä oli tulla Kristuksen kaltaiseksi samankaltaisen kuoleman kautta ja päästä osalliseksi ylösnousemuksesta. Hän ei tunne vielä olevansa täydellinen, mutta pyrkii sitä kohden unhottaen sen, mikä on takana ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin, ja tätä hän suosittelee kaikille. Apostoli päättää kirjeen Jumalan kunniaan ja iäti ja aina kaikki riittävään Jumalan armoon.

Filippiläiskirje on apostoli Paavalin persoonallisimpia kirjeitä ja on poikkeuksellisen kaunis, varsinkin toisen luvun alku.

"Jos siis on jotakin kehoitusta Kristuksessa, jos jotakin rakkauden lohdutusta, jos jotakin Hengen yhteyttä, jos jotakin sydämellisyyttä ja laupeutta, niin tehkää minun iloni täydelliseksi siten, että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus, että olette sopuisat ja yksimieliset". Fil.2:1-2

"Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi, joka on muuttava meidän alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä Voimallaan, jolla Hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi." Fil.3:20-21

"Kaikki minä voin Hänessä, joka minua vahvistaa.

Kuitenkin teitte hyvin, kun otitte osaa minun ahdinkooni.

Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa.

Mutta meidän Jumalallemme ja Isällemme kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen.

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa!" Amen
Fil.4:13-14,19-20,23.

KÄÄNNÖSKORJAUKSIA

Kallistus - korjattu teksti

~ käännesajatus

1:1 "Paulus und Timotheus, Knechte Jesu Christi, allen Heiligen in Christo Jesu zu Philippi samt den Bischöfen und Dienern:"
"Paavali ja Timoteus, Jeesuksen Kristuksen palvelijat, kaikille pyhille Kristuksessa Jeesuksessa, jotka ovat Filippissä, sekä myös seurakunnan kaitsijoille ja seurakuntapalvelijoille:"
Sanajärjestys tulisi olla Jeesus Kristus, ei Kristus Jeesus, mutta sen sijaan Kristuksessa Jeesuksessa ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa.

Samoin tulee olla 1:6,8; 2:5,21; 3:8,12

".. ja seurakuntapalvelijoille: Armo teille.." Välimerkkivirhe, pisteen tilalla tulee olla kaksoispiste Luther 1540

1:10 ~ moitteettomat - rikkeettömät, ei loukkaukseksi

1:16 pantu - asetettu

1:21 "Denn Christus ist mein Leben, und Sterben ist mein Gewinn."
Luther 1540

"Sillä Kristus on minulle elämä ja kuolema on minulle voitto."
Raamattu 1776

Huom. lauseen sanajärjestys, käännes ajatus, merkitys

~ Mille Paavali eli, millä hän eli ja mikä oli hänelle voitto?

Elämä - Kristuksesta oli tullut Paavalille kaikki kaikessa, alfa ja omega, alku ja loppu, ensimmäinen ja viimeinen. Paavali oli antautunut ja luovuttanut itsensä kokonaan Kristukselle, ja niin Kristuksesta oli tullut hänelle elämä. Voitto - Kuolema merkitsi Paavalille pääsyä Kristuksen luo, ja sitä hän piti suurena voittona, kuten vanhurskas Job aikoinaan. (vrt. Job.19:25-26; Gal.2:20)

1:28 "...pelastuksen merkki, merkki Jumalalta." -
 ..pelastuksen merkki, vieläpä Jumalalta. (Toivo Koilo)

2:8 hamaan - asti, saakka

2:25 lähettinne - apostolinne

2:28 kiiruimmiten - kiireimmiten, *kiireimmin*, kiiruumin, kiiruimmin, pikemmin

2:30 pani - antoi, antautui kuoleman vaaraan

3:9 minun - *minut* (persoonapronominin oikea taivutus)

3:11 "jos minä ehkä pääsen ylösnousemiseen kuolleista."
 "damit ich gelange zur Auferstehung der Toten" Luther 1540
 "että minä pääsisin ylösnousemiseen kuolleista."
 vrt. "... että pääsisin, omistaisin ja voittaisin.."
 Tulee olla konjuktiivin oikea taivutus muoto ja suomen kielessä on vain kaksi taivutusmuotoa, nimittäin konjuktiivin preesens ja imperfekti muoto, jakeet 8,11,12.
 Paavali tiesi, että hänkin on uskovana osallinen Kristuksen ylösnousemuksesta. Sanat eivät siis ilmaise epäilystä, pikemminkin päinvastoin nöyryyttä ja varmuutta.

Martin Luther on kääntänyt tämän damit + finaalikonjuktiivilla, niin kuin se tulee olla myös kreikankielisen alkutekstin mukaan. Kysymyksessä ei ole - jos ja ehkä, konditionaali, vaan pronominaalinen adverbi ja konjuktiivi.

Persoonapronomini ja siihen liittyvä prepositio korvataan esineiden ja asioiden kyseessä ollen ns. pronominaaliadverbilla.

Suomenkielen potentiaalia ja konditionaalia vastaava verbien tapaluokkaa vastaa konjuktiivin preesens ja imperfektimuoto ja konjuktiivilauseessa predikaatti on konjuktiivissa.

Konjuktiivilla on kaksi aikamuotoa, preesens ja imperfekti.

Esim. kuulla verbi taipuu konjuktiivin preesensissä: kuullen, kuullet, kuullee ja imperfektissä: kuulisin, kuulisit, kuulisi, kuulioon.

3:16 "daß wir nach derselben Regel, darin wir gekommen sind, wandeln und gleich gesinnt seien." Luther 1540 "
 vaellamme samaa tietä!" - *vaeltakaamme* saman säännön mukaan ja olkaamme samaa mieltä. Novum Testamentum; Toivo Koilo

4:1 Kruunu - seppele (stefanos kreil.)

4:21 "Grüßet alle Heiligen in Christo Jesu." Luther 1540
 "Tervehtikää kaikkia pyhiä Kristuksessa Jeesuksessa!" Biblia

4:23 "Die Gnade unsers Herrn Jesu Christi sei mit euch allen!" Amen

"Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen" Luther 1540; Biblia

Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa! Amen" Novum Testamentum

Joissakin käsikirjoituksissa on vielä loppumaininta: "Filippiläisille kirjoitettiin Roomasta Epafrodituksen kautta".

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE; luku 1

Apostolin tervehdys; 1:1-2

Kiitos ja esirukous; 1:3-11

Kristus on minulle elämä ja kuolema on minulle voitto; 1:12-26

Käyttäytyminen evankeliumin arvon mukaisesti; 1:27-30

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Apostolin tervehdys; 1:1-2

"Paavali ja Timoteus, Jeesuksen Kristuksen palvelijat, kaikille pyhille Kristuksessa Jeesuksessa, jotka ovat Filippissä, sekä myös seurakunnan kaitsijoille ja seurakuntapalvelijoille: Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!" 1:1-2

"Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, kaikille pyhille Kristuksessa Jeesuksessa, jotka ovat Filippissä, sekä myös seurakunnan kaitsijoille ja seurakuntapalvelijoille."

1:1 "Paulus und Timotheus, Knechte Jesu Christi, allen Heiligen in Christo Jesu zu Philippi samt den Bischöfen und Dienern:"

"Paavali ja Timoteus, Jeesuksen Kristuksen palvelijat, kaikille pyhille Kristuksessa Jeesuksessa, jotka ovat Filippissä, sekä myös seurakunnan kaitsijoille ja seurakuntapalvelijoille:

Sanajärjestys tulisi olla Jeesus Kristus, ei Kristus Jeesus, mutta sen sijaan Kristuksessa Jeesuksessa ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa.

Samoin tulee olla 1:6,8; 2:5,21; 3:8,12

".. ja seurakuntapalvelijoille: Armo teille.." Välimerkkivirhe, pisteen tilalla tulee olla kaksoispiste. Luther 1540

Jo kirjeen alkusanoissa näkyy apostolin lämmin ja hyvä suhde Filippin seurakuntaan. Paavalin ei tarvitse esittäytyä apostoliksi, niin kuin useissa muissa kirjeissään. Hän kutsuu itseään ja apostoli Timoteusta vain Herran Jeesuksen Kristuksen palvelijoiksi.

Apostoli kutsuu uskovia pyhiksi, seurakunnan jäseniksi ja mainitsee seurakunnan ensin ja vasta sitten seurakunnan kaitsijat ja seurakuntapalvelijat.

Seurakunta ei ole johtajia varten, vaan johtajat ovat seurakuntaa varten. Siksi apostoli tervehtii erikseen seurakunnan kaitsijat ja seurakuntapalvelijat.

Paavali on kahleissa Roomassa ja hänellä on kirjurina apostoli Timoteus ja kirjeen toimitti Rooman vankeudesta perille Filippin seurakuntaan apostoli Epafroditus.

"Niin hän saapui myös Derbeen ja Lystraan. Ja katso, siellä oli eräs opetuslapsi, nimeltä Timoteus, joka oli uskovaisen juutalaisvaimon poika, mutta isä oli kreikkalainen.

Hänestä veljet, jotka olivat Lystrassa ja Ikonionissa, todistivat hyvää. Paavali tahtoi häntä mukaansa matkalle ja otti hänet ja ympärileikkasi hänet juutalaisten tähden, joita oli niillä paikkakunnilla; sillä kaikki tiesivät, että hänen isänsä oli kreikkalainen.

Kun nyt olimme purjehtineet Trooaasta, kuljimme suoraan Samotrakeen, ja seuraavana päivänä Neapoliin, ja sieltä Filippiin, joka on ensimmäinen

kaupunki siinä osassa Makedoniaa, siirtokunta. Siinä kaupungissa me viivyimme muutamia päiviä." Apt.16:1-3,11-12

"Katson kuitenkin välttämättömäksi palauttaa luoksenne veljeni, työkumppanini ja taistelutoverini Epafrodituksen, teidän lähettinne (apostolinne) ja auttajan minun tarpeissani. Sillä hän ikävöi teitä kaikkia ja on kovin levoton siitä, että olitte kuulleet hänen sairastavan.

Ja hän olikin sairaana, kuoleman kielissä; mutta Jumala armahti häntä, eikä ainoastaan häntä, vaan myös minua, etten saisi murhetta murheen päälle.

Lähetän hänet sentähden kiiruimmiten, että te hänet nähdessänne taas iloitsisitte ja minäkin olisin murheettomampi.

Ottakaa siis hänet vastaan Herrassa kaikella ilolla, ja pitäkää semmoisia kunniassa; sillä Kristuksen työn tähden hän joutui aivan kuoleman partaalle, kun pani henkensä alttiiksi tehdäkseen minulle sen palveluksen, mitä te ette voineet tehdä." Fil.2:25-30

"Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!" 1:2

Herramme tervehtii aluksi koko seurakuntaa armolla ja rauhalla apostolin kautta. Armo mainitaan 156 kertaa Uudessa Testamentissa, joista 110 kertaa Paavalin kirjeissä. Paavali tarvitsi runsaasti Herran armoa. Armo ja rauha ilmentävät merkittäväällä tavalla koko pelastusta, joka on sulasta armosta Jumalan lahjana. Todellinen rauha on seurausta siitä, että olemme sovitettut Kristuksen veressä ja osalliset Hänen armosta. Isältämme - kuvaa armosta pelastetun läheistä suhdetta Jumalaan.

Kiitos ja esirukous; 1:3-11

"Minä kiitän Jumalaani, niin usein kuin teitä muistan, aina kaikissa rukouksissani ilolla rukoillen teidän kaikkien puolesta, kiitän siitä, että olette olleet osallisia evankeliumiin ensi päivästä alkaen tähän päivään saakka, varmasti luottaen siihen, että Hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen täyttävä Jeesuksen Kristuksen päivään saakka. Ja oikein onkin, että minä näin ajattelen teitä kaikkia, koska te olette minun sydämessäni, te, jotka sekä ollessani kahleissa että evankeliumia puolustaessani ja vahvistaessani olette kaikki minun kanssani armosta osalliset.

Sillä Jumala on minun todistajani, kuinka minä teitä kaikkia ikävöitsen Jeesuksen Kristuksen sydämellisellä rakkaudella.

Ja sitä minä rukoilen, että teidän rakkautenne tulisi yhä runsaammaksi tiedossa ja kaikessa käsittämisessä, voidaksenne tutkia, mikä parasta on, että te Kristuksen päivään saakka olisitte puhtaat ettekä kenellekään loukkaukseksi, täynnä vanhurskauden hedelmää, jonka Jeesus Kristus saa aikaan, Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi." 1:3-11

"Minä kiitän Jumalaani, niin usein kuin teitä muistan," 1:3

Kaikissa kirjeissään - Galatalaiskirjettä lukuun ottamatta - apostoli siirtyy suoraan tervehdyksestä kiitokseen. Hän ilmaisee ilonsa ja suuren kiitollisuutensa Jumalan työstä Filippissä.

Kiitos on pohjavireenä kaikissa Paavalin kirjeissä, etenkin tässä, jota on sanottu kärsimyksen ja ilon kirjeeksi. Kärsimys ja ilo kulkevat tässä kirjeessä käsi kädessä.

"Ensiksikin minä kiitän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen kautta teidän kaikkien tähden, koska teidän uskoanne mainitaan kaikessa maailmassa. Sillä Jumala, jota minä hengessäni palvelen julistaen Hänen Poikansa evankeliumia, on minun todistajani, kuinka minä teitä lakkaamatta muistan, aina rukouksissani anoen, että minä jo vihdoinkin, jos Jumala tahtoo, pääsisin tulemaan teidän tyköne." Room.1:8-10

"Sentähden, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja teidän rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan, en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen teitä rukouksissani," Ef.1:15-16

"aina kaikissa rukouksissani ilolla rukoillen teidän kaikkien puolesta," 1:4

Aina - lakkaamatonta esirukousta

Hän rukoili kaikkien puolesta, vaikka kaikki eivät aina käyttäytyneetkään oikein evankeliumin armon mukaan. He olivat joka tapauksessa Jumalan perheväkeä ja Paavalille veljiä ja sisaria Kristuksessa ja hän rukoili heidän puolesta Jumalan antamalla ilolla.

"kiitän siitä, että olette olleet osallisia evankeliumiin ensi päivästä alkaen tähän päivään saakka," 1:5

Filippin seurakunnan kanssa Paavali koki toimivaa yhteyttä pyrkimyksessä viedä evankeliumi kaikkien ulottuville.

Ensi päivästä tarkoittaa sitä päivää, jolloin hän johdatti rukouspaikassa Lyydia purppuramyymän uskoon ja heidät kastettiin, sekä vangin vartijan perhekunnan uskoontulo, sekä kaste. Se oli Filippin seurakunnan yhteyden alku.

Tähän päivään saakka, vie sen hetken tilanteeseen; yhteys on ilmennyt Filippin seurakunnan antaman lahjan muodossa, ja jonka seurakunta on lähettänyt hänelle Roomaan. Tämä yhteys ilmeni myös monella muullakin tavalla.

"Minä ihastuin suuresti Herrassa, että te jo vihdoinkin olitte elpyneet pitämään minusta huolta, johon teillä ennenkin oli ollut halua, vaikka ei tilaisuutta.

Ei niin, että minä puutteen vuoksi tätä sanon; sillä minä olen oppinut oloihini tyytymään.

Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa; kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin minä olen tottunut; sekä olemaan ravittuna että näkemään nälkää, elämään sekä runsaudessa että puutteessa." Fil.4:10-12

"varmasti luottaen siihen, että Hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen täyttävä Jeesuksen Kristuksen päivään saakka." 1:6

Edellisessä jakeessa hän muistutti ensimmäisestä päivästä, uskoon tulemisesta. Ja tässä apostoli suuntaa katseensa aina Jeesuksen Kristuksen päivään eli Herran päivään saakka. Näihin sanoihin hän sisällyttää kaiken, mitä hän on rukoillut filippiläisten puolesta. Jeesuksen Kristuksen päivä on se päivä, jolloin Hän tulee takaisin noutamaan kaikkia omiaan. Silloin on kaikkien uskossa Kristukseen kuolleiden ylösnousemus ja uskovien täydellinen muuttuminen, jolloin jokaisen Herran oman ruumis lunastetaan ja uskovat saavat uuden ylösnousemusruumiin.

Filippiläisille oli tapahtunut hyvää, koska Jumala oli alkanut heissä hyvän työn. Apostoli oli saanut armosta saarnata evankeliumia ensimmäisenä Filippissä, eikä ottanut kunniaa itselleen. Työn oli pannut alulle Jumala, ja Hän tulisi myös viemään sen varmasti hyvään päätökseen.

"Totisesti, totisesti Minä sanon teille: aika tulee ja on jo, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja jotka sen kuulevat ne saavat elää.

Sillä niinkuin Isällä on elämä itsessään, niin Hän on antanut elämän myös Pojalle, niin että myös Hänellä on elämä itsessään.

Ja Hän on antanut Hänelle vallan tuomita, koska Hän on Ihmisen Poika. Älkää ihmetelkö tätä, sillä hetki tulee, jolloin kaikki, jotka haudoissa ovat, kuulevat Hänen äänensä ja tulevat esiin, ne, jotka ovat hyvää tehneet, elämän ylösnousemukseen, mutta ne, jotka ovat paha tehneet, tuomion ylösnousemukseen." Joh.5:25-29

"Mutta itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonansa, ja säilyköön koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen.

Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen, ja Hän on sen myös tekevä."

1.Tess.5:23-24

"Ja oikein onkin, että minä näin ajattelen teitä kaikkia, koska te olette minun sydämessäni, te, jotka sekä ollessani kahleissa että evankeliumia puolustaessani ja vahvistaessani olette kaikki minun kanssani armosta osalliset." 1:7

Paavali ei ajattele omaa ajallista kohtaloaan, vaan evankeliumin eteenpäin menon puolesta kamppailemista - ollessaan kahleissa.

Apostolin ja hänen perustamansa seurakunnan välille oli kehittynyt yhteys, jota on pidettävä mitä läheisimpänä ystävyysytenä. Filippiläiset olivat Paavalin sydämessä. Tämän läheisen suhteen vuoksi hän tiesi heidän olevan, kuten hänkin oli, armosta osallisia, siitä armosta, josta jo puhutaan jakeessa 2, ollessani kahleissa.

"Rukoilkaa meidän edestämme; sillä me tiedämme, että meillä on hyvä omatunto, koska tahdomme kaikessa hyvin vaeltaa.

Vielä hartaammin kehoitan teitä näin tekemään, että minut sitä pikemmin annettaisiin teille takaisin." Hebr.13:18-19

"Sillä Jumala on minun todistajani, kuinka minä teitä kaikkia ikävöitsen Jeesuksen Kristuksen sydämellisellä rakkaudella." 1:8

Paavali ikävöi filippiläisiä, tuntien huolta heistä, kuin Herra Jeesus. Hän kaipasi heitä kaikkia, ei vain niitä, jotka olivat vaikutusvaltaisimpia, tai jotka olivat inhimillisen mittapuun mukaan sen paremmin ansainneet. Tässäkin suhteessa hän oli Herran Jeesuksen seuraaja.

"Sillä Jumala, jota minä hengessäni palvelen julistaen Hänen Poikansa evankeliumia, on minun todistajani, kuinka minä teitä lakkaamatta muistan, aina rukouksissani anoan, että minä jo vihdoinkin, jos Jumala tahtoo, pääsisin tulemaan teidän tyköne.

Sillä minä ikävöitsen teitä nähdä, voidakseni antaa teille jonkun hengellisen lahjan, että te vahvistuisitte, se on, että me yhdessä ollessamme virkistytisimme yhteisestä uskostamme, teidän ja minun."

Room.1:9-12

"Ja sitä minä rukoilen, että teidän rakkautenne tulisi yhä runsaammaksi tiedossa ja kaikessa käsittämisessä," 1:9

Apostoli ei vain yleisesti toivonut filippiläisille "siunausta". Hänellä oli täsmällisiä rukousaiheita.

Rakkautemme tulisi kohdistua sekä Jumalaan että lähimmäisiin. Rakkautta ei saisi ohjata pelkästään tunteet, eikä sitä voi pakottaa.

Sen tulee kasvaa niin, että uskovat saavat runsaammin tietoa ja kykenevät sen avulla paremmin arvioimaan kaikkea ympärillä tapahtuvaa.

Tieto - tarkoittaa täsmällistä ja täydellistä tietoa, myös tunnustamista. Paavali käyttää tätä kaikissa niissä neljässä kirjeessä, jotka hän kirjoitti ensimmäisen Rooman vankeutensa aikana.

Käsittäminen on hengellistä ymmärtämistä sydämellään ja se ilmaisee hengellistä tuntemus- ja erottamiskykyä.

"Sentähden, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja teidän rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan, en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen teitä rukouksissani, anoen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, Kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen Hänen tuntemisessaan ja valaisisi teidän sydämenne silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon Hän on teidät kutsunut, kuinka suuri Hänen perintönsä Kirkkaus Hänen pyhissään" Ef.1:15-18

"Sentähden emme mekään, siitä päivästä alkaen, jona sen kuulimme, ole lakanneet teidän edestänne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täyteen Hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä, vaeltaaksenne Herran edessä arvollisesti, Hänelle kaikessa otollisesti, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen ja kasvaen Jumalan tuntemisen kautta," Kol.1:9-10

"Minä kiitän Jumalaani aina, muistaessani sinua rukouksissani, sillä minä olen kuullut sinun rakkaudestasi ja uskostasi, joka sinulla on Herraan Jeesukseen ja kaikkia pyhiä kohtaan; ja rukoukseni on, että sinun uskosi, se usko, joka on meille yhteinen, olisi väkevä kaiken hyvän tuntemisessa, mikä meillä Kristuksessa on.

Sillä minä olen saanut paljon iloa ja lohdutusta sinun rakkaudestasi, koska pyhien sydämet ovat virvoittuneet sinun kauttasi, veljeni." Filem.1:4-7

"voidaksenne tutkia, mikä parasta on, että te Kristuksen päivään saakka olisitte puhtaat ettekä kenellekään loukkaukseksi," 1:10

~ moitteettomat - rikkeettömät, ei loukkaukseksi

Puhdas - kuvaa tässä moraalista ja eettistä puhtautta, ja sen on mm. selitetty tarkoittavan "auringon valossa puhtaaksi havaittua" - minkä valo paljastaa, sen veri puhdistaa.

Sanaa käytettiin myös puhtaista, sekoittamattomista aineista. Tällä tavalla puhtaan ihmisen ei tarvitse pelätä valokeilaan joutumista ja todellisen luonteensa paljastumista. Puhtaus erottaa aidon epäaidosta. Sydämetään vilpittömät eivät teeskentele Herran edessä, vaan ovat varauksettomasti ja avoimesti Hänelle antautuneita.

"Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan". Matt.5:8

"Minä kiitän Jumalaani aina teidän tähtenne siitä Jumalan armosta, joka on annettu teille Kristuksessa Jeesuksessa, että kaikessa olette rikastuneet Hänessä, kaikessa puheessa ja kaikessa tiedossa, sen mukaan kuin todistus Kristuksesta on teissä vahvistettu, niin ettei teiltä mitään puutu missään armolahjassa, teidän odottaessanne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestystä.

Hän on myös vahvistava teitä loppuun asti, niin että te olette nuhteettomat meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen päivänä.

Jumala on uskollinen, Hän, jonka kautta te olette kutsutut Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, yhteyteen." 1.Kor.1:4-9

"täynnä vanhurskauden hedelmää, jonka Jeesus Kristus saa aikaan, Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi." 1:11

Hengen hedelmän saa aikaan Jumala, ja siitä ei voi kukaan ottaa itselleen kunniaa. Kysymyksessä on Kristuksen vanhurskaus. Hengen hedelmä on: rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen (Gal.5:22), vanhurskaus, totuus (Ef.5:9) ja pyhitys (Room.6:22). Hengen hedelmä on valkeuden ja vanhurskauden hedelmää. Todellinen vanhurskaus ilmenee hyvinä tekoina ihmisen elämässä. Usko vaikuttaa rakkaudessa ja hyvänä esimerkkinä tällaisesta voitaisiin mainita vaikka Tabita.

”Mutta Jopessa oli naisopetuslapsi, nimeltä Tabita, mikä kreikaksi käännettynä on: Dorkas; hän teki paljon hyviä töitä ja antoi runsaasti almuja.

Ja tapahtui niinä päivinä, että hän sairastui ja kuoli; ja he pesivät hänet ja panivat yläsaliin.

Ja koska Lydda oli lähellä Joppea, niin opetuslapset, kun kuulivat Pietarin olevan siellä, lähettivät kaksi miestä hänen luoksensa pyytämään: ”Tule viipymättä meidän tykömme”.

Niin Pietari nousi ja meni heidän kanssansa. Ja hänen sinne saavuttuaan he veivät hänet yläsaliin, ja kaikki lesket tulivat hänen luoksensa itkien ja näytellen hänelle ihokkaita ja vaippoja, joita Dorkas oli tehnyt, ollessaan heidän kanssansa.

Mutta Pietari toimitti kaikki ulos ja laskeutui polvilleen ja rukoili; ja hän kääntyi ruumiin puoleen ja sanoi: ”Tabita, nouse ylös!”

Niin tämä avasi silmänsä, ja nähdessään Pietarin hän nousi istumaan. Ja Pietari ojensi hänelle kätensä ja nosti hänet seisomaan ja kutsui sisään pyhät ja lesket ja asetti hänet elävänä heidän eteensä.”

Apt.9:36-41

”Minä olen totinen viinipuu, ja Minun Isäni on viinitarhuri.

Jokaisen oksan Minussa, joka ei kannu hedelmää, Hän karsii pois; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, Hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän.

Te olette jo puhtaat sen Sanan tähden, jonka Minä olen teille puhunut. Pysykää Minussa, niin Minä pysyn teissä. Niinkuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy Minussa.

Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy Minussa ja jossa Minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman Minua te ette voi mitään tehdä.

Jos joku ei pysy Minussa, niin hänet heitetään pois niinkuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat.

Jos te pysytte Minussa ja Minun Sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen.

Siinä Minun Isäni kirkastetaan, että te kannatte paljon hedelmää ja tulette Minun opetuslapsikseni.” Joh.15:1-8 Luther 1540

”Hän karsii pois” - tulisi kääntää - ”Hän nostaa/kohottaa ylös” - Kreikankielen sana ”airei” käännetään tässä asiayhteydessä nostaa, kohottaa, ottaa pois. Kielikuva on viinin viljelyksestä, jossa viinipuun oksa on langennut maahan, ja hedelmä voi mennä pilalle, ja siksi se tulee kohottaa eli nostaa, ottaa pois maasta ylös tukien varaan. Ei kai sellaista oksaa voi leikata pois, joka on elävä ja kiinni puun rungossa eli Kristuksessa, vaan ne oksat, jotka eivät pysy Hänessä, ne Hän karsii pois ja ne heitetään tuleen. Oksan tehtävä on kantaa hedelmää, jonka viinipuu tuottaa ja pysyä viinipuussa.

Kristus on minulle elämä ja kuolema on minulle voitto; 1:12-26

"Mutta minä tahdon, että te, veljet, tietäisitte, että se, mitä minulle on tapahtunut, on koitunutkin evankeliumin menestykseksi, niin että koko henkivartioston ja kaikkien muiden tietoon on tullut, että minä olen kahleissa Kristuksen tähden, ja että useimmat veljistä, saaden Herrassa uskallusta minun kahleistani, yhä enemmän rohkenevat pelkäämättä puhua Jumalan Sanaa.

Muutamat tosin julistavat Kristusta kateudestakin ja riidan halusta, mutta toiset hyvässä tarkoituksessa: nämä tekevät sitä rakkaudesta, koska tietävät, että minut on pantu evankeliumia puolustamaan, nuo toiset taas julistavat Kristusta itsekkyydestä, epäpuhtaalla mielellä, luullen tuottavansa minulle murhetta kahleissani.

Vaan mitäpä tuosta, kunhan Kristusta vain tavalla tai toisella julistetaan, joko näön vuoksi tai totuudessa! Ja siitä minä iloitsen, ja olen vastakin iloitseva.

Sillä minä tiedän, että tämä on päättyvä minulle pelastukseksi teidän rukoustenne kautta ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla, minun hartaan odotukseni ja toivoni mukaan, etten ole missään häpeään joutuva, vaan että Kristus nytkin, niinkuin aina, on tuleva ylistetyksi minun ruumiissani kaikella rohkeudella, joko elämän tai kuoleman kautta. Sillä elämä on minulle Kristus, ja kuolema on voitto.

Mutta jos minun on eläminen täällä lihassa, niin siitä koituu hedelmää työlleni, ja silloin en tiedä, minkä valitsisin.

Ahtaalla minä olen näiden kahden välissä: halu minulla on täältä eritä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi; mutta teidän tähtenne on lihassa viipymiseni tarpeellisempi.

Ja kun olen tästä varma, niin minä tiedän jääväni eloon ja viipyvänä kaikkien teidän luonanne teidän edistymiseksenne ja iloksenne uskossa, että teidän kerskaamisenne minusta olisi yhä runsaampi Kristuksessa Jeesuksessa, kun minä taas tulen teidän tyköenne." 1:12-26

"Mutta minä tahdon, että te, veljet, tietäisitte, että se, mitä minulle on tapahtunut, on koitunutkin evankeliumin menestykseksi," 1:12

Paavali iloitsee siitä, että Jumala johtaa kaikkea ja kääntää parhain päin sellaisetkin asiat, jotka saattavat antaa aihetta murheeseen ja masennukseen.

Filippiläiset muistivat, että hänet oli vangittu heidän kaupungissaan ja senkin, että kaikki oli silloin johtanut vain evankeliumin etenemiseen ja voitoksi. Jopa Paavalin vanginvartijakin perhekontineen oli saanut kokea pelastuksen Kristuksessa.

"Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka Hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut." Room.8:28

"Mutta keskiyön aikaan Paavali ja Silas olivat rukouksissa ja veisasivat ylistystä Jumalalle; ja vangit kuuntelivat heitä.

Silloin tapahtui yhtäkkiä suuri maanjäristys, niin että vankilan perustukset järkkäyivät, ja samassa kaikki ovet aukenivat, ja kaikkien kahleet irtautuivat.

Kun vanginvartija heräsi ja näki vankilan ovien olevan auki, veti hän miekkansa ja aikoi surmata itsensä, luullen vankien karanneen.

Mutta Paavali huusi suurella äänellä sanoen: "Älä tee itsellesi mitään pahaa, sillä me kaikki olemme täällä".

Niin hän pyysi valoa, juoksi sisälle ja lankei vavisten Paavalin ja Silaan eteen. Ja hän vei heidät ulos ja sanoi: "Herrat, mitä minun pitää tekemän, että minä pelastuisin?"

Niin he sanoivat: "Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut, niin myös sinun perhekuntasi".

Ja he puhuivat Jumalan Sanaa hänelle ynnä kaikille, jotka hänen kodissansa olivat.

Ja hän otti heidät mukaansa samalla yön hetkellä ja pesi heidän haavansa, ja hänet ja kaikki hänen omaisensa kastettiin kohta.

Ja hän vei heidät ylös asuntoonsa, laittoi heille aterian ja riemuitsi siitä, että hän ja koko hänen perheensä oli tullut Jumalaan uskovaksi." Apt.16:25-34

"niin että koko henkivartioston ja kaikkien muiden tietoon on tullut, että minä olen kahleissa Kristuksen tähden," 1:13

Henkivartiosto tarkoittaa Rooman keisarin palatsin lähellä olevaa kasarmia, johon oli sijoitettu keisarin henkivartijat. Nämä muut tarkoittavat sitä keisarilliseen hoviin kuuluvaa valtavaa joukkoa, joka käsitti satoja ihmisiä, enimmäkseen orjia ja vapautettuja orjia. Paavali tuli vankilassa tunnetuksi Jeesuksen Kristuksen palvelijana ja hänen vankeus Roomassa sai aikaan sen, että monet, jotka eivät olisi muuten saaneet kuulla evankeliumia, saivat siihen nyt Jumalan antaman mahdollisuuden.

"Sillä samoin kuin Kristuksen kärsimykset runsaina tulevat meidän osaksemme, samoin tulee meidän osaksemme myös lohdutus runsaana Kristuksen kautta.

Mutta jos olemme ahdistuksessa, niin tapahtuu se teille lohdutukseksi ja pelastukseksi; jos taas saamme lohdutusta, niin tapahtuu sekin teille lohdutukseksi, ja se vaikuttaa, että te kestätte samat kärsimykset, joita mekin kärsimme; ja toivomme teistä on vahva, koska me tiedämme, että samoin kuin olette osalliset kärsimyksistä, samoin olette osalliset myöskin lohdutuksesta." 2.Kor.1:5-7

"Siksi minä pyydän, ettette lannistuisi niiden ahdistusten vuoksi, joita minä teidän tähtenne kärsin, sillä ne ovat teidän kunnianne." Ef.3:13

"ja että useimmat veljistä, saaden Herrassa uskallusta minun kahleistani, yhä enemmän rohkenevat pelkäämättä puhua Jumalan Sanaa." 1.14

Apostolin rohkeus Herrassa, kärsimyksissä, vastoinkäymisissä ja hänen uupumaton julistushalu innostivat toisiakin. Ne, jotka olivat luulleet Paavalin kahleiden vaikuttavan pelottavasti muihin, olivat täysin väärässä. Hänen esimerkinsä antoi heille voimaa kestää.

"Sentähden me, kun emme enää voineet kestää kauemmin, päätimme jäädä yksinämme Ateenaan, ja lähetimme Timoteuksen, veljemme ja Jumalan palvelijan Kristuksen evankeliumissa, vahvistamaan teitä ja rohkaisemaan teitä uskossanne, ettei kukaan horjuisi näissä ahdingoissa. Sillä itse te tiedätte, että meidät on semmoisiin pantu.

Sanoimmehan, kun olimme teidän tykönänne, teille jo edeltäpäin, että meidän oli ahdinkoon joutuminen, niinkuin on käynytkin ja te tiedätte käyneen." 1.Tess.3:1-4

"Muutamat tosin julistavat Kristusta kateudestakin ja riidan halusta, mutta toiset hyvässä tarkoituksessa:" 1:15

Muutamat - näiden julistuksessa ei varsinaisesti ollut mitään vikaa. He julistivat Kristusta, eivätkä harhaoppia ja se riitti Paavalille, vaikka julistuksen vaikuttimet olivat epäpyhiä.

"nämä tekevät sitä rakkaudesta, koska tietävät, että minut on pantu evankeliumia puolustamaan," 1:16

Pantu - asetettu, määrätty

Oli myös julistajia, joilla oli puhtaat motiivit. Apostolia rohkaisi kuulla heidän julistustaan. Heidän rakkautensa tuli ilmi teossa ja totuudessa. He tiesivät, minkä tehtävän Paavali oli saanut Jumalalta. He olivat mielellään yhteistyössä apostolin kanssa, koska hänet oli asetettu evankeliumia puolustamaan.

He tiesivät myös, että Paavali oli Jumalan antamalle kutsumukselle uskollinen, olipa hän sitten vapaa tai vankeudessa, ja nyt hän oli Roomassa evankeliumin vuoksi vankeudessa.

"nuo toiset taas julistavat Kristusta itsekkyydestä, epäpuhtaalla mielellä, luullen tuottavansa minulle murhetta kahleissani." 1:17
Paavalin vastustajat yrittivät tehdä hänen vankeutensa vieläkin vaikeammaksi, kääntämällä ihmisiä häntä vastaan. Kirjeen toisessa luvussa mainitaan näistä, jossa heidän sanotaan etsivän omaansa. He julistivat epäpuhtaalla mielellä, kateudesta ja olivat pilalle leikattuja koiria.

"Vaan mitäpä tuosta, kunhan Kristusta vain tavalla tai toisella julistetaan, joko näön vuoksi tai totuudessa! Ja siitä minä iloitsen, ja olen vastakin iloitseva." 1:18

Niillä, jotka julistivat näön vuoksi, epäpuhtaalla mielellä, oli sama sanoma kuin Paavalilla, mutta heidän tarkoituksensa oli toinen ja heissä oli toinen henki.

Siksi apostoli ajatteli vain sitä hyvää, mitä evankeliumin leviäminen toisi. Kristusta julistettiin kaikesta huolimatta.

"Sillä minä tiedän, että tämä on päättyvä minulle pelastukseksi teidän rukoustenne kautta ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla," 1:19
Apostoli oli varma, että niin hänen kokemansa vastustus kuin tulikin, vaikuttaisivat loppujen lopuksi hänen parhaakseen. Ja hänen yhteytensä filippiläisten kanssa oli sellaista laatua, että hän saattoi aina luottaa heidän esirukouksiinsa.

Pelastus merkitsee paljon enemmän kuin vankeudesta tai kuoleman tuomiosta vapautuminen.

1)Kun uudesti synnymme ylhäältä pelastumme Jumalan valtakuntaan pelastuttuina, 2) vaellamme uskossa pelastettuina; 3) ja saavutamme kerran ikuisen sielun pelastuksen Taivaallisen Isän kotona.

Paavalille henkilökohtaisesti merkitsi varsin vähän se, saiko hän elää vai kuolla, kuten aikoinaan vanhurskas Job, joka totesi kärsimyksensä keskellä: "Jo sekin on minulle voitoksi; sillä jumalaton ei voi käydä Hänen kasvojensa eteen". Job.13:16

"Sillä me emme tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä ahdistuksesta, jossa me olimme Aasiassa, kuinka ylenpalttiset, yli voimiemme käyvät, meidän rasituksemme olivat, niin että jo olimme epätoivossa hengestämmekin, ja itse me jo luulimme olevamme kuolemaan tuomitut, ettemme luottaisi itseemme, vaan Jumalaan, joka kuolleet herättää. Ja Hän pelasti meidät niin suuresta kuolemanvaarasta, ja yhä pelastaa, ja Häneen me olemme panneet toivomme, että Hän vielä vastakin pelastaa, kun tekin autatte meitä rukouksillanne, että monesta suusta meidän tähtemme kohoaisi runsas kiitos siitä armosta, joka on osaksemme tullut." 2.Kor.1:8-11

"minun hartaan odotukseni ja toivoni mukaan, etten ole missään häpeään joutuva, vaan että Kristus nytkin, niinkuin aina, on tuleva ylistetyksi minun ruumiissani kaikella rohkeudella, joko elämän tai kuoleman kautta." 1:20

Paavali ei ollut joutunut häpeämään evankeliumia ennen Roomaan tuloa ja hän toivoi nyt siellä ollessaan, ettei hän joutuisi nytkään missään kohden häpeään. Hänelle oli tärkeintä, että Kristus saisi kaiken kunnian, ja että hänen ruumiinsa heijastaisi Kristuksen kunniaa, kirkkautta. Kuolemakin oli hänelle voitto, kuten aikoinaan vanhurskaalle Jobille kärsimysten keskellä.

"Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli, joka Henki teissä on ja jonka te olette saaneet Jumalalta, ja ettette ole itsenne omat?

Sillä te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne ja hengessänne, jotka ovat Jumalan." 1.Kor.6:20

6:20 "darum so preist Gott an eurem Leibe und in eurem Geiste, welche sind Gottes." Luther 1540

"Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne ja hengessänne, jotka ovat Jumalan." Novum Testamentum; Biblia

"Sillä elämä on minulle Kristus, ja kuolema on voitto." 1:21

1:21 "Denn Christus ist mein Leben, und Sterben ist mein Gewinn." Luther 1540

"Sillä Kristus on minulle elämä ja kuolema on minulle voitto." Raamattu 1776

Huom. lauseen sanajärjestys, käänös ajatus, merkitys

~ Mille Paavali eli, millä hän eli ja mikä oli hänelle voitto?

Elämä - Kristuksesta oli tullut Paavalille kaikki kaikessa, alfa ja omega, alku ja loppu, ensimmäinen ja viimeinen. Paavali oli antautunut, luovuttanut itsensä kokonaan Kristukselle, ja niin Kristuksesta oli tullut hänelle elämä.

Voitto - Kuolema merkitsi Paavalille pääsyä Kristuksen luo, ja sitä hän piti suurena voittona, kuten vanhurskas Job aikoinaan.

(vrt. Job.19:25-26; Gal.2:19-20; 1.Joh.5:11-12)

"Mutta minä tiedän Lunastajani elävän, ja viimeisenä Hän on seisova multien päällä.

Ja sittenkuin tämä nahka on yltäni raastettu ja olen ruumiistani irti, saan minä nähdä Jumalan." Job.19:25-26

"Sillä minä olen lain kautta kuollut pois laista, elääkseni Jumalalle.

Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, Hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni." Gal.2:19-20

"Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee Minun tyköni; ja sitä, joka Minun tyköni tulee, Minä en heitä ulos.

Sillä Minä olen tullut taivaasta, en tekemään omaa tahtoani, vaan Hänen tahtonsa, joka on Minut lähettänyt.

Ja Minun Lähettäjäni tahto on se, että Minä kaikista niistä, jotka Hän on Minulle antanut, en kadota yhtäkään, vaan herätän heidät viimeisenä päivänä.

Sillä Minun Isäni tahto on se, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo Häneen, on iankaikkinen elämä; ja Minä herätän hänet viimeisenä päivänä.

Ei kukaan voi tulla Minun tyköni, ellei Isä, joka on Minut lähettänyt, häntä vedä; ja Minä herätän hänet viimeisenä päivänä." Joh.6:37-40,44
 "Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on Hänen Pojassansa.
 Jolla Poika on, sillä on elämä; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää." 1.Joh.5:11-12

"Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema.
 Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa; sillä pasuuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutamme.
 Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutuman katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen pitää pukeutuman kuolemattomuuteen.
 Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: "Kuolema on nieltä ja voitto saatu".
 "Kuolema, missä on sinun voittosi? Kuolema, missä on sinun otasi?"
 Mutta kuoleman ota on synty, ja synnin voima on laki.
 Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!" 1.Kor.15:26,51-57

"Mutta jos minun on eläminen täällä lihassa, niin siitä koituu hedelmää työlleni, ja silloin en tiedä, minkä valitsisin." 1:22
 Apostolille valinta olisi ollut vaikea niin kauan kuin tässä ajallisessa elämässä oli vielä runsaasti Jumalan työmahdollisuuksia. Hän ei tietenkään ole tässä todellisessa valintatilanteessa, hän vain sanoo, että jos valinnan eteen joutuisi, olisi ratkaisuun pääseminen vaikea. Paavali oli jo kerran aikaisemmin kuollut ja päässyt Herran tykö lähetysmatkallaan, kun joutui kivisateeseen Lystrassa. Hänellä oli siis jo kokemusta kuolemasta, että Kristus on voittanut kuoleman ja hän kuului suureen lunastettujen ja voittajien joukkoon Kristuksessa Jeesuksessa.

"Mutta sinne tuli Antiokiasta ja Ikonionista juutalaisia, ja he suostuttivat kansan puolellensa ja kivittivät Paavalia ja raastoivat hänet kaupungin ulkopuolelle, luullen hänet kuolleeksi.
 Mutta kun opetuslapset olivat kokoontuneet hänen ympärilleen, nousi hän ja meni kaupunkiin.
 Ja seuraavana päivänä hän lähti Barnabaan kanssa Derbeen." Apt.14:19-20
 "Minun täytyy kerskata; se tosin ei ole hyödyllistä, mutta minä siirryn nyt näkyihin ja Herran ilmestyksiin.
 Tunnen miehen, joka on Kristuksessa: neljätoista vuotta sitten hänet temmattiin kolmanteen taivaaseen - oliko hän ruumiissaan, en tiedä, vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää.
 Ja minä tiedän, että tämä mies - oliko hän ruumiissaan vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää - temmattiin paratiisiin ja kuuli sanomattomia sanoja, joita ihmisen ei ole lupa puhua." 2.Kor.12:1-4

"Ahtaalla minä olen näiden kahden välissä: halu minulla on täältä eritä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi;" 1:23
 Eritä - irrottaa, palata, lähteä ja tässä lisäksi, jälleen, takaisin, lähteä täältä.
 Paavalissa taisteli kaksi erilaista syvää kaipausta, eikä hän kyennyt liikkumaan kumpaankaan suuntaan. Henkilökohtaisesti hän olisi halunnut jo olla Kristuksen luona, ja siksi kuolema oli hänelle elämää parempi.

Mutta samanaikaisesti hän näki uskovien suuret tarpeet, eikä halunnut heitä jättää yksin.

Kirjoittaessaan viimeistä jäähyväiskirjettään, 2. Timoteuskirje, hän tunsu vetoa enää yhteen suuntaan, sillä hän tiesi pian pääsevänsä kotiin Herran luo.

Olkaamme aina valmiita lähtemään, siksi meidän tulee valvoa joka aika ja olla kaikki asiat kunnossa Jumalan ja ihmisten kesken.

”Sitten Hän vei heidät pois, lähes Betaniaan asti, ja nosti kätensä ja siunasi heidät.

Ja tapahtui, että Hän siunatessaan heitä erkani heistä, ja Hänet otettiin ylös taivaaseen.

Ja he kumarsivat Häntä ja palasivat Jerusalemiin suuresti iloiten.”

Luuk.24:50-52

”Niin pidettiin siis Pietaria vankeudessa; mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen edestänsä.

Ja yöllä sitä päivää vasten, jona Herodeksella oli aikomus viedä hänet oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotamiehen välissä, sidottuna kaksilla kahleilla; ja vartijat vartioitsivat oven edessä vankilaa.

Ja katso, hänen edessään seisoi Herran enkeli, ja huoneessa loisti valo, ja enkeli sysäsi Pietaria kylkeen ja herätti hänet sanoen: ”Nouse nopeasti!” Ja kahleet putosivat hänen käsistään.

Ja enkeli sanoi hänelle: ”Vyötä itsesi ja sido paula-anturat jalkaasi”.

Ja hän teki niin. Vielä enkeli sanoi hänelle: ”Heitä vaippa yllesi ja seuraa minua”.

Ja Pietari lähti ja seurasi häntä, mutta ei tiennyt, että se, mikä enkelin vaikutuksesta tapahtui, oli totta, vaan luuli näkevänsä näyn.

Ja he kulkivat läpi ensimmäisen vartion ja toisen ja tulivat rautaportille, joka vei kaupunkiin. Se aukeni heille itsestään, ja he menivät ulos ja kulkivat eteenpäin muutamaa katua; ja yhtäkkiä enkeli erkani hänestä.” Apt.12:5-10

”Sillä me, jotka olemme tässä majassa, huokaamme raskautettuina, koska emme tahdo riisuutua, vaan pukeutua, että elämä nielisi sen, mikä on kuolevaista.

Mutta Hän, joka on valmistanut meidät juuri tähän, on Jumala, joka on antanut meille Hengen vakuudeksi.

Sentähden me aina olemme turvallisella mielellä ja tiedämme, että, niin kauan kuin olemme kotona tässä ruumiissamme, me olemme poissa Herrasta; sillä me vaellamme uskossa emmekä näkemisessä.

Mutta me olemme turvallisella mielellä ja haluaisimme mieluummin muuttaa pois ruumiista ja päästä kotiin Herran tykö.

Sentähden me, olimmepa kotona tai olimmepa poissa, ahkeroitsemme olla Hänelle mieliksi.

Sillä kaikkien meidän pitää ilmestymän Kristuksen tuomioistuimen eteen, että kukin saisi sen mukaan, kuin hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, joko hyvää tai pahaa.” 2.Kor.5:4-10

”Sillä minut jo uhrataan, ja minun lähtöni aika on jo tullut.

Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt.

Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppele, jonka Herra, vanhurskas Tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka Hänen ilmestymistään rakastavat.”

2.Tim.4:6-8

"mutta teidän tähtenne on lihassa viipymiseni tarpeellisempi." 1:24
Jumalan työn täytyy jatkua. Evankeliumia on saarnattava kaikille, ennen kaikkea niille, jotka eivät ole sitä koskaan kuulleet. Tulevaisuuden siunaukset riippuvat tämän päivän uskollisuudesta. Ellei kukaan kylvä, ei kukaan myöskään voi korjata satoa.

Paavali tiesi, ettei hänen tehtävänsä ollut vielä loppuun suoritettu. Siksi Herran elopellolla pysyminen oli toistaiseksi välttämätöntä. Jumalan kutsu pakanoiden apostoliksi ja seurakunnan palvelijaksi merkitsivät hänelle paljon enemmän kuin hänen omat toiveensa, ja juuri se ratkaisi hänen päätöksensä.

Häntä ei pelottanut kuolema, vaan kuoleman pimeydessäkin hän näki valon, joka loisti Taivaallisen Isän kodin ikkunasta. Hän oli valmis luopumaan tästä halustaan voidakseen työskennellä vielä jonkun aikaa Herran peltosaralla, pakanoiden parissa, joka hänelle oli osoitettu.

"Ja kun olen tästä varma, niin minä tiedän jääväni eloon ja viipyvänä kaikkien teidän luonanne teidän edistymiseksenne ja iloksenne uskossa," 1:25

Apostolin kirjoittaessaan tätä kirjettä, hän tiesi pääsevänsä vielä kerran Filippiin ystäviensä pariin. Hän tiesi saavansa elää vielä jonkun aikaa, ja että vielä oli jäljellä Herran antama tehtävä kesken ja se tuli saattaa vielä loppuun.

"Toivon Herrassa Jeesuksessa pian voivani lähettää Timoteuksen teidän tyköenne, että minäkin tulisin rohkaistuksi, saatuani tietää, kuinka teidän on.

Sillä minulla ei ole ketään samanmielistä, joka vilpittömästi huolehtisi teidän tilastanne; sillä kaikki he etsivät omaansa eivätkä sitä, mikä Jeesuksen Kristuksen on.

Mutta hänen koetellun mielensä te tunnette, että hän, niinkuin poika isäänsä, on minua palvellut evankeliumin työssä.

Hänet minä siis toivon voivani lähettää heti, kun olen saanut nähdä, miten minun käy.

Ja minä luotan Herrassa siihen, että itsekin pian olen tuleva."

Fil.2:19-24

"että teidän kerskaamisenne minusta olisi yhä runsaampi Kristuksessa Jeesuksessa, kun minä taas tulen teidän tyköenne." 1:26

Kerskaaminen - Apostolin saapuessa taas Filippiin sikäläiset uskovat voisivat olla syystäkin ylpeitä opettajastaan, joka oli kestänyt kaikki koetukset vaikeana vankeusaikana ja apostolilla oli syytä iloita Filippissä tapahtuneesta Jumalan työstä.

"Sillä meidän kerskauksemme on tämä: meidän omantuntonne todistus siitä, että me maailmassa ja varsinkin teidän luonanne olemme vaeltaneet Jumalan pyhyudessa ja puhtaudessa, emme lihallisessa viisaudessa, vaan Jumalan armossa.

Sillä eihän siinä, mitä teille kirjoitamme, ole muuta, kuin mikä siinä on luettavana ja minkä te myös ymmärrätte; ja minä toivon teidän loppuun asti ymmärtävän - niinkuin meitä osaksi myös olette oppineet ymmärtämään - että me olemme teidän kerskauksenne, samoin kuin tekin meidän, Herramme Jeesuksen päivänä." 2.Kor.1:12-14

Käyttäytyminen evankeliumin arvon mukaisesti; 1:27-30

"Käyttäytykää vain Kristuksen evankeliumin arvon mukaisesti, että minä, tulimpa sitten teidän tyköenne ja näin teidät tai olin tulematta, saan

kuulla teistä, että te pysytte samassa hengessä ja yksimielisinä taistelette minun kanssani evankeliumin uskon puolesta, vastustajia missään kohden säikähtämättä; ja se on heille kadotuksen, mutta teille pelastuksen merkki, merkki Jumalalta.

Sillä teidän on suotu, Kristuksen tähden, ei ainoastaan uskoa Häneen, vaan myös kärsiä Hänen tähtensä, teidän, joilla on sama taistelu, mitä näitte ja nyt kuulette minun taistelevan." 1:27-30

"Käyttäytykää vain Kristuksen evankeliumin arvon mukaisesti, että minä, tulimpa sitten teidän tyköne ja näin teidät tai olin tulematta, saan kuulla teistä, että te pysytte samassa hengessä ja yksimielisinä taistelette minun kanssani evankeliumin uskon puolesta," 1:27

Vain korostaa asian välttämättömyyttä - Rakkaus ei käyttäydy sopimattomasti.

Uskovat ovat Jumalan valtakunnan kansalaisia, ja siksi ei ole saman tekevää, miten he elävät maan päällä. Uskovien sisimmässä oleva uusi elämä tulisi olla nähtävänä myös arkielämässä ja heidän tehtävänsä on olla täällä maailmassa suolana eli totuutena, joka ei saisi laimentua ja menettää tehoansa, muuten se heitetään pois käyttökelvottomana.

Kristillisuus, joka ei näy ulospäin, on kuin hedelmätön puu ja pelkkä ulkonainen kristillisuus ilman Jumalan antamaa uutta elämää on kuin sisältäpäin lahoava puu.

Käyttäytyä tarkoittaa jonkun kaupungin tai valtion kansalaisena tai jonkun alueen asukkaana olemista. Uskovien tulee käyttäytyä taivasten valtakunnan kansalaisen tavoin eli evankeliumin arvon mukaisesti, arvokkaasti.

"Te olette maan suola; mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? Se ei enää kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi.

Te olette maailman valkeus. Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätkössä; eikä lampua sytytetä ja panna vakan alle, vaan lampunjalkaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa oleville.

Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isänne, joka on taivaissa."

Matt.5:13-16

"Niin kehoitan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltamaan, niinkuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii, kaikessa nöyryydessä ja hiljaisuudessa ja pitkämielisyydessä kärsien toinen toistanne rakkaudessa ja pyrkien säilyttämään Hengen yhteyden rauhan yhdyssiteellä:" Ef.4:1-3

"Mutta sinä puhu sitä, mikä terveeseen oppiin soveltuu: vanhat miehet olkoot raittiit, arvokkaat, siveät ja uskossa, rakkaudessa ja kärsivällisyydessä terveet; niin myös vanhat naiset olkoot käytöksessään niinkuin pyhien sopii, ei panettelihoita, ei paljon viinin orjia, vaan hyvään neuvojia, voidakseen ohjata nuoria vaimoja rakastamaan miehiänsä ja lapsiansa, olemaan siveitä, puhtaita, kotinsa hoitajia, hyviä, miehilleen alamaisia, ettei Jumalan Sana pilkatuksi tulisi.

Nuorempia miehiä samoin kehoita käyttäytymään siveästi." Tiit.2:1-6

"vastustajia missään kohden säikähtämättä; ja se on heille kadotuksen, mutta teille pelastuksen merkki, merkki Jumalalta." 1:28

Uskovia, Herran omia vainottiin siihen aikaan aika ankarasti ja raivokkaasti. Uskovat eivät oikeastaan olleet turvassa missään ja tästä he eivät saaneet säikkyä.

Kun jumalattomat käyvät vanhurskasta vastaan hyökkäykseen, he todistavat menettelyllään vain omasta häviöstään. Meidän ei siis tule peljätä ihmistä, joka on kuolevainen, vaan ennemmin syntiä, kuin kuoleman vaaraan joutumista. Kuolema on synnin seuraamus, lain vaatima rangaistus epäuskosta ja tottelemattomuudesta, ja se palkka tulee väajäämättä. Ensimmäinen luokka Herran koulussa on täällä elämän koulussa se, että oppisimme rakastamaan Jumalaa ja Hänen Sanaansa ja lakiansa.

"Hiljenny Herran edessä ja odota Häntä. Älä vihastu siihen, jonka tie menestyy, mieheen, joka juonia punoo. Herkeä vihasta ja heitä kiukku, älä kiivastu, se on vain pahaksi. Sillä pahat hävitetään, mutta jotka Herraa odottavat, ne perivät maan. Hetkinen vielä, niin jumalatonta ei enää ole; kun hänen sijaansa katsot, on hän jo poissa.

Mutta nöyrät perivät maan ja iloitsevat suuresta rauhasta. Jumalaton miettii vanhurskaalle pahaa ja kiristelee hänelle hampaitansa; mutta Herra nauraa hänelle, sillä Hän näkee hänen päivänsä joutuvan. Jumalattomat paljastavat miekkansa ja jännittävät jousensa, kaataaksensa kurjan ja köyhän, teurastaaksensa ne, jotka ovat oikealla tiellä. Mutta heidän miekkansa käy heidän omaan sydämeensä, ja heidän jousensa särkyvät." Ps.37:7-15

"Nuhteettoman vanhurskaus tasoittaa hänen tiensä, mutta jumalaton sortuu jumalattomuuteensa.

Oikeamieliset vapahtaa heidän vanhurskautensa, mutta uskottomat vangitse heidän oma himonsa.

Jumalattoman ihmisen kuollessa hukkuu hänen toivonsa, ja vääräin odotus hukkuu.

Vanhurskas pelastetaan hädästä, ja jumalaton joutuu hänen sijaansa. Jumalaton hankkii pettäväistä voittoa, mutta joka vanhurskautta kylvää, saa pysyvän palkan.

Joka on vakaa vanhurskaudessa, saa elämän; mutta joka pahaa tavoittaa, saa kuoleman.

Väärämieliset ovat Herralle kauhistus, mutta nuhteettomasti vaeltaviin Hän mielistyy.

Katso, vanhurskas saa palkkansa maan päällä, saati sitten jumalaton ja syntinen." Snl.11:5-8,18-20,31

"Jumalaton sortuu omaan pahuuteensa, mutta vanhurskas on turvattu kuollessaan." Snl.14:32

"Älä väiijy, jumalaton, vanhurskaan majaa, älä hävitä hänen leposijaansa. Sillä seitsemästi vanhurskas lankeaa ja nousee jälleen, mutta jumalattomat suistuvat onnettomuuteen." Snl.24:15-16

"Kun jumalaton poistetaan Kuninkaan luota, vahvistuu Hänen valtaistuimensa vanhurskaudessa." Snl.25:5

"Sillä teidän on suotu, Kristuksen tähden, ei ainoastaan uskoa Häneen, vaan myös kärsiä Hänen tähtensä," 1:29

Tässä puhutaan kaksinkertaisesta siunauksesta, uskovat saivat uskoa Herraan Jeeskukseen, mutta myös kärsiä yhdessä Hänen kanssaan, Hänen tähtensä.

Kristuksen tähden kärsiminen ei ole mikään katkera kokemus, josta on pyrittävä vapautumaan mahdollisimman pian, vaan sekin on uskovan elämään kuuluvaa Jumalan armoa ja lunastuksen hedelmää.

Paavali suhtautui omaan elämäänsä ja taisteluunsa ja kärsimyksensä Jumalan armossa. Kärsiminen ei ollut hänelle taakka, vaan kutsumus ja etuoikeus.

Kärsiminen sinänsä ei ole mikään etuoikeus, eikä kenenkään tule tavoitella kärsimyksiä. Mutta Kristuksen ja totuuden tähden kärsiminen on jotakin muuta, kuin omien syntien takia kärsiminen. Se on Jumalan armoa ja siunaus sen tähden, että se vie uskovan lähemmäksi Kristusta. Lisäksi Sana lupaa, Kirkkauden Henki, Jumalan Henki lepää kärsivän uskovan yllä, ja että palkka odottaa kerran häntä Taivaallisen Isän kotona.

"Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.

Autuaita olette te, kun ihmiset Minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista paha.

Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä." Matt.5:10-12
 "Niin he noudattivat hänen neuvoansa. Ja he kutsuivat apostolit sisään ja pieksättivät heitä ja kielsivät heitä puhumasta Jeesuksen Nimeen ja päästivät heidät menemään.

Niin he lähtivät pois neuvostosta iloissaan siitä, että olivat katsotut arvollisiksi kärsimään häväistystä Jeesuksen Nimen tähden.

Eivätkä he lakanneet, vaan opettivat joka päivä pyhäkössä ja kodeissa ja julistivat evankeliumia Jeesuksesta Kristuksesta." Apt.5:40-42

"Sentähden te riemuitsette, vaikka te nyt, jos se on tarpeellista, vähän aikaa kärsittekin murhetta moninaisissa kiusauksissa, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa havaittaisiin paljoa kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka kuitenkin tulessa koetellaan, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä." 1.Piet.1:6-7

"Sillä se on armoa, että joku omantunnon tähden Jumalan edessä kestää vaivoja, syyttömästi kärsien.

Sillä mitä kiitettävää siinä on, jos te olette kärsivällisiä silloin, kun teitä syntienne tähden piestään? Mutta jos olette kärsivällisiä, kun hyvien tekojenne tähden saatte kärsiä, niin se on Jumalan armoa.

Sillä siihen te olette kutsutut, koska Kristuskin kärsi teidän puolestanne, jättäen teille esikuvan, että te noudattaisitte Hänen jälkiänsä," 1.Piet.2:19-21

"Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetuksiksi, ikäänkuin teille tapahtuisi jotakin outoa, vaan iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös Hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuita.

Jos teitä solvataan Kristuksen Nimen tähden, niin te olette autuaat, sillä Kirkkauden ja Jumalan Henki lepää teidän päällänne.

Älköön näet kukaan teistä kärsikö murhaajana tai varkaana tai pahantekijänä tahi sentähden, että sekaantuu hänelle kuulumattomiin; mutta jos hän kärsii kristittynä, älköön hävetkö, vaan ylistäköön sen nimensä tähden Jumalaa." 1.Piet.4:12-16

"teidän, joilla on sama taistelu, mitä näitte ja nyt kuulette minun taistelevan." 1:30

Paavalilla oli varmasti mielessään Filippissä kokemansa vaino, jonka myös monet kirjeen vastaanottajat olivat nähneet. Tämän kirjeen Epafrodituksen välityksellä he saivat kuulla koetuksista, myös muilla paikkakunnilla.

Taistelu evankeliumin puolesta oli kaikkialla koko ajan sama, koska vihollinen oli sama, paholainen. Kristuksen tähden kärsimisestä voitto on varma, sillä Hän on Voittaja ja voittanut. Siksi apostoli saattoi suhteutua tilanteeseen valoisasti ja oli varma voitosta.

"Ja tapahtui meidän mennessämme rukouspaikkaan, että meitä vastaan tuli eräs palvelijatar, jossa oli tietäjähenkilö ja joka tuotti paljon tuloja isännilleen ennustamisellaan.

Hän seurasi Paavalia ja meitä ja huusi sanoen: "Nämä miehet ovat korkeimman Jumalan palvelijoita, jotka julistavat teille pelastuksen tien".

Ja tätä hän teki monta päivää. Mutta se vaivasi Paavalia, ja hän kääntyi ja sanoi hengelle: "Jeesuksen Kristuksen Nimessä minä käsken sinun lähteä hänestä". Ja se lähti sillä hetkellä.

Mutta kun hänen isäntänsä näkivät, että tulojen toivo oli heiltä kadonnut, ottivat he Paavalin ja Silaan kiinni ja vetivät heidät torille hallitusmiesten eteen.

Ja vietyänsä heidät päällikköjen eteen he sanoivat: "Nämä miehet häiritsevät meidän kaupunkimme rauhaa; he ovat juutalaisia ja opettavat tapoja, joita meidän ei ole lupa omaksua eikä noudattaa, koska me olemme roomalaisia".

Ja kansakin nousi heitä vastaan, ja päälliköt revittivät heiltä vaatteet ja käskivät lyödä heitä raipoilla.

Ja kun olivat heitä paljon pieksättäneet, heittivät he heidät vankeuteen ja käskivät vanginvartijan tarkasti vartioida heitä.

Sellaisen käskyn saatuaan tämä heitti heidät sisimpään vankihuoneeseen ja pani heidät jalkapuhun." Apt.16:16-24

"Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voittaisin, koskapa Jeesus Kristus on voittanut minut.

Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin, minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa. Olkoon siis meillä, niin monta kuin meitä on täydellistä, tämä mieli; ja jos teillä jossakin kohden on toinen mieli, niin Jumala on siinäkin teille ilmoitettava, kuinka asia on.

Kunhan vain, mihin saakka olemme ehtineetkin, vaellamme samaa tietä!" Fil.3:12-16 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE; luku 2

Kristuksen mieli - nöyryys; 2:1-11

Nuhteeton vaellus - loistatte niin kuin tähdet maailmassa; 2:12-18

Apostolit Timoteus ja Epafroditus; 2:19-30

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Kristuksen mieli - nöyryys; 2:1-11

"Jos siis on jotakin kehoitusta Kristuksessa, jos jotakin rakkauden lohdutusta, jos jotakin Hengen yhteyttä, jos jotakin sydämellisyyttä ja laupeutta, niin tehkää minun iloni täydelliseksi siten, että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus, että olette sopuisat ja yksimieliset ettekä tee mitään itsekkyydestä tai turhan kunnian pyynnöstä, vaan että nöyryydessä pidätte toista parempana kuin itseänne ja että katsotte kukin, ette vain omaanne, vaan toistenkin parasta.

Olkoon teillä se mieli, joka myös Jeesuksella Kristuksella oli, joka ei, vaikka Hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja Hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti.

Sentähden onkin Jumala Hänet korkealle korottanut ja antanut Hänelle Nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman, niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen Nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra." 2:1-11

"Jos siis on jotakin kehoitusta Kristuksessa, jos jotakin rakkauden lohdutusta, jos jotakin Hengen yhteyttä, jos jotakin sydämellisyyttä ja laupeutta," 2:1

Jos ei tässä suinkaan merkitse sitä, että Paavali olisi epäillyt asiaa. Hän päinvastoin korostaa, että koska Kristuksessa uskovilla on Jumalan lohdutus, rohkaisu ja Hengessä yhteys, heillä tulisi kaikilla olla sama Kristuksen mieli, nöyryys, jossa me vain voimme olla yhtä.

Tässä korostetaan selvästi se yhteyden kehoitus, jonka apostoli aloitti jo 1:27.

Evankeliumin arvon mukaan eläminen ei merkinnyt vain sitä, he pysyivät lujina ulkonaisten vihollisten vastustamisessa. Se merkitsi myös uskovien keskinäistä sopusointua.

Herra Jeesus on ylipapillisessa rukouksessa rukoillut noin 2 000 vuotta, että he olisivat yhtä niin kuin Isä ja Poika on yksi.

"Mutta en Minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat Minuun, että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin Sinä, Isä, olet Minussa ja Minä Sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että Sinä olet Minut lähettänyt. Ja sen Kirkkauden, jonka Sinä Minulle annoit, Minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä - Minä heissä, ja Sinä Minussa - että he olisivat täydellisesti yhtä, niin että maailma ymmärtäisi, että Sinä olet Minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin Sinä olet Minua rakastanut." Joh.17:20-23

”niin tehkää minun iloni täydelliseksi siten, että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus, että olette sopuisat ja yksimieliset” 2:2
Sama rakkaus - sama mieli

Apostolin ilo olisi täydellinen, jos he noudattaisivat hänen kehotustaan sopuun ja yksimielisyyteen. Tämä ei tarkoita sitä, että meidän on hinnalla millä hyvänsä oltava sovussa ja samaa mieltä kaikkien kanssa. Jeesukseen ei välttynyt ristiriidoilta juutalaisten johtajien kanssa. Mutta seurakunnassa tulee olla niin paljon Kristuksen mieltä ja kaltaisuutta, että kaikki pyrkivät samaan päämäärään ja tavoitteeseen.

”Olkaa keskenänne yksimieliset. Älkää korkeita mielitelkö, vaan *liittykää alavien pariin*. Älkää olko itse mielestänne viisaita.

Älkää kenellekään pahaa pahalla kostako. Ahkeroikaa sitä, mikä on hyvää kaikkien ihmisten edessä.

Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa.” Room.12:16-18 Luther 1540 Ks. Room.12:16

”Mutta kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala suokoon teille, että olisitte yksimieliset keskenänne, Jeesuksen Kristuksen mielen mukaan, niin että te yksimielisesti ja yhdestä suusta ylistäisitte Jumalaa ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää.” Room.15:5-6

”Olkoon siis meillä, niin monta kuin meitä on täydellistä, tämä mieli; ja jos teillä jossakin kohden on toinen mieli, niin Jumala on siinäkin teille ilmoitettava, kuinka asia on.

Kunhan vain, mihin saakka olemme ehtineetkin, vaellamme samaa tietä!”
Fil.3:15-16

”ettekä tee mitään itsekkyydestä tai turhan kunnian pyynnöstä, vaan että nöyryydessä pidätte toista parempana kuin itseänne” 2:3

Tässä kielletään kaikenlainen itsekkyyys ja riitely.

Itsekkyyys - sanaa käytetään mm. virkaan juonittelusta ja kansansuosioista koskiskellen pyrkyreistä, jotka kuuluvat vallanhimoisiin. Synti voidaan siis jakaa viiteen suureen pääluokkaan: vallanhimoiset, rahan ahneet, ruumiin palvojat, älyn palvojat ja Jumalan pilkkaajat.

Itsekkyyys on juonittelua, viekkautta, eripuraisuutta ja riitaa. Se tarkoittaa esimerkiksi rahan tai vallan tähden työskentelemistä kuvaten henkilöä, joka ei ole kiinnostunut mistään muusta kuin siitä edusta, jonka hän voisi saada itselleen.

Myös sana itsekkyyys kuvaa sellaisten kunnianhimoisten ihmisten juonittelua, jotka tavoittelevat kunniaa, valtaa, rahaa, asemaa tai rikkautta, mutta eivät välitä varsinaisesta palvelemisesta. Itsekkyyys tuo aina mukanaan eripuraisuutta ja riitaa ja on aina lihantekoja.

Kun itsekkyyys ilmenee seurakunnassa, uskovien yhteydessä, syntyy aina vaikeuksia.

Apostoli Jaakob sanoo kirjeessään, siellä missä on katkeruus, riidanhalua ja missä korotetaan omaa minää, siellä on myös epäjärjestys ja kaikkinaisen paha meno.

Tämän vastakohtana meidän tulisi olla Kristuksen seuraajia, Hänen, joka ei koskaan etsinyt omaansa, ja joka ei tullut palveltavaksi, vaan tuli itse palvelemaan ja joka uhraisi oman Henkensä jopa vihamiestensä tähden. Turhat riidat ja itsekkyyys kuuluvat maailmaan ja Sana varoittaa tästä uskovia. Juuri tämä saa aikaan paljon pahaa seurakunnassa, eivät niinkään ulkopuoliset vihollisen hyökkäykset. Mikään synti ei ole yleisempi seurakunnassa kuin itsekkyyys ja riita, mikä on vahingollinen uskovien yhteydelle. Mutta se ei voi päästä seurakuntaan vallalle, jos Kristus on siellä korkeimmassa asemassa ja Jumalan Sanaa pidetään kunniaassa.

Apostoli kieltää uskovia kuvittelemasta itsestään liikoja, haluamasta huomiota osakseen ja pyrkimästä näkyvään asemaan. Nöyryys on vastakohta itserakkaudelle, itsekkyydelle ja ylpeydelle, joka pyrkii väärällä tavalla tulemaan huomatuksi.

"Sillä sen armon kautta, mikä minulle on annettu, minä sanon teille jokaiselle, ettei tule ajatella itsestensä enempää, kuin ajatella sopii, vaan ajatella kohtuullisesti, sen uskonmäärän mukaan, minkä Jumala on kullekin suonut.

Olkoon rakkaus vilpitön, kammokaa pahaa, riippukaa hyvässä kiinni." Room.12:3,10

"Ja ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omat, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja haluineen.

Jos me Hengessä elämme, niin myös Hengessä vaeltakaamme.

Älkäämme olko turhan kunnian pyytäjiä, niin että toisiamme ärsyttelemme, toisiamme kadehdimme." Gal.5:24-26

"ja että katsotte kukin, ette vain omaanne, vaan toistenkin parasta." 2:4 Kenelläkään ei ole oikeutta elää vain itselleen ja olla piittaamaton toisista. Apostoli haluaa poistaa uskovista itsekkään mielenlaadun ja herättää heissä kiinnostusta ja huolta toisten hyvinvoinnista.

Toistenkin - sanamuoto osoittaa, ettei omasta itsestäänkään huolehtiminen ole väärin.

Apostoli ei vastusta vastuuntuntoa, vaan itsekkyyttä. Uskovan tulee nähdä oman etunsa ohi ja huomata toistenkin tarpeet. Oman edun tavoittelu on lihanhimoja ja sen tekoja kuin ylpeyskin. Se on yksi syntiturmeluksen syvimmällä olevista juurista sydämessämme. Ihanteenamme tulisi olla Jumalan rakkauden täyttämä elämä.

"Mutta meidän, vahvojen, tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia, eikä elää itsellemme mieliksi.

Olkoon kukin meistä lähimmäiselleen mieliksi hänen parhaaksensa, että hän rakentuisi.

Sillä ei Kristuskaan elänyt itsellensä mieliksi, vaan niinkuin

kirjoitettu on: "Niiden herjaukset, jotka sinua herjaavat, ovat sattuneet Minuun." Room.15:1-3

"Älköön kukaan katsoko omaa parastaan, vaan toisen parasta.

Älkää olko pahennukseksi juutalaisille, älkää kreikkalaisille, älkääkään Jumalan seurakunnalle, niinkuin minäkin koetan kelvata kaikille kaikessa enkä katso omaa hyötyäni, vaan monien hyötyä, että he pelastuisivat."

1.Kor.10:24,32-33

"Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa; kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii." 1.Kor.13:4-7

"Olkoon teillä se mieli, joka myös Jeesuksella Kristuksella oli," 2:5

Olkoon esikuvanamme aina Herra Jeesus. Meilläkin tulisi olla se mielenlaatu, joka sai Hänet luopumaan taivaan loistosta ja kirkkaudesta ja tulemaan tänne alas ihmiseksi. Kaikki hyveet apostoli tiivistää Kristukseen ja asettaa Hänet meidän esikuvaksemme.

"Tulkaa Minun tyköni, kaikki uupuneet ja raskautetut, niin Minä annan teille levon.

Ottakaa Minun ikeeni päällemme ja oppikaa Minusta, sillä Minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullemme. Sillä Minun ikeeni on sovelias, ja Minun kuormani on keveä."

Matt.11:28-30 Luther 1540

"Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkistelee kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkistelemaan.

Sillä: "kuka on tullut tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa Häntä?" Mutta meillä on Kristuksen mieli." 1.Kor.2:15-16

"Joka sanoo Hänessä pysyvänsä, on velvollinen vaeltamaan, niinkuin Hän vaelsi." 1.Joh.2:6

"Kun Hän siis oli pessyt heidän jalkansa ja ottanut vaippansa ja taas asettunut aterialle, sanoi Hän heille: "Ymmärrättekö, mitä Minä olen teille tehnyt?

Te puhuttelette Minua Opettajaksi ja Herraksi, ja oikein te sanotte, sillä se Minä olen.

Jos siis Minä, teidän Herranne ja Opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, olette tekin velvolliset pesemään toistenne jalat.

Sillä Minä annoin teille esikuvan, että myös te niin tekisitte, kuin Minä olen teille tehnyt.

Totisesti, totisesti Minä sanon teille: ei ole palvelija herraansa suurempi eikä lähettäjä lähettäjäänsä suurempi.

Jos te tämän tiedätte, niin olette autuaat, jos te sen teette."

Joh.13:12-27

"joka ei, vaikka Hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen," 2:6

Edessämme on koko kirjeen suuri Kristus jakso, jossa on lyhyesti apostolin koko keskeisin opetus Herran Jeesuksen persoonasta ja työstä. Hän ei pitänyt kiinni oikeuksistaan ja kirkkaudestaan, vaan luopui niistä vapaaehtoisesti meidän pelastuksemme hyväksi.

Muoto, hahmo, tässä tarkoitetaan Jumalan olemusta ja seuraavassa jakeessa käytetään samaa sanaa kuvattaessa Kristuksen persoonan inhimillistä puolta.

"Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala.

Hän oli alussa Jumalan tykönä.

Kaikki on saanut syntynsä Hänen kauttaan, ja ilman Häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on.

Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus.

Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme Hänen Kirkkauttansa, senkaltaista Kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja Hän oli täynnä armoa ja totuutta." Joh.1:1-4,14

"Tämän Jeesus puhui ja nosti silmänsä taivasta kohti ja sanoi: "Isä, hetki on tullut, kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi Sinut; koska Sinä olet antanut Hänen valtaansa kaiken lihan, että Hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka Sinä olet Hänelle antanut.

Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat Sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja Hänet, jonka Sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.

Minä olen kirkastanut Sinut maan päällä: Minä olen täyttänyt sen työn, jonka Sinä annoit Minun tehtäväkseni.

Ja nyt, Isä, kirkasta Sinä minut tykönäsi sillä Kirkkaudella, joka Minulla oli Sinun tykönäsi, ennenkuin maailma olikaan." Joh.17:1-5

"vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja Hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen;" 2:7

Jeesus tyhjensi itsensä. Se ei tarkoita, että Hänestä olisi puuttunut jumalallinen luonto Hänen tullessaan tänne maan päälle. Hän ei lakannut olemasta Jumala olemukseltaan. Sitä Hän on ikuisesti. Jos Hän olisi luopunut jumalallisista ominaisuuksistaan, Hän olisi lakannut olemasta Jumala. Mutta ihmiseksi tullessaan Hän luopui jumalallisesta vallastaan ja kirkkaudestaan ja eli täydellisenä ihmisenä, jossa Jumalan Voima vaikutti.

Jeesus astui alas täysin vapaasta tahdostaan ja tuli ihmiseksi ja palvelijaksi ja orjaksi. Hänestä tuli todellakin ihmisten kaltainen, ihminen hengeltään, sielultaan ja ruumiiltaan, mutta ilman minkäänlaista turmelusta ja syntiä.

"Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia, jonka Jumala on edeltä luvannut profeettainsa kautta pyhissä Kirjoituksissa, Hänen Pojastansa - joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä ja pyhyiden Hengen puolesta kuolleistanousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi Voimassa - Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme," Room.1:1-4

"Sillä mikä laille oli mahdotonta, koska se oli lihan kautta heikoksi tullut, sen Jumala teki, lähettämällä oman Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden ja tuomitsemalla synnin lihassa," Room.8:3

"Sentähden piti Hänen kaikessa tuleman veljiensä kaltaiseksi, että Hänestä tulisi laupias ja uskollinen Ylimmäinen pappi tehtävissään Jumalan edessä, sovittaakseen kansan synnit.

Sillä sentähden, että Hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi Hän kiusattuja auttaa." Hebr.2:17-18

"Sillä ei meillä ole sellainen Ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiämme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä." Hebr.4:15

"Sentähden Hän maailmaan tullessaan sanoo: "Uhrin ja antian Sinä et tahtonut, mutta ruumiin Sinä Minulle valmistit; polttouhriin ja syntiuhriin Sinä et mielistynyt.

Silloin Minä sanoin: 'Katso, Minä tulen - kirjakääröön on Minusta kirjoitettu - tekemään Sinun tahtosi, Jumala'." Hebr.10:5-7

"Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti." 2:8

Jeesus astui alas, niin alas kuin oli mahdollista päästä. Hän luopui taivaallisesta kirkkaudestaan ja pukeutui ihmishahmoon. Ihmisenä Hän asettui vähäpätöisimmän ihmisen, orjan asemaan. Viattomana, synnittömänä Hänellä oli oikeus kuolemattomuuteen. Kuolemaan käydessään Hän valitsi kaikkein halveksituimman, tuskallisimman ja julkisen tavan kuolla, ihmisten pilkkaamana ja häväistynä rikollisena ja Jumalan hylkäämänä. Raamattu sanoo: "Se sielu, joka syntiä tekee, on kuoltava." Hän teki kaiken puolestamme, rakkaudesta sinuun ja minuun. Tahdotko kuolla yksin, ilman kuoleman Voittajaa?

"Kuka uskoo meidän saarnamme, kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan? Hän kasvoi Herran edessä niinkuin vesa, niinkuin juuri kuivasta maasta. Ei ollut Hänellä vartta eikä kauneutta; me näimme Hänet, mutta ei ollut Hänellä muotoa, johon me olisimme mielistyneet.

Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet.

Mutta totisesti, meidän sairautemme Hän kantoi, meidän kipumme Hän sälytti päällensä. Me pidimme Häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden.

Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja Hänen haavainsa kautta me olemme paratut.

Me vaelsimme kaikki eksyksissä niinkuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielle. Mutta Herra heitti Hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme.

Häntä piinattiin, ja Hän alistui siihen eikä suutansa avannut; niinkuin karitsa, joka teuraaksi viedään, niinkuin lamma, joka on ääneti keritsijänsä edessä, niin ei Hän suutansa avannut." Jes.53:1-7

"Sinä teit hänet vähäksi aikaa enkeleitä halvemmaksi, kirkkaudella ja kunnialla Sinä Hänet seppelöitsit, ja Sinä asetit Hänet hallitsemaan kättesi tekoja; asetit kaikki Hänen jalkojensa alle."

Sillä, asettaessaan kaikki Hänen valtansa alle, Hän ei jättänyt mitään Hänen allensa alistamatta. Mutta nyt emme vielä näe kaikkea Hänen valtansa alle asetetuksi.

Mutta Hänet, joka vähäksi aikaa oli tehty enkeleitä halvemmaksi, Jeesuksen, me näemme Hänen kuolemansa kärsimyksen tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöidyksi, että Hän Jumalan armosta olisi kaikkien edestä joutunut maistamaan kuolemaa.

Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli Hänkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, että Hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on: *paholaisen*, ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämänsä olivat olleet orjuuden alaisia." Hebr.2:7-9, 14-15

"Sentähden onkin Jumala Hänet korkealle korottanut ja antanut Hänelle Nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman," 2:9

Jumalan Poika nöyryytti itsensä, mutta korottaminen oli Isän teko. Korottamiseen kuului ylösnousemus ja taivaaseen astuminen. Herra Jeesus ja Hänen omansa eivät ole itse valtaansa kaapanneita hirmuvaltiaita. Sama käsi, joka kruunasi Kristuksen, tulee kruunaamaan myös Häneen uskovat.

Herran Jeesuksen nimi kertoo Hänen luonteestaan. Hän on sellainen mitä Hänen Nimensä kertoo ja ilmaisee. Siksi Hänen Nimensä on kaikkia muita nimiä korkeampi ja jalompi.

"Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa Henkensä lammasten edestä." Joh.10:11

"Sentähden Minä jaan Hänelle osan suurten joukossa, ja väkevien kanssa Hän saalista jakaa; sillä Hän antoi sielunsa alttiiksi kuolemaan, ja Hänet luettiin pahantekijäin joukkoon, Hän kantoi monien synnit, ja Hän rukoili pahantekijäin puolesta." Jes.53:12

"Ja kansat näkevät Sinun vanhurskautesi, kaikki kuninkaat Sinun kunniasi; ja Sinulle annetaan uusi Nimi, jonka Herran suu säätää." Jes.62:2

"jonka Hän vaikutti Kristuksessa, kun Hän herätti Hänet kuolleista ja asetti Hänet oikealle puolellensa taivaissa, korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, mikä mainitaan, ei ainoastaan tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa." Ef.1:20-21

"tullen enkeleitä niin paljoa korkeammaksi, kuin Hänen perimänsä Nimi on jalompi kuin heidän." Hebr.1:4

"Joka voittaa, sen Minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos, ja Minä kirjoitan häneen Jumalani Nimen ja Jumalani Kaupungin nimen, sen uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta Minun Jumalani tyköä, ja oman uuden Nimeni." Ilm.3:12

"niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen Nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaassa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat," 2:10

Herran Jeesuksen valta on kaikkivaltiaallinen koko maailman kaikkeudessa. Pojan ja Isän valtaistuimen välillä ei ole kilpailua ja Jeesuksen herraus perustuu siihen Jumalan säädökseen, että kaikki yhdistetään Kristuksessa yhdeksi niin, että Jumala lopulta on kaikki kaikissa.

Tässä apostoli korostaa Kristuksen vallan täydellisyyttä taivaassa, maan päällä ja maan alla. Herra Jeesus on näissä kaikissa maailmoissa Herra ja Kaikkivaltias eli Hänellä on kaikki valta taivaassa, maan päällä ja maan alla tuonelassa; Hän on näiden kaikkien maailmojen Herra.

"Sillä niinkuin Isä herättää kuolleita ja tekee eläviksi, niin myös Poika tekee eläviksi, ketkä Hän tahtoo.

Sillä Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan Hän on antanut kaiken tuomion Pojalle, että kaikki kunnioittaisivat Poikaa, niinkuin he kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa, se ei kunnioita Isää, joka on Hänet lähettänyt." Joh.5:21-23

"Sillä ei kukaan meistä elä itsellensä, eikä kukaan kuole itsellensä. Jos me elämme, niin elämme Herralle, ja jos kuolemme, niin kuolemme Herralle. Sentähden, elimmepä tai kuolimme, niin me olemme Herran omat. Sillä sitä varten Kristus kuoli ja heräsi eloon, että Hän olisi sekä kuolleitten että elävien Herra.

Mutta sinä, minkätähden sinä tuomitset veljeäsi? Taikka sinä toinen, minkätähden sinä halveksit veljeäsi? Sillä kaikki meidät asetetaan Jumalan tuomioistuimen eteen.

Sillä kirjoitettu on: "Niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, Minun edessäni pitää jokaisen polven notkistuman ja jokaisen kielen ylistämän Jumalaa".

Niin on siis meidän jokaisen tehtävä Jumalalle tili itsestämme." Room.14:7-12

"Ja minä näin, ja minä kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen ja olentojen ja vanhinten ympäriltä, ja heidän lukunsa oli kymmentuhatta kertaa kymmentuhatta ja tuhat kertaa tuhat, ja he sanoivat suurella äänellä: "Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen".

Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa ja maan päällä ja maan alla ja meren päällä, ja kaikkien niissä olevain minä kuulin sanovan: "Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!"

Ja ne neljä olentoa sanoivat: "Amen", ja vanhimmat lankesivat kasvoilleen ja kumartaen rukoilivat." Ilm.5:11-14

"ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra." 2:11

Tunnustaa - olla yhtäpitävä, tunnustaa oikeaksi, vanhurskaaksi ja ylistää. Sitä käytetään monessa tarkoituksessa Raamatussa: Herran Nimen

tunnustaminen, synnin tunnustaminen, uskon tunnustaminen jne, ja tässä se tarkoittaa tunnustamista ylistämällä ja kunnioituksilla.

Eräänä päivänä kaikki, koko maailmankaikkeudessa polvistuvat kaikkien polvet ja tunnustavat, että Isän todistus Pojasta on totta. Täällä ajallisessa elämässä epäuskoiset ihmiset ja saatana ja sen langenneet enkelit eli riivaajat eivät tunnusta Herraa Jeesusta lihaan tulleeeksi Jumalan Pojaksi.

"Sinä päivänä sinä sanot: "Minä kiitän Sinua, Herra, sillä Sinä olit minuun vihastunut, mutta Sinun vihasi asettui, ja Sinä lohdutit minua. Katso, Jumala on minun pelastukseni; minä olen turvassa enkä pelkää, sillä Herra, Herra on minun väkevyyteni ja ylistysvirtteni, Hän tuli minulle pelastukseksi."

Te saatte ilolla ammentaa vettä pelastuksen lähteistä.

Ja sinä päivänä te sanotte: "Kiittäkää Herraa, julistakaa Hänen Nimeänsä, tehkää Hänen suuret tekonsa tiettaviksi kansain keskuudessa, tunnustakaa, että Hänen Nimensä on korkea.

Veisatkaa ylistystä Herralle, sillä jaloja töitä Hän on tehnyt; tulkoote ne tunnetuiksi kaikessa maassa.

Huutakaa ja riemuitkaa, Siionin asukkaat, sillä suuri on teidän keskellänne Israelin Pyhä." Jes.12:1-6

"Toiset turvaavat vaunuihin, toiset hevosiin, mutta me tunnustamme Herran, Jumalamme, Nimeä." Ps.20:8

"Sentähden, jokaisen, joka tunnustaa Minut ihmisten edessä, Minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaissa.

Mutta joka kieltää Minut ihmisten edessä, sen Minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa." Matt.10:32-33

"Kun Jeesus tuli Filippuksen Kesarean tienoille, kysyi Hän opetuslapsiltaan sanoen: "Kenen ihmiset sanovat Ihmisen Pojan olevan?" Niin he sanoivat: "Muutamat Johannes Kastajan, toiset Eliaan, toiset taas Jeremiaan tahi jonkun muun profeetoista".

Hän sanoi heille: "Kenenkä te sanotte Minun olevan?"

Simon Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika".

Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan Minun Isäni, joka on taivaissa." Matt.16:13-16

"Joka uskoo Häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan Nimeen." Joh.3:18

"Mutta Tuomas, jota sanottiin Didymukseksi, yksi niistä kahdestatoista, ei ollut heidän kanssansa, kun Jeesus tuli.

Niin muut opetuslapset sanoivat hänelle: "Me näimme Herran". Mutta hän sanoi heille: "Ellen näe Hänen käsissään naulojen jälkiä ja pistä sormeani naulojen sijoihin ja pistä kättäni Hänen kylkeensä, en minä usko".

Ja kahdeksan päivän perästä Hänen opetuslapsensa taas olivat huoneessa, ja Tuomas oli heidän kanssansa. Niin Jeesus tuli, ovien ollessa lukittuina, ja seiso i heidän keskellään ja sanoi: "Rauha teille!"

Sitten Hän sanoi Tuomaalle: "Ojenna sormesi tänne ja katso Minun käsiäni, ja ojenna kätesi ja pistä se Minun kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen".

Tuomas vastasi ja sanoi Hänelle: "Minun Herrani ja Minun Jumalani!"

Jeesus sanoi hänelle: "Sentähden, että Minut näit, sinä uskot.

Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!"

Paljon muitakin tunnustekoja, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan, Jeesus teki opetuslastensa nähden; mutta nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä Hänen Nimessänsä." Joh.20:24-31

Nuhteeton vaellus - loistatte niinkuin tähdet maailmassa; 2:12-18

"Siis, rakkaani, samoin kuin aina olette olleet kuuliaiset, niin ahkeroin, ei ainoastaan niinkuin silloin, kun minä olin teidän tykönänne, vaan paljoa enemmän nyt, kun olen poissa, pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte; sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että Hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.

Tehkää kaikki nurisematta ja epäröimättä, että olisitte moitteettomat ja puhtaat, olisitte tahrattomat Jumalan lapset kieron ja nurjan sukukunnan keskellä, joiden joukossa te loistatte niinkuin tähdet maailmassa, tarjolla pitäessänne Elämän Sanaa, ollen minulle kerskaukseksi Kristuksen päivänä siitä, etten ole turhaan juossut enkä turhaan vaivaa nähnyt. Vaan jos minut uhrataankin tehdessäni teidän uskonne uhri- ja palvelustoimitusta, niin minä kuitenkin iloitsen, ja iloitsen kaikkien teidän kanssanne; samoin iloitkaa tekin, ja iloitkaa minun kanssani!" 2:12-18

"Siis, rakkaani, samoin kuin aina olette olleet kuuliaiset, niin ahkeroin, ei ainoastaan niinkuin silloin, kun minä olin teidän tykönänne, vaan paljoa enemmän nyt, kun olen poissa, pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte;" 2:12

Tässä opetusjaksossa apostoli käsittelee uskovassa tapahtuvaa pelastusprosessia eli muuttumista ehyeksi Jumalan kuvaksi ja Hänen kaltaiseksi ja hengellistä kasvamista arnessa.

Pelastusta kuvataan toisaalta loppuun suoritettuna työnä ja toisaalta tapahtuvana muutoksena. Tässä ei tarkoiteta vanhurskauttamista, eikä Jeesuksen Golgatalla suorittamaa pelastustyötä, vaan nyt apostoli puhuu pyhityksestä, Pyhän Hengen työstä meissä.

"Niinkuin kuuliaisten lasten tulee, älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte, vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi.

Sillä kirjoitettu on: "Olkaa pyhät, sillä Minä olen pyhä".

Ja jos te Isänänne huudatte avuksi Häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee kunkin hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaa pelossa tämä muukalaisuutenne aika," 1.Piet.1:14-17

"sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että Hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi." 2:13

Emme voi omalla työllämme tai ansiollamme saada aikaan pelastustamme.

Jumala vaikuttaa ja vain Hän voi saada aikaan pelastuksen.

Kun olemme halukkaita pyhittymään, Jumala antaa meille sekä tahtoa että voimaa totella Häntä kaikessa.

Vaikuttaa, vaikutus - valmistaa, saada aikaan

Raamatun kirjoitukset eivät ole lähtöisin ihmisestä, vaan Pyhän Hengen vaikutuksesta. Raamatun jokainen kirjoitus on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta.

"Ja Minä vihmon teidän päällemme puhdasta vettä, niin että te puhdistutte; kaikista saastaisuuksistanne ja kaikista kivijumalistanne Minä teidät puhdistan.

Ja Minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen Minä annan teidän sisimpäanne. Minä poistan teidän ruumiistanne kivisydämen ja annan teille lihasydämen.

Henkeni Minä annan teidän sisimpäanne ja vaikutan sen, että te vaellatte Minun käskyjeni mukaan, noudatatte Minun oikeuksiani ja pidätte ne." Hes.36:25-27

"Hänessä me myös olemme saaneet perintöosan, ollen siihen edeltä määrättyt Hänen aivoituksensa mukaan, Hänen, joka vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämän mukaan, että me olisimme Hänen kirkkautensa kiitokseksi, me, jotka jo edeltä olimme panneet toivomme Kristukseen." Ef.1:11-12

"Mutta Hänelle, joka voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen Voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa, Hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Amen." Ef.3:20-21

"Ja sentähden me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että te, kun saitte meiltä kuulemanne Jumalan Sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan, niinkuin se totisesti on, Jumalan Sanana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte." 1.Tess.2:13

"Mutta minä sain laupeuden, koska olin tehnyt sitä tietämättömänä, epäuskossa; ja meidän Herramme armo oli ylen runsas, vaikuttaen uskoa ja rakkautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa." 1.Tim.1:13-14

"Kun nyt Herra Jeesus oli puhunut heille, otettiin Hänet ylös taivaaseen, ja Hän istui Jumalan oikealle puolelle.

Mutta he lähtivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra vaikutti heidän kanssansa ja vahvisti Sanan sitä seuraavien merkkien kautta."

Mark.16:19-20

"Tehkää kaikki nurisematta ja epäröimättä," 2:14

Nurina tarkoittaa hiljaisella äänellä puhumista, kuiskailemista ja napinaa. Esimerkiksi israelilaiset nurisivat ja napisivat erämaavaelluksen aikana ja olivat tyytymättömiä Herran antamaan apuun. Epäröinti ilmaisee ajatusta ja mielipidettä ja myös epäilystä tai väittelyä.

"Ja kaikki publikaanit ja syntiset tulivat Hänen tykönsä kuulemaan Häntä. Mutta fariseukset ja kirjanoppineet nurisivat ja sanoivat: "Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan." Luuk.15:1-2

"Niin juutalaiset nurisivat Häntä vastaan, koska Hän sanoi: "Minä olen se leipä, joka on tullut alas taivaasta"; ja he sanoivat: "Eikö tämä ole Jeesus, Joosefin poika, jonka isän ja äidin me tunnemme? Kuinka Hän sitten sanoo: 'Minä olen tullut alas taivaasta'?"

Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Älkää nurisko keskenänne.

Ei kukaan voi tulla Minun tyköni, ellei Isä, joka on Minut lähettänyt, häntä vedä; ja Minä herätän hänet viimeisenä päivänä." Joh.6:41-44

"Pidä sinä itselläsi Jumalan edessä se usko, mikä sinulla on. Onnellinen on se, joka ei tuomitse itseään siitä, minkä hän oikeaksi havaitsee; mutta joka epäröi ja kuitenkin syö, on tuomittu, koska se ei tapahdu uskosta; sillä kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä." Room.14:22-23

"että olisitte moitteettomat ja puhtaat, olisitte tahrattomat Jumalan

lapset kieron ja nurjan sukukunnan keskellä, joiden joukossa te loistatte niinkuin tähdet maailmassa," 2:15

Tässä puhutaan Jumalan lasten uskon vaelluksesta ja puhtaudesta. Nuhteeton vaellus - uskovat loistavat Jumalan puhtautta niin kuin tähdet maailmassa.

Moitteeton eli rikkeetön kuvaa sitä, millainen uskova on maailman silmissä. Hänen elämänsä on niin puhdasta, ettei kenelläkään voi olla aihetta moitteeseen, eikä hän riko lakia ja Herran käskyjä.

Puhdas puhuu siitä, millainen uskova on Kristuksessa saamansa puhdistuksen kautta, siksi uskova on ehdottoman vilpitön, sekoittamaton mielen laadultaan.

Tahraton - moitteeton, nuhteeton ja se ilmaisee millainen uskova on Jumalan silmissä.

"Mutta vanhurskasten polku on kuin aamurusko, joka kirkastuu kirkastumistaan sydänpäivään saakka.

Jumalattomain tie on kuin pimeys: eivät he tiedä, mihin kompastuvat." Snl.4:18-19

"Yksinkertaiset saavat perinnökseen hulluuden, mutta mielevät tiedon kruunuksensa." Snl.14:18

"Herran laki on täydellinen; se virvoittaa sielun. Herran todistus on vahva, se tekee tyhmästä viisaan.

Herran asetukset ovat oikeat, ne ilahuttavat sydämen. Herran käskyt ovat selkeät, ne valaisevat silmät.

Herran pelko on puhdas, se pysyy iäti. Herran oikeudet ovat todet, kaikki tyynni vanhurskaat. Ne ovat kalliimmat kultaa, puhtaan kullan paljoutta, makeammat hunajaa ja mehiläisen mettä. Myös Sinun palvelijasi ottaa niistä vaarin, niiden noudattamisesta on suuri palkka." Ps.19:8-12

"Ja liitonrikkojat Hän viettelee luopumukseen houkutuksillaan, mutta niitten joukko, jotka tuntevat Jumalansa, pysyy lujana ja tekee tehtävänsä.

Ja taidolliset kansan seassa opettavat monta, mutta heitä sorretaan miekalla, tulella, vankeudella ja ryöstöllä, jonkun aikaa.

Ja keskellä sortoa heille suodaan pieni menestys, ja monet liittyvät heihin teeskennellen.

Ja taidollisista jotkut kompastuvat, että heidän joukkonsa koeteltaisiin, seuloteltaisiin ja puhdistettaisiin lopun ajaksi, sillä vielä kestää, ennenkuin määräaika on." Dan.11:32-35

"Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan ja Isän silmissä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta." Jaak.1:27

"tarjolla pitäessänne Elämän Sanaa, ollen minulle kerskaukseksi Kristuksen päivänä siitä, etten ole turhaan juossut enkä turhaan vaivaa nähnyt." 2:16

Kristuksen päivä eli Herran päivä on lopullisen tilinteon päivä, jolloin kaikki tekemme koetellaan koetuksen tulella. Siksi on apostolille tärkeää, että ne uskovat, jotka hän on voittanut Jumalalle, saavat sinä päivänä tunnustuksen.

Elämän Sana on itse Herra Jeesus, joka antaa ikuisen elämän. Se elämä on uskovilla hengessä jo täällä maailmassa, joka on eksytyksen ja pimeyden vallassa. Tämä ikuisen Elämän Sana on Jumalan valo pimeässä maailmassa. Ja uskovien tulee olla valona ja suolana tässä epäuskoisessa maailmassa, jonka voima on pimeydessä.

"Te olette maan suola; mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? Se ei enää kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi.

Te olette maailman valkeus. Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätkössä; eikä lampua sytytetä ja panna vakan alle, vaan lampunjalkaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa oleville.

Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isääne, joka on taivaissa."

Matt.5:13-16

"Rakkaani, niinkuin outoja ja muukalaisia minä kehoitan teitä pidättymään lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan, ja vaeltamaan nuhteettomasti pakanain keskuudessa, että he siitä, mistä he parjaavat teitä niinkuin pahantekijöitä, teidän hyvien tekojenne tähden, niitä tarkatessaan, ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä." 1.Piet.2:11-12

"Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: Elämän Sanasta - ja elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille - minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja meillä on yhteys Isän ja Hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen kanssa." 1.Joh.1:1-3

"Vaan jos minut uhrataankin tehdessäni teidän uskonne uhri- ja palvelustoimitusta, niin minä kuitenkin iloitsen, ja iloitsen kaikkien teidän kanssanne;" 2:17

Uhrataan, vuodattaa juomauhri on vertauskuvallinen ilmaisu; Uuden Testamentin tie on rakkauden pyhitetty uhri.

Pakanallisissa uhrimenoissa kaadettiin maljallinen viiniä alttarilla olevan uhrin päälle. Ja tämä tapa lienee ollut tuttu Filippissä. Apostoli ajattelee tässä Uuden Testamentin uhrijärjestykseen kuuluvaa juomauhria. Mahdollisessa marttyyrikuolemassaan hän kantaisi heidän uskonsa uhrina Jumalalle ja vuodattaisi verensä uhrin ylle.

"Kuitenkin olen paikka paikoin jotenkin rohkeasti teille kirjoittanut, uudestaan muistuttaakseni teille näitä asioita, sen armon kautta, jonka Jumala on minulle antanut sitä varten, että minä olisin Jeesuksen Kristuksen palvelija pakanain keskuudessa, papillisesti toimittaakseni Jumalan evankeliumin palvelusta, niin että pakanakansoista tulisi otollinen ja Pyhässä Hengessä pyhitetty uhri." Room.15:15-16

"Sillä minut jo uhrataan, ja minun lähtöni aika on jo tullut. Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt.

Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden sepele, jonka Herra, vanhurskas Tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka Hänen ilmestymistään rakastavat." 2.Tim.4:6-8

"samoin iloitkaa tekin, ja iloitkaa minun kanssani!" 2:18

Uskovien tuli iloita Herrassa, vaikka saivat kuulla apostolin poismenneen. Tämä Herran vanki iloitsi aina Herrassa, silloinkin, kun hän näki kuoleman edessään, sillä hänen Herransa oli kuollut Paavalinkin puolesta, jotta Paavali ei koskaan kuolisi ja oli kuoleman Voittaja.

"Sillä Kristus on minulle elämä ja kuolema on minulle voitto!" 1:21

Apostolit Timoteus ja Epafroditus; 2:19-30

"Toivon Herrassa Jeesuksessa pian voivani lähettää Timoteuksen teidän tyköenne, että minäkin tulisin rohkaistuksi, saatuani tietää, kuinka teidän on.

Sillä minulla ei ole ketään samanmielistä, joka vilpittömästi huolehtisi teidän tilastanne; sillä kaikki he etsivät omaansa eivätkä sitä, mikä Jeesuksen Kristuksen on.

Mutta hänen koetellun mielensä te tunnette, että hän, niinkuin poika isäänsä, on minua palvellut evankeliumin työssä.

Hänet minä siis toivon voivani lähettää heti, kun olen saanut nähdä, miten minun käy.

Ja minä luotan Herrassa siihen, että itsekin pian olen tuleva.

Katson kuitenkin välttämättömäksi palauttaa luoksenne veljeni, työkumppanini ja taistelutoverini Epafrodituksen, teidän lähettinne ja auttajan minun tarpeissani.

Sillä hän ikävöi teitä kaikkia ja on kovin levoton siitä, että olitte kuulleet hänen sairastavan.

Ja hän olikin sairaana, kuoleman kielissä; mutta Jumala armahti häntä, eikä ainoastaan häntä, vaan myös minua, etten saisi murhetta murheen päälle.

Lähetän hänet sentähden kiiruimmiten, että te hänet nähdessänne taas iloitsisitte ja minäkin olisin murheettomampi.

Ottakaa siis hänet vastaan Herrassa kaikella ilolla, ja pitäkää semmoisia kunniassa; sillä Kristuksen työn tähden hän joutui aivan kuoleman partaalle, kun pani henkensä alttiiksi tehdäkseen minulle sen palveluksen, mitä te ette voineet tehdä." 2:19-30

"Toivon Herrassa Jeesuksessa pian voivani lähettää Timoteuksen teidän tyköenne, että minäkin tulisin rohkaistuksi, saatuani tietää, kuinka teidän on." 2:19

Paavali uskoi saavansa vielä tavata filippiläiset. Mutta nyt hän toivoi voivansa lähettää Timoteuksen pian heidän luokseen. Tämä toivo liittyy Kristukseen, joka ohjaa ja johtaa kaikkea. Timoteus matkusti heti oikeudenkäynnin päätyttyä.

Timoteuksen käynnillä oli kaksi tarkoitusta. Hän veisi Paavalilta hyviä uutisia ja kertoisi myös heidän kuulumisensa Paavalille. Tarkoitus ei siis ollut, että hän jäisi Filippiin. Timoteus lähetettiin suorittamaan samanlaista tehtävää myös Korinttoon ja Tessalonikaan.

"Juuri sentähden minä lähetin teille Timoteuksen, joka on minun rakas ja uskollinen poikani Herrassa; hän on muistuttava teitä minun vaelluksestani Kristuksessa Jeesuksessa, sen mukaan kuin minä kaikkialla, joka seurakunnassa, opetan." 1.Kor.4:17

"Mutta jos Timoteus saapuu, niin katsokaa, että hän pelotta voi olla teidän luonanne, sillä Herran työtä hän toimittaa niinkuin minäkin. Älköön siis kukaan häntä halveksiko, vaan auttakaa häntä lähtemään rauhassa matkalle, että hän tulisi minun tyköni; sillä minä ja veljet odotamme häntä." 1.Kor.16:10-11

"Mutta nyt, kun Timoteus tuli teidän tyköenne meidän tykömme ja toi meille ilosanoman teidän uskostanne ja rakkaudestanne ja siitä, että te aina pidätte meitä rakkaassa muistossa ikävöiden meitä nähdäkseenne niinkuin mekin teitä: sentähden olemme teidän uskostanne, veljet, saaneet lohdutusta teihin nähden kaikessa hädässämme ja ahdistuksessamme; sillä nyt me elämme, jos te seisotte lujina Herrassa.

Kuinka voimmekaan kyllin kiittää Jumalaa teidän tähtenne kaikesta siitä ilosta, mikä meillä teistä on Jumalamme edessä!" 1.Tess.3:6-9

"Sillä minulla ei ole ketään samanmielistä, joka vilpittömästi huolehtisi teidän tilastanne; sillä kaikki he etsivät omaansa eivätkä sitä, mikä Jeesuksen Kristuksen on." 2:20-21

Apostoli näki, kuinka monet toimivat itsekkäästi. Tosin heissäkin oli hyviä poikkeuksia, kuten esim. apostoli Luukas, joka osoitti uskollisuutensa niin Roomassa kuin muualla.

Joidenkin miesten vikana oli, kun Paavali halusi lähettää viestin Filippiin häntä vastaan nostetun oikeusjutun ratkettua, niin kukaan heistä ei tarjoutunut lähtemään matkalle. He eivät pitäneet tuota pitkää ja vaarallista matkaa erityisen tärkeänä. Paavalin mielestä ei sen vuoksi kannattanut pyytää heitä. Apostoli Luukas ja muut uskolliset työtoverit eivät olleet juuri tuohon aikaan Roomassa.

Apostolin suositus! Timoteus ei ollut kokenut samanlaisia kärsimyksiä evankeliumin tähden kuin Paavali. Paavalin työtoverina Timoteus oli yltänyt korkealle hengellisessä mielessä.

"Koeta päästä pian tulemaan luokseni.

Sillä tähän nykyiseen maailmaan rakastuneena jätti minut Deemas ja matkusti Tessalonikaan, Kreskes meni Galatiaan ja Tiitus Dalmatiaan. Luukas yksin on minun kanssani. Ota Markus mukaasi ja tuo hänet tänne, sillä hän on minulle hyvin tarpeellinen palvelukseen.

Mutta Tykikuksen minä olen lähettänyt Efesoon.

Tuo tullessasi päällysvaippa, jonka jätin Trooaaseen Karpuksen luo, ja kirjat, ennen kaikkea pergamentit.

Aleksander, vaskiseppä, on tehnyt minulle paljon pahaa; Herra on maksava hänelle hänen tekojensa mukaan.

Kavahda sinäkin häntä, sillä hän on kovin vastustanut meidän sanojamme.

Ensi kertaa puolustautuessani ei kukaan tullut avukseni, vaan kaikki jättivät minut; älköön sitä heille syyksi luettako." 2.Tim.4:9-16

"Mutta hänen koetellun mielensä te tunnette, että hän, niinkuin poika isäänsä, on minua palvellut evankeliumin työssä." 2:22

Nämä kaksi miestä, vanhempi ja nuorempi, olivat palvelleet evankeliumissa yhdessä kuin isä ja poika. Timoteus oli osoittanut veljesrakkautta, uskollisuutta ja yhteistyöhalua. Hän oli henkilökohtaisesti tuttu Filippin seurakunnalle. Paavalin tarvitsi vain muistuttaa heitä asiasta, jonka he jo tiesivät.

Koeteltu mieli - osoitti luotettavuutensa ankarissa ja vaikeissa olosuhteissa.

Jumala koettelee sydämen, sydämen laadun, rakkauden vilpittömyyden esim. vieraiden ihmisten kautta, tulen kautta, kärsimyksissä, jokaisessa teossa jne. Meidän tulisi pyrkiä sellaiseksi, joka koetukset kestää. Se, jota Herra suosittelee, on koetuksen kestävä, ja joka kestää koetuksen, on saava kerran elämän kruunun.

"Mikä on ihminen, että hänestä niin suurta lukua pidät, ja että kiinnität häneen huomiosi, tarkastat häntä joka aamu, tutkit häntä joka hetki?" Job.7:17-18

"Sinä koettelet minun sydäntäni, tarkkaat sitä yöllä, Sinä tutkit minua, mutta et mitään löydä. Jos minä pahaa ajattelen, ei se käy suustani ulos. Mitä ihmiset tekköötkin, Sinun huultesi Sanassa minä pysyn ja kavahdan väkivaltaisen teitä." Ps.17:3-4

"Hopealle sulatin, kullalle uuni, mutta sydämet koettelee Herra." Snl.17:3

"Pyri osoittautumaan Jumalalle semmoiseksi, joka koetukset kestää, työntekijäksi, joka ei työtään häpeä, joka oikein jakelee totuuden Sanaa." 2.Tim.2:17

"Autuas se mies, joka kiusauksen kestää, sillä kun hänet on koeteltu, on hän saava elämän kruunun, jonka Herra on luvannut niille, jotka Häntä rakastavat!" Jaak.1:12

"Hänet minä siis toivon voivani lähettää heti, kun olen saanut nähdä, miten minun käy." 2:23

Paavali tarvitsi kynämiestään Timoteusta luonaan niin kauan, kun oikeudenkäynti oli kesken. Eikä hän myöskään halunnut lähettää häntä Filippiin, ennen kuin hänellä oli antaa todellisia tietoja tilanteesta.

"Ja minä luotan Herrassa siihen, että itsekin pian olen tuleva." 2:24 Apostoli odotti asiassaan Jumalan aikaa. Luonnollisesti hän kaipasi vapautta, mutta ei vain oman vapautensa vuoksi, vaan nähdäkseen jälleen ystävänsä ja voidakseen auttaa näitä. Lausuessaan tässä toiveensa päästä heidän luokseen hän tekee sen alistuen nöyrästi Jumalan tahtoon.

"Ja kun olen tästä varma, niin minä tiedän jääväni eloon ja viipyväni kaikkien teidän luonanne teidän edistymiseksenne ja iloksenne uskossa, että teidän kerskaamisenne minusta olisi yhä runsaampi Kristuksessa Jeesuksessa, kun minä taas tulen teidän tyköenne." Fil.1:25-26

"Katson kuitenkin välttämättömäksi palauttaa luoksenne veljeni, työkumppanini ja taistelutoverini Epafrodituksen, teidän lähettinne ja auttajan minun tarpeissani." 2:25

Epafroditus, lähettinne (apostolos) ja tässä hänet mainitaan apostolina nro 24. Uusi Testamentti mainitsee kaikkiaan 24 apostolia ja Ylimpänä apostolina Herra Jeesus eli Hän on Taivaallisen Isän lähettämä. Sitten on Herran Jeesuksen valitsemaa 12 apostolia ja vielä Pyhän Hengen valitsemaa ja lähettämää apostolia, joita mainitaan kaikkiaan 12.

Paavali haluaa lähettää hänet heidän luokseen heti, niin ettei heidän tarvitse olla huolissaan. Epafroditus oli filippiläinen ja hän oli tuonut Filippiistä lahjan Paavalille, ja nyt hän saa lähteä viemään Paavalin kirjettä filippiläisille. Kirjeen eräs syy oli lahjasta kiittäminen. Epafroditusta ei tule seikoittaa Epafraaseen, joka oli kotoisin Kolossasta.

Paavali antaa hänestä hyvät suositukset ja kehottaa filippiläisiä pitämään häntä kunniaissa. Luovutettuaan lahjan hän jäi Paavalin luokse ajaksi ja heidän ystävyys lujittui tuona aikana.

"Tiedättehän tekin, filippiläiset, että evankeliumin alkuaikoina, kun lähdin Makedoniasta, ei mikään muu seurakunta kuin te yksin käynyt minun kanssani tiliyhteyteen annetusta ja vastaanotetusta.

Sillä Tessalonikaankin te minulle kerran, jopa kahdesti, lähetitte, mitä tarvitsin.

Ei niin, että haluaisin lahjaa, vaan minä haluan teidän hyväksenne karttuvaa hedelmää.

Olen nyt saanut kaikkea, jopa ylenpalttisesti; minulla on yllin kyllin, saatuani Epafroditukselta teidän lähetyksenne, joka on "suloinen tuoksu", otollinen, Jumalalle mieluinen uhri.

Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa.

Mutta meidän Jumalallemme ja Isällemme kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen." Fil.4.15-20

"Sillä hän ikävöi teitä kaikkia ja on kovin levoton siitä, että olitte kuulleet hänen sairastavan." 2:26

Epafras oli viipynyt Roomassa aika pitkään, ja tieto hänen sairastamisestaan oli saapunut Filippiin saakka ja heidän huoli oli hänen takiaan ja tieto oli ehtinyt myös Roomaan. Nyt hän ikävöi kotiin poistaakseen heidän levottomuutensa.

"Ja hän olikin sairaana, kuoleman kielissä; mutta Jumala armahti häntä, eikä ainoastaan häntä, vaan myös minua, etten saisi murhetta murheen päälle." 2:27

Apostoli Epafras oli saanut kokea murhetta murheen päälle. Hän on voinut sairastua jo matkalla Filippiistä Roomaan. Siihen aikaan matkustaminen oli kaikkea muuta kuin mukavaa, eikä tehtävä ollut suinkaan helppo. Hän kuului vihattuun ja vainottuun lahkoon ja oli matkalla tapaamaan miestä, joka oli vankilassa. Epafras oli rohkea Herrassa ja näytti, että tämä vanki oli hänen ystävänsä.

Jumala on voimallinen, armollinen ja tahtoo parantaa ja Hänellä on halu laupeuteen. Parantuminen ei ole aina itsestään selvä asia, eikä se tapahdu aina niin yksinkertaisesti, että esimerkiksi Paavali olisi vain laskenut kätensä Epafrasitukseen ylle. Kysymys terveydestä ja sairaudesta on Jumalan kädessä. Jumala on kaikesta huolimatta hyvä ja parantava Jumala.

"Lähetän hänet sentähden kiiruimmiten, että te hänet nähdessänne taas iloitsisitte ja minäkin olisin murheettomampi." 2:28

Kiiruimmiten - kiireimmiten, *kiireimmin*, kiiruimmin, kiiruimmin, pikemmin Paavalin oli vaikea erota ystävästään Epafrasituksesta, mutta he eivät kumpikaan asettaneet omia toiveitaan ensimmäiselle sijalle. Rakkaus ei etsi omaansa.

"Ottakaa siis hänet vastaan Herrassa kaikella ilolla, ja pitäkää semmoisia kunniaa;" 2:29

Filippiläisten tuli ottaa lähettiläänsä, apostolinsa vastaan kiitollisina Herralle hänen suorittamastaan tehtävästä ja siitä, että Herra oli nyt lähettänyt hänet takaisin heidän luokseen. Hän oli heidän palvelijansa ja oli palvellut heitä olemalla Paavalin apuna. Nyt Paavali tahtoi heidän ottavan hänet vastaan oikealla tavalla ja häntä tuli kohdella kunnioittavasti ja arvostaen.

"Minä suljen teidän suosioonne sisaremme Foiben, joka on Kenkrean seurakunnan palvelija, että otatte hänet vastaan Herrassa, niinkuin pyhien sopii, ja autatte häntä kaikessa, missä hän teitä tarvitsee; sillä hän on ollut monelle avuksi ja myöskin minulle." Room.16:1-2

"Mutta minä kehoitan teitä, veljet: te tunnnette Stefanaan perhekunnan ja tiedätte, että se on Akaiian ensi hedelmä ja että he ovat antautuneet pyhien palvelukseen.

Olkaa tekin kuuliaisimpia heidän kaltaisilleen ja jokaiselle, joka heidän kanssaan työtä tekee ja vaivaa näkee.

Minä iloitsen Stefanaan ja Fortunatuksen ja Akaiuksen tänne tulosta, koska he korvaavat minulle teidän poissaolonne; he ovat virkistäneet minun henkeäni niinkuin teidänkin.

Antakaa siis täysi tunnustus sellaisille miehille." 1.Kor.16:15-18

"Mutta me pyydämme teitä, veljet, antamaan tunnustuksenne niille, jotka tekevät työtä teidän keskuudessanne ja ovat teidän johtajanne Herrassa ja neuvovat teitä, sekä pitämään heitä erinomaisen rakkaina heidän työnsä tähden. Eläkää rauhassa keskenänne." 1.Tess.5:12-13

"sillä Kristuksen työn tähden hän joutui aivan kuoleman partaalle, kun pani henkensä alttiiksi tehdäkseni minulle sen palveluksen, mitä te ette voineet tehdä." 2:30

pani - antoi, antautui kuoleman vaaraan

Apostoli Epafroditus oli saattanut itsensä kuoleman vaaraan ja antautumalla vaaraan hän oli saanut olla välittämällä Paavalille sen avun, jota filippiläiset eivät välimatkan vuoksi voineet antaa. Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE; luku 3

Kristuksen vanhurskaus; 3:1-11
Kohti päämäärää; 3:12-21

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Kristuksen vanhurskaus; 3:1-11

"Sitten vielä, veljeni, iloitkaa Herrassa! Samoista asioista teille kirjoittaminen ei minua kyllästyttä, ja teille se on turvaksi. Kavahtakaa noita koiria, kavahtakaa noita pahoja työntekijöitä, kavahtakaa noita pilalle leikattuja.

Sillä oikeita ympärileikattuja olemme me, jotka Jumalan Hengessä palvelemme Jumalaa ja kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa, emmekä luota lihaan, vaikka minulla on, mihin luottaa lihassakin. Jos kuka muu luulee voitavansa luottaa lihaan, niin voin vielä enemmän minä, joka olen ympärileikattu kahdeksanpäiväisenä ja olen Israelin kansaa, Benjaminin sukukuntaa, hebrealainen hebrealaisista syntynyt, ollut lakiin nähden fariseus, intoon nähden seurakunnan vainooja, lain vanhurskauteen nähden nuhteeton.

Mutta mikä minulle oli voitto, sen minä olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi.

Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Jeesuksen Kristuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä Hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana - että voittaisin omakseni Kristuksen ja minun havaittaisiin olevan Hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella; tunteakseni Hänet ja Hänen ylösnousemisensa Voiman ja Hänen kärsimyksiensä osallisuuden, tullessani Hänen kaltaiseksi samankaltaisen kuoleman kautta, että *minä pääsisin ylösnousemiseen kuolleista.*" 3:1-11

"Sitten vielä, veljeni, iloitkaa Herrassa! Samoista asioista teille kirjoittaminen ei minua kyllästyttä, ja teille se on turvaksi." 3:1
Vaikuttaa siltä, kuin apostoli olisi aikonut lopettaa kirjeensä tähän, mutta hän käyttää rabbiinista alleviivaustapaa eli painottaa uudelleen samaa asiaa sen tärkeyden takia ja varoittaa harhaopettajista ja heidän yrityksistään hyökätä seurakunnan uskoa vastaan.

Loppusanat ovat luvussa 4 ja nekin alkavat sanoilla: "Iloitkaa aina Herrassa!"

"Joka niin sanoo, ajatelkoon, että samaa, mitä me poissaolevina olemme kirjeissämme sanoissa, samaa me myös olemme läsnä olevina teoissa."

2.Kor.10:11

"Veljeni, pitäkää *sulana riemuna*, kun joudutte moninaisiin kiusauksiin, tietäen, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä. Ja kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, että te olisitte täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaiset." Jaak.1:2-4
Luther 1540

"Kavahtakaa noita koiria, kavahtakaa noita pahoja työntekijöitä, kavahtakaa noita pilalle leikattuja." 3:2

Paavali käyttää Vanhan testamentin ilmaisua ja nimittää judaisteja - koiriksi. He väittivät mm. opetuksessaan, että Kristuksen valtakuntaan voi päästä vain heidän oppinsa mukaisesti. Pelkkä parannuksen teko ja usko Herraan Jeesukseen ei riittänyt, vaan tarvittiin myös ympärileikkaus, jotta uskova olisi täysin kelvollinen. Näitä harhaopettajia esiintyi jo varhain. He yrittivät erityisesti estää Paavalin toimintaa saattaen hänen syntyperänsä, hänen apostolin virkansa ja toimintansa epäilyksen alaiseksi. Judaistit kerskuivat ympärileikkauksesta, mutta Paavali sanoo heitä - pilalle leikatuiksi.

Koira Raamatussa

"Sinun vanhurskautesi on kuin Jumalan vuoret, Sinun tuomiosi niinkuin suuri syvyys, ihmistä ja eläintä sinä autat, Herra." Ps.36:7
Koirakin on Jumalan luoma eläin ja se on kuulunut ihmisen vanhimpiin kotieläimiin. Koiraa käytettiin mm. metsästykseseen ja ihan seurakoirana, joka oli mm. Tobiolla seuralaisena uskollisesti. Jobin kirja mainitsee, kuinka juutalaisilla oli lammaskoiria, ja joista oli suurta hyötyä, mutta muuten koira oli ylenkatsottu eläin. Siksi israelilaisten keskuudessa koira ilmaisi usein halveksuntaa. Jesaja vertaa Israelin vartijoita koiriin eli valvomattomat paimenet ja samoin Paavali rinnastaa ja kutsuu judaistisia harhaopettajia koiriksi, jotka olivat pilalle leikattuja.

"Israelin vartijat ovat kaikki sokeita, eivät he mitään käsitä; he ovat kaikki mykkiä koiria, jotka eivät osaa haukkua. He näkevät unta, makailevat ja nukkuvat mielellään.

Ja näillä koirilla on vimmainen nälkä, ei niitä mikään täytä. Ja tällaisia ovat paimenet! Eivät pysty mitään huomaamaan, ovat kaikki kääntyneet omille teilleen, etsivät kukin omaa voittoansa, kaikki tyynni." Jes.56:10-11

"Kavahtakaa noita koiria, kavahtakaa noita pahoja työntekijöitä, kavahtakaa noita pilalle leikattuja.

Sillä oikeita ympärileikattuja olemme me, jotka Jumalan Hengessä palvelemme Jumalaa ja kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa, emmekä luota lihaan, vaikka minulla on, mihin luottaa lihassakin." Fil.3:2-4

"Älkää antako pyhää koirille, älkääkä heittäkö helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaisi niitä jalkoihinsa ja kääntyisi ja repisi teitä." Matt:7:6

Tässä Herra varoittaa, kuten apostoli Paavalikin edellä - kavahtakaa noita koiria eli pahoja työntekijöitä, pilalle leikattuja - pyhän heittämisestä koirille, ja joka viittaa Vanhan Testamentin uhrilihaan ja lahjoihin, jotka olivat korkeasti pyhää, ja siksi uhrilihan antaminen oli sen häpäisemistä.

Kaikki Vanhan Testamentin uhrit on esikuvaa Herran Jeesuksen lopullisesta Jumalan rakkauden pyhitetyistä uhrista Golgatan keskimmäisellä ristillä koko ihmiskunnan syntien edestä.

"Mutta se, mikä jää tähteeksi ruokauhrista, olkoon Aaronin ja hänen poikiensa oma; se on korkeasti pyhää, Herran uhria." 3.Moos.2:3

"Sano heille polvesta polveen: Jos kuka tahansa teidän jälkeläisistänne saastuneena ollessaan lähestyy niitä pyhiä lahjoja, joita israelilaiset pyhittävät Herralle, hänet hävitettäköön Minun kasvojeni edestä.

Itsestään kuollutta tai kuoliaaksi raadeltua eläintä hän älköön syökö, ettei hän siten saastuisi. Minä olen Herra.

He noudattakoot Minun määräyksiäni, etteivät joutuisi syynalaisiksi pyhitetyn tähden ja kuolisi, sentähden että häpäisevät pyhitetyn. Minä olen Herra, joka pyhitän heidät.

Ja jos joku erehdyksessä syö pyhästä lahjasta, korvatkoon papille pyhän lahjan ja pankoon siihen vielä lisäksi viidennen osan sen arvosta. Älkööt papit häväiskö israelilaisten pyhiä lahjoja, joita nämä antavat Herralle, älköötäkään saattako heitä syynalaisiksi ja vikapäiksi sallimalla heidän syödä pyhiä lahjojansa; sillä Minä olen Herra, joka pyhitän heidät." 3.Moos.22:3,8-9,14-16

Isännättömiä koiria oli paljon; ne söivät jätteitä, saastaista lihaa ja kuolleita eläimiä, jopa kuolleitten ihmisten ruumiitakin, ja siksi koira on saastainen ja sen liha ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi Raamatun mukaan.

"Älkää antako pyhää koirille, älkääkään heittäkö helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaisi niitä jalkoihinsa ja kääntyisi ja repisi teitä." Matt.7:6

Vuorisaarnan teksti kehottaa, että meillä tulisi olla oikeaa arvostelukykyä julistaessamme Jumalan Sanaa, sitä mikä on pyhää ja mikä ei, ts. Jumalan valtakunnan salaisuuksia ei tule antaa koirille. Sika on myös saastainen eläin Raamatussa ja helmi on taivasten valtakunnan vertauskuva ja tallaaminen kuvaa alennustilaa, siksi kalliita ja arvokkaita helmiä ei tule antaa kenelle tahansa.

"Ja katso, kanaanilainen vaimo tuli niiltä seuduilta ja huusi sanoen: "Herra, Daavidin Poika, armahda minua. Riivaaja vaivaa kauheasti minun tytärtäni."

Mutta Hän ei vastannut hänelle sanaakaan. Niin Hänen opetuslapsensa tulivat ja rukoilivat Häntä sanoen: "Päästä hänet menemään, sillä hän huutaa meidän jälkeemme".

Hän vastasi ja sanoi: "Minua ei ole lähetetty muitten kuin Israelin huoneen kadonneitten lammasten tykö".

Mutta vaimo tuli ja kumarsi Häntä ja sanoi: "Herra, auta minua".

Mutta Hän vastasi ja sanoi: "Ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille".

Mutta vaimo sanoi: "Niin, Herra; mutta syöväthän penikatkin niitä muruja, jotka heidän herrainsa pöydältä putoavat".

Silloin Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Oi vaimo, suuri on sinun uskosi, tapahtukoon sinulle, niinkuin tahdot".

Ja hänen tyttärensä oli siitä hetkestä terve." Matt.15:22-28

"Ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille". Herramme tarkoittaa tässä koirilla pakanoita Israelin kansan vastakohtana, jolla oli oma etsikköaikansa, ja jonka tykö Herra Jeesus maallisen toimintansa ajaksi lähinnä oli lähetetty.

"Minua ei ole lähetetty muitten kuin Israelin huoneen kadonneitten lammasten tykö."

"Sillä jos he meidän Herramme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen tuntemisen kautta ovat päässeetkin maailman saastutuksia pako, mutta niihin taas kietoutuvat ja tulevat voitetuiksi, niin on viimeinen tullut heille ensimmäistä pahemmaksi.

Parempi olisi heille ollut, etteivät olisi tulleet tuntemaan vanhurskauden tietä, kuin että sen tunnettuaan kääntyvät pois heille annetusta pyhästä käskystä.

Heille on tapahtunut, mitä tosi sananlasku sanoo: "Koiria palaa oksennukselleen", ja: "Pesty sika rypee rapakossa." 2.Piet.2:20-22

Raamatusta koiria kuvaa vertauskuvana; halveksinnasta (1.Sam.17:43), arvottomuudesta (Matt.15:27), vihamiehestä (Ps.22:17, uskottomasta ja väärästä ja saastaisesta, pakanasta ja luopiosta ja kadotetusta.

"Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle Kaupunkiin!

Ulkopuolella ovat koirat ja velhot ja huorintekijät ja murhaajat ja epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka valhetta rakastavat ja tekevät." Ilm.22:14-15

Niiden joukossa, jotka tulevat kerran jäämään ulkopuolelle Jumalan valtakunnan, uskovien pyhien vaeltaessa pyhään Kaupunkiin, mainitaan ensimmäisenä koirat. Ne rinnastetaan velhojen, huorintekijäin, murhaajien, epäjumalan palvelijoiden ja kaikkien valhetta rakastavien ja tekijäin kanssa. Koirilla tarkoitetaan tässä kaikkia paheellisia ihmisiä ja lisäksi siihen kuuluvat myös muutkin koirat, valvomattomat paimenet, väärät opettajat ja väärät profeetat.

"Mutta eräs köyhä, nimeltä Lasarus, makasi hänen ovensa edessä täynnä paiseita ja halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä. Ja koiratkin tulivat ja nuolivat hänen paiseitansa. Niin tapahtui, että köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Aabrahamin helmaan." Luuk.16:20-22

Jumala on koirallekin antanut erilaisia auttamis- ja palvelustehtäviä kuten; olla lohduttajana, uskollisena ystävänä, opastajana sokealle, vartijana ja jopa suorittamassa erilaisia virkatehtäviä poliisikoirana, tullikoirana jne.

"Sinun vanhurskautesi on kuin Jumalan vuoret, Sinun tuomiosi niinkuin suuri syvyys, ihmistä ja eläintä sinä autat, Herra." Ps.36:7

"Kaikki Sinun tekosi ylistävät Sinua, Herra, ja Sinun hurskaasi kiittävät Sinua." Ps.145:10

"Sillä oikeita ympärileikattuja olemme me, jotka Jumalan Hengessä palvelemme Jumalaa ja kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa, emmekä luota lihaan," 3:3

Todellinen ympärileikkaus on Hengessä ja ympärileikattuja ovat Kristukseen uskovat, jotka tottelevat Häntä.

Apostoli mainitsee niitä piirteitä, joiden perusteella uskovan voi erottaa vääristä opettajista.

Kaikki kristillisuus lähtee siitä, ettei ihminen enää rakenna oman itsensä varaan.

Liha viittaa tässä kaikkeen siihen, mikä on ulkonaista, inhimillistä, siihen, mikä ei ole lähtöisin Jumalasta.

On mieletöntä luottaa ulkonaisiin seikkoihin, rituaaleihin tai perinteisiin, olivatpa ne sitten kristillisiä tai eivät. Ainut perusta on Jeesus Kristus, Hänestä kerskaaminen on paljon enemmän; ja se näkyy elämässä.

"Ja nyt, Israel, mitä Herra, sinun Jumalasi, sinulta muuta vaatii, kuin että pelkää Herraa, sinun Jumalaasi, että aina vaellat Hänen teitensä ja rakastat Häntä, ja että palvelet Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi, noudattaen Herran käskyjä ja säädöksiä, jotka Minä sinulle tänä päivänä annan, että menestyisit. Katso, taivaat ja taivasten taivaat, maa ja kaikki, mitä siinä on, ovat Herran, sinun Jumalasi.

Mutta ainoastaan sinun isiisi Herra mielistyi ja rakasti heitä; ja Hän valitsi omikseen heidän jälkeläisensä, Hän valitsi teidät kaikista kansoista, niinkuin yhä vielä on.

Ympärileiktaa sentähden sydämenne älkääkä olko enää niskureita.”
5.Moos.10:12-16

”Sillä ei se ole juutalainen, joka vain ulkonaisesti on juutalainen, eikä ympärileikkaus se, joka ulkonaisesti lihassa tapahtuu; vaan se on juutalainen, joka sisällisesti on juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Hengessä, ei kirjaimessa; ja hän saa kiitoksensa, ei ihmisiltä, vaan Jumalalta.” Room.2:28-29

”vaikka minulla on, mihin luottaa lihassakin. Jos kuka muu luulee voivansa luottaa lihaan, niin voin vielä enemmän minä,” 3:4

Paavali asettuu tässä juutalaisen asemaan ja liittää sanottavansa edellä sanaan - liha. Heidän näkökannaltaan hänellä kyllä on jotakin, mistä kerskata. Hän toteaa, ettei häneltä puuttunut mitään siitä, mistä judaistit kerskuivat ja hänellä oli enemmänkin kerskaamista kuin heillä. Samoin hän totesi pistimestään lihassa 2.Kor.11:21-30, että hänellä olisi täysi syy ylpeilyyn, jos hän vain haluaisi katsoa asiaa judaistien näkökannalta.

”joka olen ympärileikattu kahdeksanpäiväisenä ja olen Israelin kansaa, Benjaminin sukukuntaa, hebrealainen hebrealaisista syntynyt, ollut lakiin nähden fariseus,” 3:5

Ne, jotka kääntyivät Vanhan Testamentin juutalaisuuteen, ympärileikattiin aikuisina. Ismaelilaiset ympärileikattiin 13 vuoden iässä. Ja tällä Paavali ilmaisee, ettei hän ollut pakana eikä ismaelilainen, vaan oli jo syntyperältään israelilainen, joka oli ympärileikattu kahdeksan päiväisenä.

”Ja Jumala sanoi Aabrahamille: ”Mutta sinä pidä Minun liittoni, sinä ja sinun jälkeläisesi, sukupolvesta sukupolveen.

Ja tämä on Minun liittoni sinun ja sinun jälkeläistesi kanssa; pitäkää se: ympärileiktaa jokainen miehenpuoli keskuudessanne.

Ympärileiktaa esinahkanne liha, ja se olkoon liiton merkki meidän välillämme, Minun ja teidän.

Sukupolvesta sukupolveen ympärileikattakoon jokainen poikalapsi teidän keskuudessanne kahdeksan päivän vanhana, niin hyvin kotona syntynyt palvelija kuin muukalaiselta, keneltä tahansa, rahalla ostettu, joka ei ole sinun jälkeläisiäsi.

Ympärileikattakoon sekä kotonasi syntynyt että rahalla ostamasi; ja niin Minun liittoni on oleva merkitty teidän lihaanne iankaikkiseksi liitoksi. Mutta ympärileikkaamaton miehenpuoli, jonka esinahan liha ei ole ympärileikattu, hävitettäköön kansastansa; hän on rikkonut Minun liittoni.” 1.Moos.17:9-14

”Niin Agrippa sanoi Paavalille: ”Sinun on lupa puhua puolestasi”.

Silloin Paavali ojensi kätensä ja lausui puolustukseksi: ”Pidän itseäni onnellisena, kuningas Agrippa, kun sinun edessäsi tänä päivänä saan puolustautua kaikesta siitä, mistä juutalaiset minua syyttävät, olletikin, koska sinä tarkkaan tunnet kaikki juutalaisten tavat ja riitakysymykset. Sentähden pyydän sinua kärsivällisesti minua kuulemaan. Kaikki juutalaiset tuntevat minun elämäni nuoruudestani asti, koska alusta alkaen olen elänyt kansani keskuudessa ja Jerusalemissa.

He tuntevat minut jo entuudestaan, jos tahtovat sen todistaa, että minä meidän uskontomme ankarimman lahkoon mukaan olen elänyt fariseuksena.

Ja nyt minä seison oikeuden edessä sentähden, että panen toivoni siihen lupaukseen, jonka Jumala on meidän isillemme antanut ja jonka meidän kaksitoista sukukuntaamme, yötä ja päivää herkeämättä palvellen Jumalaa, toivovat heille toteutuvan; tämän toivon tähden, kuningas, juutalaiset minua syyttävät." Apt.26:1-7

"intoon nähden seurakunnan vainooja, lain vanhurskauteen nähden nuhteeton." 3:6

Herra Jeesus sanoi lain vanhurskautta vuorisaarnassa kirjanoppineiden ja fariseusten vanhurskaudeksi. Sen perusteella ei voi päästä Jumalan valtakuntaan. Ja niin kauan kuin Paavali noudatti tätä vanhurskautta, hän luuli täyttävänsä Jumalan mitan. Mutta alkaessaan ymmärtää lain vaatimaa vanhurskautta, hän koki sen kauhistuttavan kadotustuomion koskevan myös itseään.

Siksi inhimillisesti arvioiden Paavali oli ollut nuhteeton. Ja uskovien vastustajana hän oli ollut paljon kiihkeämpi kuin hänen kuuluisa opettajansa Gamaliel.

"Miehet, veljet ja isät, kuulkaa, mitä minä nyt teille puolustukseksi puhun".

Kun he kuulivat hänen puhuvan heille hebreankielellä, syntyi vielä suurempi hiljaisuus.

Ja hän sanoi: "Minä olen juutalainen, syntynyt Kilikian Tarsossa, mutta kasvatettu tässä kaupungissa ja Gamalielin jalkojen juuressa opetettu tarkkaan noudattamaan isien lakia; ja minä kiivailin Jumalan puolesta, niinkuin te kaikki tänä päivänä kiivaillette.

Ja minä vainosin tätä tietä aina kuolemaan asti, sitoen ja heittäen vankeuteen sekä miehiä että naisia, niinkuin myös ylimmäinen pappi voi minusta todistaa, ja kaikki vanhimmat. Minä sain heiltä myös kirjeitä veljille Damaskoon, ja minä matkustin sinne tuodakseni nekin, jotka siellä olivat, sidottuina Jerusalemiin rangaistaviksi." Apt.22:1-5

"Mutta mikä minulle oli voitto, sen minä olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi." 3:7

Ensin Paavali puhuu etuoikeuksistaan juutalaisena, mutta laajentaa tappiokäsittteen sisältämään - kaiken. Hänellä on tietty arvojärjestys ja ikuisuus asiat ovat etusijalla, unohtamatta hoitaa maallisiakin. Elä taivaallisissa ja hoida maalliset!

Hän oli kerskunut monista voitoista, mutta nyt hän piti niitä kaikkia yhtenä suurena tappiona. Se, mitä hän oli arvostanut, oli estänyt hänen hengellisten tarpeittensa täyttymisen, eikä hän ollut päässyt tuntemaan avuttomuutta, joka olisi voinut viedä hänet Kristuksen luo.

"Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Jeesuksen Kristuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä Hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana - että voittaisin omakseni Kristuksen" 3:8

Apostoli korostaa nyt edellä sanomaansa, sitä minkä hän luki tappioksi uskoontulonsa hetkellä, hän pitää yhä edelleen roskana.

Sitten hän muistuttaa vielä, etteivät vain edellä luetellut asiat ole roskaa, vaan että siihen sisältyy kaikki, mikä on esteenä Kristukselle ja Hänen vanhurskaudelleen.

Hän on Kristuksen tähden menettänyt kaiken, mikä oli kerran ollut hänelle arvokasta, ylpeyden, kaikesta siitä, syntyperästä, perinteistä ja ulkoisista elämän tavoista - mikä oli fariseusten ihanteiden mukaista.

Hän oli kokenut pelastuksen Kristuksessa Jeesuksessa ja halusi vain päästä yhä enemmän osalliseksi Kristuksesta.

"Joka löytää elämänsä, kadottaa sen; ja joka kadottaa elämänsä Minun tähteni, hän löytää sen." Matt.10:39

"Joka tahtoo tallettaa elämänsä itselleen, hän kadottaa sen; mutta joka sen kadottaa, pelastaa sen." Luuk.17:33

"Joka elämäänsä rakastaa, kadottaa sen; mutta joka vihaa elämäänsä tässä maailmassa, hän on säilyttävä sen iankaikkiseen elämään." Joh.12:25

"ja minun havaittaisiin olevan Hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella;" 3:9 minun - *minut* (persoonapronominin oikea taivutusmuoto)
Apostoli ei tavoittele tulevia etuja, vaan hänen tavoitteena on koko ajan Jumalan kunnia.

Jumalan antama vanhurskaus on ansaitsematon lahja sulasta armosta. Jumala vanhurskauttaa jumalattoman, jolla on usko Jeesukseen. Uskokin on Jumalan antama lahja, armosta. Niinpä Jumalalta saatava vanhurskaus ei perustu millään tavoin siihen, mitä ihminen voi itse saada aikaan.

Kristuksessa oleminen merkitsee sitä, että syntinen pääsee osalliseksi Kristuksen vanhurskaudesta - asema Kristuksessa - se luetaan pelastetulle hänen vanhurskaudekseen. Se pitää sisällään syntien anteeksisaamisen ja rauhan Jumalan kanssa.

Viimeisenä tuomionpäivänä ratkaisee vain asema, joko ihminen on omassa lihassa puolustamassa itseään tai Kristuksessa vapaa tuomiosta ja muuta asemaa ei Raamattu ilmoita - asema ratkaisee.

"Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan Voima, itse kullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.

Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niinkuin kirjoitettu on: "Vanhurskas on elävä uskosta." Room.1:16-17

"Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia, se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat; sillä ei ole yhtään erotusta.

Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden Hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta Hänen vereensä, osoittaaksensa vanhurskauttaan, koska Hän oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit jumalallisessa kärsivällisyydessään, osoittaaksensa vanhurskauttaan nykyajassa, sitä, että Hän itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen." Room.3:21-26

"tunteakseni Hänet ja Hänen ylösnousemisensa Voiman ja Hänen kärsimyksiensä osallisuuden, tullessani Hänen kaltaiseksi samankaltaisen kuoleman kautta," 3:10

Tässä ei ole kyse vain Jeesuksesta opitusta tiedosta, vaan sydämen tuttavuudesta Hänen kanssaan. Tiedolla on toki oma merkityksensä, mutta apostoli korostaa tässä tuntemisen tärkeyttä.

Hän ei toivo saavansa lisää tietoa, vaan saavansa kokea samaa kuin Herra Jeesus ja oppia tuntemaan Hänet itsensä.

Hän kaipaa sitä Voimaa, joka on lähtöisin ylösnousseesta ja kirkastetusta Vapahtajasta. Kristuksen elämän täyttäessä sydämen on myös väistämätön seuraus Hänen kärsimyksiensä osallisuus.

"Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Jeesukseen Kristukseen, olemme Hänen kuolemaansa kastetut?"

Niin olemme siis yhdessä Hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.

Sillä jos me olemme Hänen kanssaan yhteen kasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa," Room.6:3-5

"Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia.

Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssaperillisiä, jos kerran yhdessä Hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme." Room.8:16-17

"Me kuljemme, aina kantaen Jeesuksen kuolemaa ruumiissamme, että Jeesuksen elämäkin tulisi meidän ruumiissamme näkyviin.

Sillä me, jotka elämme, olemme alati annetut kuolemaan Jeesuksen tähden, että Jeesuksen elämäkin tulisi kuolevaisessa lihassamme näkyviin."

2.Kor.4:10-11

"Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetukseksi, ikäänkuin teille tapahtuisi jotakin outoa, vaan iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös Hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuita."

1.Piet.4:12-13

"jos minä ehkä pääsen ylösnousemiseen kuolleista." 3:11

3:11 "*damit ich gelange zur Auferstehung der Toten*" Luther 1540

"*että minä pääsisin ylösnousemiseen kuolleista.*"

Tulee olla konjuktiivin oikea taivutusmuoto ja suomen kielessä on vain kaksi taivutusmuotoa, nimittäin konjuktiivin preesens ja imperfekti muoto; "... että pääsisin, omistaisin ja voittaisin..." jakeet 8,11,12.

Ehkä sana on liikaa ja jos sana tulee korvata sanalla jotta, että. Martin Luther on kääntänyt tämän damit + finaalikonjuktiivilla, niin kuin se tulee olla myös kreikankielisen alkutekstin mukaan.

Kysymyksessä ei ole - jos ja ehkä, konditionaali, vaan pronominaalinen adverbi ja konjuktiiv.

Persoonapronomini ja siihen liittyvä prepositio korvataan esineiden ja asioiden kyseessä ollen ns. pronominaaliadverbilla.

Suomenkielen potentiaalia ja konditionaalia vastaava verbien tapaluokkaa vastaa konjuktiivin preesens ja imperfektimuoto ja konjuktiivilauseessa predikaatti on konjuktiivissa.

Konjuktiivilla on kaksi aikamuotoa, preesens ja imperfekti.

Esim. kuulla verbi taipuu konjuktiivin preesensissä: kuullen, kuullet, kuullee ja imperfektissä: *kuulisin, kuulisit, kuulisi, (kuulkoon).*

"*että minä pääsisin ylösnousemiseen kuolleista.*" Kaikki teonsanat tulee olla konjuktiivissa samalla tavalla käännettynä, omistaisin, pääsisin ja voittaisin. (jakeet 8,11,12)

Paavali tiesi, että hänkin on osallinen Kristuksessa ylönousemuksesta. Sanat eivät ilmaise epäilyä, vaan pikemmin nöyryyttä ja varmuutta.

Kohti päämäärää; 3:12-21

”Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voittaisin, koskapa Jeesus Kristus on voittanut minut. Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin, minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa. Olkoon siis meillä, niin monta kuin meitä on täydellistä, tämä mieli; ja jos teillä jossakin kohden on toinen mieli, niin Jumala on siinäkin teille ilmoittava, kuinka asia on. Kunhan vain, mihin saakka olemme ehtineetkin, vaellamme samaa tietä!

Olkaa minun seuraajiani, veljet, ja katselkaa niitä, jotka näin vaeltavat, niinkuin me olemme teille esikuvana. Sillä monet, joista usein olen sen teille sanonut ja nyt aivan itkien sanon, vaeltavat Kristuksen ristien vihollisina; heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän häpeänsä, ja maallisiin on heidän mielensä. Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi, joka on muuttava meidän alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä Voimallaan, jolla Hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi.” 3:12-21

”Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voittaisin, koskapa Jeesus Kristus on voittanut minut.” 3:12
Jumalan armo ilmestyi Paavalillekin ja hän tiesi hengessään tullessaan armosta valituksi Kristuksessa, ja hän oli turvallisella mielellä omaa pelastustaan ajatellessaan. Jumalan armo kasvatti ja ihmisellä on myös oma vastuunsa tässä yhteydessä. Taistelu syntiä ja epäuskkoa vastaan ei ollut vielä päättynyt. Riennän sitä kohti - kun hänestä, entisestä seurakunnan vainoojasta tehtiin apostoli, Kristus asetti hänen eteensä uuden tavoitteen, joka oli jatkuvasti hänen mielessään.

”Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja johon hyvällä tunnustuksella olet tunnustautunut monen todistajan edessä. Jumalan edessä, joka kaikki eläväksi tekee, ja Jeesuksen Kristuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä todisti, tunnustaen hyvän tunnustuksen, minä kehoitan sinua, että tahrattomasti ja moitteettomasti pidät käskyn meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka, jonka aikansa on antava meidän nähdä se autuas ja ainoa valtias, kuningasten Kuningas ja herrain Herra, jolla ainoalla on kuolemattomuus; joka asuu valkeudessa, mihin ei kukaan taida tulla; jota yksikään ihminen ei ole nähnyt eikä voi nähdä - Hänen olkoon kunnia ja iankaikkinen valta. Amen.” 1.Tim.6:12-16

”Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin,” 3:13

Tämä ei ole mitään turhaa riittämättömyyden tunnustamista. Veljet, minä en vielä - Hän vetoaa tässä sellaisiin ihmisiin, jotka luulevat olevansa täydellisiä tässä ajassa, siksi hän korostaa, että hän ei missään tapauksessa ole täydellinen. Hän näki täydelliseksi tulemisen edessäpäin vasta tulevaisuudessa.

"Mutta kun tulee se, mikä täydellistä on, katoaa se, mikä on vajavaista. Kun minä olin lapsi, niin minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli, ja minä ajattelin kuin lapsi; kun tulin mieheksi, hylkäsin minä sen, mikä lapsen on.

Sillä nyt me näemme kuin kuvastimessa, arvoituksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin; nyt minä tunnen vajavaisesti, mutta silloin minä olen tunteva täydellisesti, niinkuin minut itsenikin täydellisesti tunnetaan." 1.Kor.13:10-12

"Katsokaa, minkä kaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne Häntä.

Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme Hänen kaltaisikseen, kun Hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä Hänet sellaisena, kuin Hän on." 1.Joh.3:1-2

"minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa." 3:14 Kilpailija keskittyy yhteen ainoaan asiaan, voittaakseen. Mikään ei saa häiritä häntä niin, että hän häviää. Paavali oli keskittynyt kilparadallaan kohti voittopalkintoa. Tämän vastakohtana on esimerkkinä Raamatussa Lootin vaimo, joka katsoi taakseen kiellosta huolimatta. Paavalin voittopalkinto oli Herra Jeesus Kristus.

"Ja heidän tietä vaeltaessaan eräs mies sanoi Hänelle: "Minä seuraan Sinua, mihin ikinä menet".

Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin Hän päänsä kallistaisi". Toiselle Hän sanoi: "Seuraa Minua". Mutta tämä sanoi: "Herra, salli minun ensin käydä hautaamassa isäni".

Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Anna kuolleitten haudata kuolleensa, mutta mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa".

Vielä eräs toinen sanoi: "Minä tahdon seurata Sinua, Herra; mutta salli minun ensin käydä ottamassa jäähyväiset kotiväeltäni".

Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Ei kukaan, joka laskee kätensä auraan ja katsoo taaksensa, ole sovelias Jumalan valtakuntaan." Luuk.9:57-62

"Muistakaa Lootin vaimoa!

Joka tahtoo tallettaa elämänsä itselleen, hän kadottaa sen; mutta joka sen kadottaa, pelastaa sen." Luuk.17:32-33

Muistakaa Lootin vaimoa! Mitä tämä vakava kehoitus tarkoittaa?

Loot sai myös pelastuksen Sanan, jossa vaikuttivat pyhyiden lait, niin kuin kaikissa Jumalan tuomioissa.

Jumala käski Lootia pakenemaan Sodomasta ennen kaupungin tuhoa. Matkalla Lootin vaimo jäi Jumalan kiellosta huolimatta katselemaan kaupungin loistoa ja elämänmenoa. Hän muuttui Jumalan tuomion mukaisesti suolapatsaaksi. Suola Raamatussa kuvaa totuutta, joka oli ainoa mauste kylväjävertauksessa, joka ei kasvanut, vaan on.

Suola ei saisi menettää tehoansa eli uskovilla tulisi olla suola, totuus itsessään eli Jeesus Kristus asua uskon kautta sydämessä.

Sodomassa oli kolmenlaista uskoa: 1) Aabrahamin usko, joka eli lähellä Herraa ja Hän piti Aabrahamin täysin ajan tasalla kaikessa ja hän ei menettänyt mitään. Hänen sydämensä ei ollut millään tavalla kiinnittynyt Sodomaan, maailmallisiin, ulkonaisiin ja muodollisuuteen. Hänen sydämensä oli vapaa Herrassa ja rukoili esirukousta Sodoman puolesta.

2) Lootin usko, joka tarkoittaa lyhyesti sitä, että hän eli Sodoman portissa, joka oli kaupungin julkinen oikeuspaikka ja jossa käsiteltiin kaupungin asioita. Hän oli siis sidoksissa kaupungin huvielämään jollain tavalla, mutta kaikesta huolimatta apostoli Pietari antaa hänestä arvion, hurskas mies, joka kiusaantui sielussaan joka päivä, kun näki ja kuuli irstaitten vaellusta. Hän menetti omaisuutensa, mutta henki riepunsa säilytti.

3) Lootin vaimon usko, joka tarkoittaa sitä, että hänen sydämensä ja mielensä oli jo niin kiinnittynyt Sodomaan, sen loistoon ja huvielämään, kaikkeen. Raamattu ilmoittaa, että Sodoman synty oli leivän yltäkylläisyys ja huoleton lepo ja kurjaa ja köyhää ei autettu. Hänkin sai pelastuksen Sanan, joka meni rikki ja oli menettänyt Jumalan pelkonsa ja totuutensa, ja siksi ei voinut ottaa tosissaan Herran Sanaa, vaan katsoi taakseen ja jähmettyi suolapatsaaksi. Tätä tarkoittaa Herramme hyvin vakava kehoitus: "Muistakaa Lootin vaimoa!" Meidän tulee elää niin lähellä Herraa, kuten uskon isä Aabraham ja vaalia sydämemme puhtautta totuudessa, niin että tämän maailman huvielämän valhe ja valherauha ja yltäkylläisyys eivät saisi varastettua vilpittömästi jumalanpelkoamme!

"Ettekö tiedä, että jotka kilparadalla juoksevat, ne tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa niinkuin Hän, että sen saavuttaisitte.

Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsensähillitsemistä kaikessa; he saadakse vain katoavaisen seppeleen, mutta me katoamattoman.

Minä en siis juokse umpimähkään, en taistele niinkuin ilmaan hosuen, vaan minä kuritan ruumistani ja masennan sitä, etten minä, joka muille saarnaan, itse ehkä joutuisi hyljättäväksi." 1.Kor.9:24-27

"Sillä minut jo uhrataan, ja minun lähtöni aika on jo tullut.

Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt.

Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden sepele, jonka Herra, vanhurskas Tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka Hänen ilmestymistään rakastavat." 2.Tim.4:6-8

"Olkoon siis meillä, niin monta kuin meitä on täydellistä, tämä mieli; ja jos teillä jossakin kohden on toinen mieli, niin Jumala on siinäkin teille ilmoittava, kuinka asia on." 3:15

Uskon kilvoitukseen nähden, uskovilla tulisi olla sama mieli, kuin Kristuksella, sama taistelu ja sama päämäärää kohti voittopalkintoa. Paavali ei sysää luotaan niitä, jotka olivat erimieltä, vaan luotti heidänkin kohdalla Jumalan työhön.

Hän ei itse pysty muuttamaan heitä ja heidän ajattelutapaansa, ja siksi hän jättää heidät Jumalan armon haltuun.

"Mitä ihmiset tehköötkin, Sinun huultesi Sanassa minä pysyn ja kavahdan väkivaltaisen teitä.

Minun askeleeni pysyvät Sinun poluillasi, minun jalkani eivät horju."

Ps.17:4-5

"Kuitenkin me puhumme viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän maailman viisautta emmekä tämän maailman valtiasten, jotka kukistuvat, vaan me puhumme salattua Jumalan viisautta, sitä kätkettyä, jonka Jumala on edeltä määrännyt ennen maailmanaikoja meidän kirkkaudeksemme, sitä, jota ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut - sillä jos he olisivat sen tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet - vaan, niinkuin kirjoitettu on: "mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka Häntä rakastavat." 1.Kor.2:6-9

"Kunhan vain, mihin saakka olemme ehtineetkin, vaellamme samaa tietä!"
3:16

Pitäkööt toiset oman mielipiteensä, mutta me tahdomme seurata Herraa ja jatkaa Hänen viitoittamallaan tiellä, ja jonka olemme sydämässämme valinneet ja ymmärtäneet oikeaksi.

Vaeltaa - kävellä rivissä suoraan ja kuvakielessä se tarkoittaa yhdessä toisten kanssa kulkemista.

Jumalan Sana ja Jumalan antamat käskyt valaisevat silmämme ja askeleemme, niin että näemme kulkea yhdessä Hänen kanssaan täällä pimeässä laaksossa.

"Herran asetukset ovat oikeat, ne ilahuttavat sydämen. Herran käskyt ovat selkeät, ne valaisevat silmät." Ps.19:9

"Sinun Sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni."
Ps.119:105

"Minä johdatan sokeat tietä, jota he eivät tunne; polkuja, joita he eivät tunne, Minä kuljetan heidät. Minä muutan pimeyden heidän edellään valkeudeksi ja koleikot tasangoksi. Nämä Minä teen enkä niitä tekemättä jätä." Jes.42:16

"Näin sanoo Herra, sinun Lunastajasi, Israelin Pyhä: Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka opetan sinulle, mikä hyödyllistä on, johdatan sinua sitä tietä, jota sinun tulee käydä.

Jospa ottaisit Minun käskyistäni vaarin, niin olisi sinun rauhasi niinkuin virta ja sinun vanhurskautesi niinkuin meren aallot; sinun lastesi paljous olisi niinkuin hiekka, sinun kohtusi hedelmä niinkuin hiekkajyväset, sen nimi ei häviäisi, ei katoaisi Minun kasvojeni edestä. Lähtekää Baabelista, paetkaa Kaldeasta; riemuhuudoin ilmoittakaa, kuuluttakaa tämä, viekää tieto siitä maan ääriin asti, sanokaa: "Herra on lunastanut palvelijansa Jaakobin".

Eivät he janoa kärsineet, kun Hän heitä kuljetti erämaitten halki; Hän vuodatti heille vettä Kalliosta, Hän halkaisi Kallion, ja vettä virtasi." Jes.48:17-21

"Katso, Minä tuon heidät pohjoisesta maasta, kokoan heidät maan perimmäisiltä ääriltä. Heissä on sokeita ja rampoja ynnä raskaita ja synnyttäväisiä: suurena joukkona he palajavat tänne.

Itkien he tulevat, ja Minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen.

Minä vien heidät vesipuroille, tasaista tietä, jolla he eivät kompastu. Sillä Minä olen Israelin Isä, ja Efraim on minun esikoiseni." Jer.31:8-9

"Olkaa minun seuraajiani, veljet, ja katselkaa niitä, jotka näin vaeltavat, niinkuin me olemme teille esikuvana." 3:17

Apostoli kehottaa filippiläisiä noudattamaan hänen esimerkkiään. Ja hän tarkoittaa esimerkkiään, ja että heidän olisi seurattava häntä samassa määrin, kuin hän seuraa Kristusta.

Hänen esimerkkinsä merkitsi myös omavanhurskauden hylkäämistä. Hän saattoi puhua tällä tavalla niin kauan kuin Kristus hallitsi hänen elämässään.

Olkaa minun seuraajiani - viittaa apostoliseen opetukseen, jota meidän tulee seurata elämässä ja opissa armon pohjalta rakkaudesta Herraan.

"En kirjoita tätä häväistäkseni teitä, vaan niinkuin rakkaita lapsiani neuvoen.

Sillä vaikka teillä olisi kymmenentuhatta kasvattajaa Kristuksessa, niin ei teillä kuitenkaan ole monta isää; sillä minä teidät synnytin evankeliumin kautta Kristuksessa Jeesuksessa.

Kehoitan siis teitä: olkaa minun seuraajiani.

Juuri sentähden minä lähetin teille Timoteuksen, joka on minun rakas ja uskollinen poikani Herrassa; hän on muistuttava teitä minun vaelluksestani Kristuksessa Jeesuksessa, sen mukaan kuin minä kaikkialla, joka seurakunnassa opetan." 1.Kor.4:14-17

"Olkaa minun seuraajiani, niinkuin minä olen Kristuksen seuraaja.

Minä kiitän teitä, että minua kaikessa muistatte ja noudatatte minun opetuksiani, niinkuin minä ne teille olen antanut." 1.Kor.11:1-2

"Tiedättehän itse, kuinka meidän jälkiämme on seurattava, sillä me emme ole olleet kurittomia teidän keskuudessanne, emmekä ilmaiseksi syöneet kenenkään leipää, vaan työssä ja vaivassa me ahkeroitimme yöt ja päivät, ettemme olisi kenellekään teistä rasitukseksi; ei niin, ettei meillä olisi siihen valtaa, vaan me tahdomme olla teille esikuvaksi, että te kulkisitte meidän jälkiämme." 2.Tess.3:7-9

"Sillä monet, joista usein olen sen teille sanonut ja nyt aivan itkien sanon, vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina;" 3:18

Apostoli tunsi syvää tuskaa tätä kirjoittaessaan. Hän mainitsee varoittavan esimerkin ja puhuu seurakunnan jäsenistä. Se viittaa mm. sellaisiin uskoviin, jotka olivat tulkinneet uskovon vapauden vapaudeksi myös moraalisesta vastuusta tai väärä vapaus Jumalan käskyistä.

"Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät." Matt.7:13-14

"Mutta minä kehoitan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet; vetäytykää pois heistä.

Sillä sellaiset eivät palvele meidän Herraamme Kristusta, vaan omaa vatsaansa, ja he pettävät suloisilla sanoilla ja kauniilla puheilla vilpittömien sydämet." Room.16:17-18

"heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän häpeänsä, ja maallisiin on heidän mielensä." 3:19

Neljä asiaa, jotka apostoli sanoo ristin vihollisista: 1) Heidän loppunsa on kadotus.

Tässä on myös viittaus judaisteihin ja se tarkoittaa sitä, että luottaessaan lakiin pelastustienä he samalla asettuivat Herran Jeesuksen ristinkuoleman vaikutuksen ulkopuolelle.

2) Vatsa on heidän jumalansa. Heidän kiinnostuksensa ja sydämensä oli suuntautunut ainoastaan aineellisiin asioihin. Tämä viittaa myös judaistien ankariin juoma- ja ruokasäädöksiin.

3) Heidän kunnianaan on heidän häpeänsä. He ylpeilivät asioilla, joita heidän olisi pitänyt hävetä. Nämä ihmiset pitivät aistillisuuttaan ja himojaan kunnia-asiana. He elivät kaikissa mahdollisissa himoissa.

4) Maallisiin on heidän mielensä. Koko heidän ajatusmaailmansa oli keskittynyt vain ajallisiin ja maallisiin asioihin. Nämä ilmaisevat syyn kaikkeen muuhunkin, mitä Paavali heistä sanoo.

"Jumalattoman vangitsevat hänen rikoksensa, ja hän tarttuu oman syntinsä pauloihin.

Kurittomuuteensa hän kuolee ja suistuu harhaan suuressa hulluudessaan." Snl.5:22-23

"Sillä Jerusalem kaatuu ja Juuda kukistuu, koska heidän kielensä ja heidän tekonsa ovat Herraa vastaan ja he uhittelevat Hänen kunniansa kasvoja.

Heidän kasvojensa hahmo todistaa heitä vastaan; syntinsä he tuovat julki niinkuin sodomalaiset, he eivät niitä salaa.

Voi heitä! Itsellensä he pahaa tekevät.

Sanokaa hurskaasta, että hänen käy hyvin, sillä he saavat nauttia tekojensa hedelmiä.

Voi jumalatonta! Hänen käy pahoin, sillä hänen kättensä teot maksetaan hänelle." Jes.3:8-11

"Voi niitä, jotka aamuvarhaisesta väkijuoman jäljessä juoksevat ja iltamyöhään viipyvät viinistä hehkuvina!

Kanteleet, harput, vaskirummut, huilut ja viinit on heillä pidoissansa, mutta Herran tekoja he eivät tarkkaa, eivät näe Hänen kättensä töitä.

Sentähden Minun kansani siirretään maastansa äkkiarvaamatta, sen ylhäiset kärsivät nälkää, ja sen remuava joukko näantyy janoon.

Sentähden tuonela levittää kitansa ammolleen, avaa suunsa suunnattomaksi; ja sinne menee sen loisto, sen remuava ja pauhaava joukko, kaikki sen ilonpitäjät." Jes.5:11-14

"Ota kirjakäärö ja kirjoita siihen kaikki ne sanat, jotka Minä olen puhunut sinulle Israelista ja Juudasta ja kaikista pakanakansoista siitä päivästä asti, jolloin Minä aloin sinulle puhua, Joosian päivistä, aina tähän päivään saakka.

Ehkäpä Juudan heimo, kuultuaan kaiken sen onnettomuuden, jonka Minä aion heille tuottaa, kääntyy, kukin pahalta tieltään, ja niin Minä annan anteeksi heidän pahat tekonsa ja syntinsä." Jer.36:2-3

"Ja jos jumalaton kääntyy pois kaikesta synnistänsä, mitä hän on tehnyt, ja noudattaa kaikkia Minun käskyjäni ja tekee oikeuden ja vanhurskauden, hän totisesti saa elää; ei hänen ole kuoltava.

Ei yhtäkään hänen synneistänsä, jotka hän on tehnyt, muisteta;

vanhurskautensa tähden, jota hän on noudattanut, hän saa elää.

Olisiko minulle mieleen jumalattoman kuolema, sanoo Herra, Herra; eikö se, että hän kääntyy pois teiltänsä ja elää?

Ja jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestansa ja tekee vääryyttä, tekee kaikkien niiden kauhistusten kaltaisia, joita jumalaton tekee - saisiko hän tehdä niin ja elää? Ei yhtäkään hänen vanhurskasta tekoansa, jonka hän on tehnyt, muisteta. Uskottomuutensa tähden, johon hän on langennut, ja syntinsä tähden, jota on tehnyt, niiden tähden hänen on kuoltava." Hes.18:21-24

"Ja Minä sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä ja aterioitsevat Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa; mutta valtakunnan lapset heitetään ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys." Matt.8:11-12

"Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaassa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi," 3:20

Taivasasiat ovat jyrkkänä vastakohtana niille, joita viehättävät vain maanpäälliset asiat. Uskovan kotimaa on taivaassa, uudessa Jerusalemissa, ja siksi on luonnollista, että uskovan maanpäällinen elämäntapa on sopusoinnussa taivaan kansalaisuuden kanssa.

"Niin Jeesus sanoi heille: "Tämän maailmanajan lapset naivat ja menevät miehelle.

Mutta ne, jotka on arvollisiksi nähty pääsemään toiseen maailmaan ja ylösnousemukseen kuolleista, eivät nai eivätkä mene miehelle.

Sillä he eivät enää voi kuolla, kun ovat enkelien kaltaisia; ja he ovat Jumalan lapsia, koska ovat ylösnousemuksen lapsia." Luuk.20:34-36

"Jos te siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, istuen Jumalan oikealla puolella.

Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, mikä on maan päällä.

Sillä te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa; kun Kristus, meidän elämämme, ilmestyy, silloin tekin Hänen kanssaan ilmestytte kirkkaudessa." Kol.3:1-4

"Sentähden myös Jeesus, pyhittääkseen omalla verellensä kansan, kärsi portin ulkopuolella.

Niin menkäämme siis Hänen tykönsä "ulkopuolelle leirin", Hänen pilkkaansa kantaen; sillä ei meillä ole täällä pysyväistä kaupunkia, vaan tulevaista me etsimme." Hebr.13:12-14

"joka on muuttava meidän alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä Voimallaan, jolla Hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi." 3:21

Uskovan ruumiin lunastaminen ja muuttuminen tapahtuu Herran tulemuksessa, ensimmäisessä ylösnousemuksessa. Alennustilamme ruumis on ajallinen ruumis, jolle on ominaista heikkous ja kuolevaisuus. Se ulkonainen ja näkyvä nahkapuku, jossa asumme, tulee kerran muuttumaan.

"Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle, yksinäisyyteen. Ja Hänen muotonsa muuttui heidän edessään, ja Hänen kasvonsa loistivat niinkuin aurinko, ja Hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi niinkuin valo." Matt.17:1-2

"Toinen on auringon kirkkaus ja toinen kuun kirkkaus ja toinen tähtien kirkkaus, ja toinen tähti voittaa toisen kirkkaudessa.

Niin on myös kuolleitten ylösnousemus: kylvetään katoavaisuudessa, nousee katoamattomuudessa; kylvetään alhaisuudessa, nousee kirkkaudessa; kylvetään heikkoudessa, nousee voimassa; kylvetään sielullinen ruumis, nousee hengellinen ruumis.

Jos kerran on sielullinen ruumis, niin on myös hengellinen.

Mutta tämän minä sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa, eikä katoavaisuus peri katoamattomuutta.

Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa; sillä pasuuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutamme.

Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutuman katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen pitää pukeutuman kuolemattomuuteen.

Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: "Kuolema on nielty ja voitto saatu". 1.Kor.15:41-44,50-54
"Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa, vähän aikaa kärsittyänne, Hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava.
Hänen olkoon valta aina ja iankaikkisesti! Amen." 1.Piet.5:10-11

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE; luku 4

Kehotuksia filippiläisille - Iloitkaa aina Herrassa; 4:1-9
 Kiitos filippiläisten lahjasta - Kaikki minä voin Hänessä; 4:10-20
 Tervehdyksiä ja apostolinen Herran siunaus; 4:21-23

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Kehotuksia filippiläisille - Iloitkaa aina Herrassa; 4:1-9

"Sentähden, rakkaat ja ikävöidyt veljeni, te minun iloni ja kruununni, seisokaa näin Herrassa lujina, rakkaat!

Euodiaa minä kehoitan ja Syntykeä minä kehoitan olemaan yksimielisiä Herrassa.

Myös sinua, sinä minun oikea Synsygukseni, minä pyydän: ole näille vaimoille avullinen, sillä he ovat taistelleet minun kansani evankeliumin hyväksi, yhdessä sekä Klemensin että muiden työtoverieni kanssa, joiden nimet ovat Elämän Kirjassa.

Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä sanon: iloitkaa!

Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on lähellä. Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa.

Ja vielä, veljet, kaikki, mikä on totta, mikä kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa, jos on jokin avu ja jos on jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa; mitä myös olette oppineet ja saaneet ja minulta kuulleet ja minussa nähneet, sitä tehkää, niin rauhan Jumala on oleva teidän kansanne." 4:1-9

"Sentähden, rakkaat ja ikävöidyt veljeni, te minun iloni ja kruununni, seisokaa näin Herrassa lujina, rakkaat!" 4:1

Rakkaat ja ikävöidyt - Paavali rakasti jokaista Filippin seurakuntalaista Jumalan antamalla rakkaudella, jonka Pyhä Henki oli laskenut hänen sydämeensä. Ikävöidyt on myös viittaus tulevaisuuteen, iankaikkisuuteen. Kun uskova, Herran oma lähtee täältä ajasta Herran tykö Taivaallisen Isän kotiin, niin hän on odotettu ja kaivattu ja hänet otetaan kotiin ja vastassa on jokaisen kohdalla joku, joka on läheinen ja jos uskovalla ei ole ketään, niin itse uskon näin, että Herra Jeesus ottaa nämä odotetut ja kaivatut ja ikävöidyt uskovat vastaan. Joidenkin kohdalla tämä odotus on jo kestänyt 70-80 vuotta tai jopa pitempäänkin.

Sentähden - koska he olivat taivaan valtakunnan kansalaisia ja heillä oli toivo Kristuksen takaisin tulosta Vapahtajaksi, ja siksi he saavat tämän kehotuksen pysyä lujina Herrassa.

Kruunu (stefanos) - voittajan kruunu, sepele

"Euodiaa minä kehoitan ja Syntykeä minä kehoitan olemaan yksimielisiä Herrassa." 4.2

Nämä kaksi sisarta olivat kunnan uskovia. He olivat taistelleet yhdessä Paavalin kanssa evankeliumin puolesta. Ja nyt he olivat kuitenkin joutuneet riitaan. Riidan syytä ei kerrota, mutta Pyhän Hengen tarkoitus varmasti onkin, että soveltaisimme tätä kehotusta yksimielisyyteen omissa vaikeuksissamme.

"Jos siis on jotakin kehoitusta Kristuksessa, jos jotakin rakkauden lohdutusta, jos jotakin Hengen yhteyttä, jos jotakin sydämellisyyttä ja laupeutta, niin tehkää minun iloni täydelliseksi siten, että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus, että olette sopuisat ja yksimieliset ettekä tee mitään itsekkyydestä tai turhan kunnian pyynnöstä, vaan että nöyryydessä pidätte toista parempana kuin itseänne ja että katsotte kukin, ette vain omaanne, vaan toistenkin parasta." Fil.2:1-4

"Myös sinua, sinä minun oikea Synsygukseni, minä pyydän: ole näille vaimoille avullinen, sillä he ovat taistelleet minun kanssani evankeliumin hyväksi, yhdessä sekä Klemensin että muiden työtoverieni kanssa, joiden nimet ovat Elämän Kirjassa." 4:3
Synsygus merkitsee saman ikeen alainen. Hän saattoi olla Filippiin seurakunnan johtomiehiä. Kreikkalaiset kirjailijat käyttivät sanaa avioliiton, ystävyuden, ammatin, työn jne. yhdistävistä siteistä. Apostoli sanoo tämän miehen olleen nimensä veroinen, ja se osoittaa hänen olleen luotettava ja yhteistyökykyinen. Sen tähden hän olikin oikea mies toimimaan rauhanvälittäjänä kahden sisaren riita-asiassa. Taistelleet minun kanssani - Nämä kaksi sisarta olivat ennen rinta rinnan taistelleet saman evankeliumin puolesta. Ja nyt heidän käyttöksensä oli huolen aiheena seurakunnassa.

Elämän kirja - Raamatussa mainitaan monenlaisia kirjoja sekä ihmisten että Jumalan; mm. aikakirja, asiakirja, erokirja, kauppakirja, lainkirja, liitonkirja, muistokirja, syntykirja, syytekirja, velkakirja jne. Raamatussa oleva ilmaisu - syödä kirjakäärö - tarkoittaa kirjan sisällön todellista omaksumista.

Kirjat - vertauskuvallinen merkitys: 1) muistutus Jumalan huolenpidosta, 2) muistutus ihmisen vaelluksesta maan päällä, sekä 3) luettelo Jumalan kansasta.

Jumalan kirjassa ovat kaikkien vanhurskusten nimet, kyönelemme, kaikki päivämme, puheemme ja tekomme.

"Seuraavana päivänä Mooses sanoi kansalle: "Te olette tehneet suuren synnin. Minä nousen nyt Herran tykö - jos ehkä voisoin sovittaa teidän rikoksenne."

Ja Mooses palasi Herran tykö ja sanoi: "Voi, tämä kansa on tehnyt suuren synnin! He ovat tehneet itselleen jumalan kullasta.

Jospa nyt antaisit heidän rikoksensa anteeksi! Mutta jos et, niin pyyhi minut pois Kirjastasi, johon kirjoitat."

Mutta Herra vastasi Moosekselle: "Joka on tehnyt syntiä Minua vastaan, sen Minä pyyhin pois Kirjastani.

Mene nyt ja johdata kansa siihen paikkaan, josta Minä olen sinulle puhunut; katso, Minun enkelini käy sinun edelläsi. Mutta kostoni päivänä Minä koston heille heidän rikoksensa."

Niin Herra rankaisi kansaa, koska he olivat teettäneet vasikan, jonka Aaron teki." 5.Moos.32:30-35

"Sinä olet lukenut minun pakolaispäiväni; pane leiliisi minun kyöneleeni, ovathan ne sinun kirjassasi." Ps.56:9

Sillä he vainoavat sitä, jota Sinä olet lyönyt, he juttelevat niiden tuskista, joita Sinä olet haavoittanut.

Lisää heille rikosta rikoksen päälle, ja Sinun vanhurskautesi he älkööt pääskö.

Pyyhittäköön heidät pois Elämän Kirjasta, älköönkä heitä kirjoitettako vanhurskusten lukuun." Ps.69:27-29

"Sinun silmäsi näkivät minut jo idussani. Minun päiväni olivat määrätyt ja kirjoitetut kaikki Sinun Kirjaasi, ennenkuin ainoakaan niistä oli tullut." Ps.139:16

"Siihen aikaan nousee Miikael, se suuri enkeliruhtinas, joka seisoo Sinun kansasi lasten suojana. Ja se on oleva ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kuin kansoja on ollut, hamaan siihen aikaan asti. Mutta siihen aikaan pelastetaan Sinun kansasi, kaikki, jotka Kirjaan kirjoitetut ovat.

Ja monet maan tomussa makaavista heräjävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhistukseen.

Ja taidolliset loistavat, niinkuin taivaanvahvuus loistaa, ja ne, jotka monta vanhurskauteen saattavat, niinkuin tähdet, aina ja iankaikkisesti." Dan.12:1-3

"Katso, Minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä vahingoittava. Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuna taivaissa." Luuk.10:19-20

"Joka voittaa, se näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä Minä pyyhi pois hänen nimeänsä Elämän Kirjasta, ja Minä olen tunnustava hänen nimensä Isäni edessä ja Hänen enkeliensä edessä." Ilm.3:5

"Ja kaikki maan päällä asuvaliset kumartavat sitä, jokainen, jonka nimi ei ole kirjoitettu teurastetun Karitsan Elämän Kirjaan, hamasta maailman perustamisesta." Ilm.13:8

"Peto, jonka sinä näit, on ollut, eikä sitä enää ole, mutta se on nouseva syvyydestä ja menevä kadotukseen; ja ne maan päällä asuvaliset, joiden nimet eivät ole kirjoitetut Elämän Kirjaan, hamasta maailman perustamisesta, ihmettelevät, kun he näkevät pedon, että se on ollut eikä sitä enää ole, mutta se on tuleva." Ilm.17:8

"Eikä sinne ole pääsevä mitään epäpyhää eikä ketään kauhistusten tekijää eikä valhettelijaa, vaan ainoastaan ne, jotka ovat kirjoitetut Karitsan Elämän Kirjaan." Ilm.21:27

"Ja minä näin suuren, valkean valtaistuimen ja sillä istuvaisen, jonka kasvoja maa ja taivas pakenivat, eikä niille sijaa löytynyt. Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka on Elämän Kirja; ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan.

Ja meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja heidät tuomittiin, kukin tekojensa mukaan.

Ja Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema, tulinen järvi.

Ja joka ei ollut Elämän Kirjaan kirjoitettu, se heitettiin tuliseen järveen." Ilm.20:11-15

"Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä sanon: iloitkaa!" 4:4

Edellä olevien kehotusten jälkeen apostoli rohkaisee koko seurakuntaa iloitsemaan Herrassa.

Tämä kehotus iloon ei ole Paavalille mikään tyhjä ja sisällytyksetön fraasi. Ilon pohjana on totuus ja hän tiesi mistä puhui.

Epäilysten ja pelon keskellä ja pahassa maailmassa elävälle seurakunnalle annettu kehotus voi tuntua oudolta, mutta Paavali oli itse samassa asemassa.

Hänen ensimmäinen kehotuksensa Filippissä ja hänen vankeutensa siellä johtivat voittoon ja iloon.

Iloitkaa aina Herrassa - Rakkaus iloitsee yhdessä totuuden kanssa. Täällä ajassa on kärsimys ja ilo ja kerran iankaikkinen ilo Herran tykönä. Iloitkaa! Riemuitkaa!

"Daavidin mietevirsi. Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synti on peitetty!

Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojansa, ja jonka hengessä ei ole vilppiä!

Kun minä siitä vaikenin, riutuivat minun luuni jokapäiväisestä valituksestani.

Sillä yötä päivää oli Sinun kätesi raskaana minun päälläni; minun nesteeni kuivui niinkuin kesän helteessä. Sela.

Minä tunnustin Sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani; minä sanoin: "Minä tunnustan Herralle rikokseni", ja Sinä annoit anteeksi minun syntivelkani. Sela.

Sentähden rukoilkoot Sinua kaikki hurskaat aikana, jona Sinut löytää voidaan. Vaikka suuret vedet tulvisivat, eivät ne heihin ulotu.

Sinä olet minun suojani, Sinä varjelet minut hädästä, Sinä ympäröitset minut pelastuksen riemulla. Sela.

"Minä opetan sinua ja osoitan sinulle tien, jota sinun tulee vaeltaa; Minä neuvon sinua, Minun silmäni sinua vartioitsee".

Älkää olko niinkuin järjettömät orhit ja muulit, joita suitsilla ja ohjaksilla, niiden valjailla, suistetaan; muutoin ne eivät sinua lähesty. Jumalattomalla on monta vaivaa, mutta joka Herraan turvaa, häntä ympäröitsee armo.

Iloitkaa Herrassa ja riemuitkaa, te vanhurskaat, ja veisatkaa ilovirsiä, kaikki te oikeamieliset." Ps.32

"Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on lähellä." 4:5

Rakkaus on lempeä. Ilo ja sävyisyys ovat hengen hedelmiä, joiden avulla meidän on mahdollista elää Kristuksen tavoin.

Herra on lähellä - koskee sekä paikkaa että aikaa. Herra tulee pian ja vie meidät lupaamaansa kirkkauteen Isän kotiin ja jo nyt Hän on lähellämme Henkensä kautta ja täyttää sydämemme rauhallaan. Siksi meidän tulee olla kärsivällisiä kaikkia kohtaan, niitäkkin, jotka tekevät meille pahaa. Jos katsomme olosuhteita ja itseämme, joudumme levottomuuden valtaan. Kun katsomme Jeesukseen, saamme siitä iloa ja mielen tyyneyttä. Jahve Sham`mah - Herra on lähellä, täällä, sillä ristin kuolemansa tähden Hän on tullut lähelle meitä.

"Katso, Minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti." Matt.28:20

"Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja Hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli." Ps.34:19

"Totisesti, Hänen apunsa on lähellä niitä, jotka Häntä pelkäävät, ja niin meidän maassamme kunnia asuu." Ps.85:10

"Maan uskollisia Minun silmäni etsivät, että he asuisivat Minua lähellä; joka vaeltaa nuhteettomuuden tietä, se on oleva Minun palvelijani."

Ps.101:6

"Herra on lähellä kaikkia, jotka Häntä avuksensa huutavat, kaikkia, jotka totuudessa Häntä avuksensa huutavat." Ps.145:18

"Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tiettäväksi," 4:6
Murehtiminen on turhaa ja se osoittaa uskon puutetta. Jos murehdimme, se osoittaa, ettemme luota Jumalan huolenpitoon. Murehtiminen merkitsee myös, että ihminen pelkää tulevaisuutta ja unhottaa Jumalan vakuutuksen, että Hän on meidän kanssamme joka päivä.
Jumala pitää huolen kedon ruohosta ja kukkasista, pukee metsän vehreydellään ja vuoren kasvit suurempaan loistoon kuin Salomo aikoinaan ja pitää huolen taivaan linnuistakin. Eikö Hän epäilemättä huolehtisi myös lapsistaan? Kukkanen elää hetken, mutta ihminen ikuisesti.

"Teidän Taivaallinen Isänne kyllä tietää, mitä te tarvitsette!"
Hän pitää meistä varmasti hyvän huolen isällisellä rakkaudellaan. Murehtiminen estää uskoa toimimasta ja seurauksena siitä on, että ihmisen tälle päivälle tarkoitetut voimat kuluvat hukkaan ja ihminen jää uskon ja epäuskon rajamaille häilymään eli on silloin epävakainen ja kaksimielinen. Opi linnuilta vapautta murheista!
"Mutta kysypä eläimiltä, niin ne opettavat sinua, ja taivaan linnuilta, niin ne ilmoittavat sinulle;" Job.12:7
"Minä olen kurja ja köyhä, mutta Herra pitää minusta huolen. Sinä olet minun apuni ja Pelastajani; minun Jumalani, älä viivy." Ps.40:18
"Heitä murheesi Herran huomaan, Hän pitää sinusta huolen, ei Hän salli vanhurskaan ikinä horjua." Ps.55:23

"Sentähden Minä sanon teille: älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet? Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa eivätkä kokoa aittoihin, ja teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljoa suurempiarvoiset kuin ne?
Ja kuka teistä voi murehtimisellaan lisätä ikäänsä kyynäränkään vertaa? Ja mitä te murehditte vaatteista? Katselkaa kedon kukkia, kuinka ne kasvavat; eivät ne työtä tee eivätkä kehrää.
Kuitenkin minä sanon teille: ei Salomo kaikessa loistossansa ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.

Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, eikö paljoa enemmän teitä, te vähäuskoiset? Älkää siis murehtiko sanoen: 'Mitä me syömme?' tahi: 'Mitä me juomme?' tahi: 'Millä me itsemme vaatetamme?'
Sillä tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän kaikkea tätä tarvitsevan.
Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttansa, niin kaikki tämä teille *sen ohessa* annetaan.
Älkää siis murehtiko huomisesta päivästä, sillä huomisen päivä pitää murheen itsestään. Riittää kullekin päivälle oma vaivansa." Matt.6:25-34

"ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa." 4:7
Varjella - suojella, vartioida; varjeluksen lisäksi Jumala myös vartioi meitä joka hetki.
Jumalan rauha seisoo vartijan tavoin ovella pitäen huolet poissa sydämestä. Rauhalla on kaksi puolta: Vanhurskauttamisen yhteydessä saamme

rauhan Jumalan kanssa, anteeksisaamisessa, sekä rauha koetaan hengellisenä tasapainona. Silloin voimme olla tyyniä ja tuntea Jumalan rauhaa ja iloa mitä hankalimmissakin tilanteissa. Toiseksi rauha on hengen hedelmää, joka kasvaa ja lisääntyy itse kussakin meissä Herran tuntemuksen kautta. Joka luottaa Herraan, hänen rauhansa ei sydämessään järky, vaikka ulkoiset olosuhteet kuinka myrskyisivät, niin lopulta Hän tyynnyttää myrskyn.

"Rauhan Minä jätän teille: Minun rauhani - sen Minä annan teille. En Minä anna teille, niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä peljätkö." Joh.14:27

"Tämän Minä olen teille puhunut, että teillä olisi Minussa rauha. Maailmassa teillä on ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielellä: Minä olen voittanut maailman." Joh.16:33

"Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo." Room.5:1-2

"Ja vielä, veljet, kaikki, mikä on totta, mikä kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa, jos on jokin avu ja jos on jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa;" 4:8
Apostoli kehottaa vielä uskovia harjoittamaan kaikkea, mikä on hyvää. Erytisesti hän korostaa, että meidän tulee ajatella tätä kaikkea, koska juuri ajatuksista ovat lähtöisin meidän sanamme ja tekemme ja Hän tutkii munaskuut eli aivoitukset.

"Onhan teidän kuuliaisuutenne tullut kaikkien tietoon; sentähden minä iloitsen teistä, mutta minä tahtoisin teidän olevan viisaita hyvään, mutta taitamattomia pahaan.

Ja rauhan Jumala on pian musertava saatanan teidän jalkojenne alle. Herramme Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne." Room.16:10-20

"mitä myös olette oppineet ja saaneet ja minulta kuulleet ja minussa nähneet, sitä tehkää, niin rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne." 4:9
Oppia tulee soveltaa käytäntöön ja pelkkä kuunteleminen ei riitä. Herran opetuslapsi on se, joka laittaa saamansa opetuksen myös käytäntöön. Hän, jonka kautta he olivat evankeliumin sanoman kuulleet, oli myös antanut heille olemaan Hänen seuraajiaan.

Apostoli on edellä puhunut Jumalan rauhasta. Nyt hän puhuu rauhan Jumalasta, Hän, joka antaa rauhan, anteeksiantamuksessaan, on itse oleva heidän kanssaan. Rauha oli Paavalille enemmän kuin vain levottomuudesta vapautumista. Rauhaan kuuluu kaikki se, mikä välittää uskovalle kaikkein korkeinta hyvää. Rauhan Jumala on voimallinen tekemään elämän juuri siksi, miksi se on tarkoitettu.

"Rauhan Jumala olkoon kaikkien teidän kanssanne. Amen." Room.15:33

Kiitos filippiläisten lahjasta; kaikki minä voin Hänessä; 4:10-20

"Minä ihastuin suuresti Herrassa, että te jo vihdoinkin olitte elpyneet pitämään minusta huolta, johon teillä ennenkin oli ollut halua, vaikka ei tilaisuutta.

Ei niin, että minä puutteen vuoksi tätä sanon; sillä minä olen oppinut oloihini tyytymään.

Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa; kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin minä olen tottunut; sekä olemaan ravittuna että näkemään nälkää, elämään sekä runsaudessa että puutteessa.

Kaikki minä voin Hänessä, joka minua vahvistaa.
Kuitenkin teitte hyvin, kun otitte osaa minun ahdinkooni.

Tiedättehän tekin, filippiläiset, että evankeliumin alkuaikoina, kun lähdin Makedoniasta, ei mikään muu seurakunta kuin te yksin käynyt minun kanssani tiliyhteyteen annetusta ja vastaanotetusta.

Sillä Tessalonikaankin te minulle kerran, jopa kahdesti, lähetitte, mitä tarvitsin.

Ei niin, että haluaisin lahjaa, vaan minä haluan teidän hyväksenne karttuvaa hedelmää.

Olen nyt saanut kaikkea, jopa ylenpalttisesti; minulla on yllin kyllin, saatuani Epafroditukselta teidän lähetyksenne, joka on "suloinen tuoksu", otollinen, Jumalalle mieluinen uhri.

Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa.

Mutta meidän Jumalallemme ja Isällemme kunnia aina ja iankaikkisesti!
Amen." 4:10-20

"Minä ihastuin suuresti Herrassa, että te jo vihdoinkin olitte elpyneet pitämään minusta huolta, johon teillä ennenkin oli ollut halua, vaikka ei tilaisuutta." 4:10

Elpyä - kukoistaa uudelleen; se kuvaa esim. puuta, joka herää keväällä uuteen kukoistukseen, elämään.

Yksi syy Filippiläiskirjeen kirjoittamiseen oli, että Paavali halusi kiittää saamastaan lahjasta. Hän on kiitollinen lahjasta, mutta eniten häntä ilahduttaa se, että filippiläiset ovat nyt päässeet entisestä ahdingostaan, niin että he ovat pystyneet tekemään hänelle tämän rakkauden palvelun.

"Pitäkää pyhien tarpeet ominanne; harrastakaa vieraanvaraisuutta."
Room.12:13

"Mutta nyt minä matkustan Jerusalemiin viemään pyhille avustusta. Sillä Makedonia ja Akaia ovat halunneet kerätä yhteisen lahjan niille Jerusalemin pyhille, jotka ovat köyhyydessä.

Niin he ovat halunneet, ja he ovatkin sen heille velkaa; sillä jos pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän hengellisistä aarteistaan, niin he puolestaan ovat velvolliset auttamaan heitä maallisilla."

Room.15:25-27

"Kuka tekee koskaan sotapalvelusta omalla kustannuksellaan? Kuka istuttaa viinitarhan, eikä syö sen hedelmää? Tai kuka kaitsee karjaa, eikä nauti karjansa maitoa?

Jos me olemme kylväneet teille hengellistä hyvää, onko paljon, jos me niitämme teiltä aineellista?

Samoin myös Herra on säätänyt, että evankeliumin julistajain tulee saada evankeliumista elatuksensa." 1.Kor.9:7,11,14

"Jolle sanaa opetetaan, se jakakoon kaikkea hyvää opettajallensa."
Gal.6:6

"Ei niin, että minä puutteen vuoksi tätä sanon; sillä minä olen oppinut oloihini tyytymään." 4:11

Hän pitää teistä huolen - Nyt Paavali oli saamansa rahalahjan tarpeessa. Ne, jotka pitivät häntä vankeudessa, eivät olleet hänelle suopeita, ja mahdollisuudet oman elatuksen hankkimiseen olivat lähes olemattomat.

Mutta Paavali oli kaikesta puutteesta huolimatta tyytyväinen Herran hyvästä huolenpidosta.

Oloihinsa tyytyminen on oikeastaan sitä, että on omavarainen. Tällainen elämän katsomus oli sen ajan stoalaisten korkein päämäärä, jossa oltiin täysin riippumattomia kaikesta ja kaikista. Mutta Paavalille se merkitsi kokonaan muuta - Kaikki minä voin Hänessä, joka minua vahvistaa.

"Kahta Minä sinulta pyydän, älä niitä Minulta koskaan kiellä, kuolemaani saakka: Vilppi ja valhepuhe pidä minusta kaukana. Älä köyhyyttä, älä rikkautta minulle anna; anna minulle ravinnoksi määräosani leipää, etten kylläisenä tulisi kieltäjäksi ja sanoisi: "Kuka on Herra?" ja etten köyhtyneenä varastaisi ja rikkoisi Jumalani Nimeä vastaan." Snl.30:7-9
 "Ja suuri voitto onkin jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa. Sillä me emme ole maailmaan mitään tuoneet, emme myös voi täältä mitään viedä; mutta kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme niihin." 1.Tim.6:6-8

"Älkää olko vaelluksessanne ahneita; tyytykää siihen, mitä teillä on; sillä Hän itse on sanonut: "En Minä sinua hylkää enkä sinua jätä"; niin että me turvallisin mielin sanomme: "Herra on minun auttajani, en minä pelkää; mitä voi ihminen minulle tehdä?" Hebr.13:5-6

"Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa; kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin minä olen tottunut; sekä olemaan ravittuna että näkemään nälkää, elämään sekä runsaudessa että puutteessa." 4:12

"Herra on minun Paimeneni, ei minulta mitään puutu." Ps.23:1

Apostoliset kärsimykset - osaan elää - ilmaisevat hänen oppineensa tämän salaisuuden. Apostolisiin kärsimyksiin kuuluvat myös puutteenalaisuus. Elää niukkuudessa - tehdä matalaksi, nöyryyttää; vuoret ja kukkulat alennettakoon. Paavali oli kokenut sekä köyhyyttä että runsautta ja kykeni sopeutumaan kaikenlaisiin oloihin. Hän oli tyytyväinen kuten kuningas Daavid aikoinaan - Herra on minun Paimeneni, ei minulta mitään puutu!

"Juutalaisilta olen viidesti saanut neljäkymmentä lyöntiä, yhtä vaille; kolmesti olen saanut raippoja, kerran minua kivitettiin, kolmesti olen joutunut haaksiriksoon, vuorokauden olen meressä ajelehtinut; olen usein ollut matkoilla, vaaroissa virtojen vesillä, vaaroissa rosvojen keskellä, vaaroissa heimoni puolelta, vaaroissa pakanain puolelta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa erämaassa, vaaroissa merellä, vaaroissa valheveljien keskellä; ollut työssä ja vaivassa; paljon valvonut, kärsinyt nälkää ja janoa, paljon paastonnut, kärsinyt vilua ja alastomuutta.

Ja kaiken muun lisäksi jokapäiväistä tunkeilua luonani, huolta kaikista seurakunnista." 2.Kor.11:24-28

"Kaikki minä voin Hänessä, joka minua vahvistaa." 4:13

Hänessä - Kristuksessa

Apostolin sanoja ei saa käsittää niin, että hänellä olisi ollut jotakin kerskumista itsestään. Hän ei anna itsestään sellaista kuvaa, että hän selviytyy ilman Jumalan ja ihmisten apua. Hän vain tähdentää ja korostaa, kenen varassa hän loppujen lopuksi on. Siksi hän on tyytyväinen kaikissa tilanteissa, silloinkin, kun oli vankilassa sidottuna kahleilla kiinni sotilaaseen. Hän oli täysin riippuvainen Jumalan armosta - Kaikki minä voin Hänessä, joka minua vahvistaa.

"Kurjalle ovat pahoja kaikki päivät, mutta hyvä mieli on kuin alituiset pidot." Snl.15:15

"On ollut vaimoja, jotka ylönousemuksen kautta ovat saaneet kuolleensa takaisin. Toiset ovat antaneet kiduttaa itseään eivätkä ole ottaneet vastaan vapautusta, että saisivat paremman ylönousemuksen; toiset taas ovat saaneet kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta; heitä on kivitetty, kiusattu, rikki sahattu, miekalla surmattu; he ovat kierrelleet ympäri lampaannahoissa ja vuohennahoissa, puutteenalaisina, ahdistettuina, pahoinpideltyinä - he, jotka olivat liian hyviä tälle maailmalle -; he ovat harhailleet erämaissa ja vuorilla ja luolissa ja maakuopissa.

Ja vaikka nämä kaikki uskon kautta olivat todistuksen saaneet, eivät he kuitenkaan saavuttaneet sitä, mikä oli luvattu; sillä Jumala oli varannut meitä varten jotakin parempaa, etteivät he ilman meitä pääsisi täydellisyyteen." Hebr.11:35-40

"Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa, vähän aikaa kärsittyänne, Hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava. Hänen olkoon valta aina ja iankaikkisesti! Amen." 1.Piet.5:10-11

"Kuitenkin teitte hyvin, kun otitte osaa minun ahdinkooni." 4:14
Hyvin kuvaa jotakin kaunista ja oikealla tavalla tehtyä.
Hän ymmärsi filippiläisten lahjan ikään kuin he itse olisivat tulleet hänen luokseen ja ottaneet osaa hänen ahdinkoonsa. Kiittäessään tällä tavalla hän nosti myös lahjan arvoa antajien silmissä. Filippiin seurakuntaa kiitettiin sen anteliaisuudesta.

"Mutta me saatamme teidän tietoonne, veljet, mitä Jumalan armo on vaikuttanut Makedonian seurakunnissa: että, vaikka he olivatkin monessa ahdistuksen koetuksessa, niin oli heidän ilonsa heidän suuressa köyhyydessäänkin niin ylenpalttinen, että he alttiisti antoivat runsaita lahjoja.

Sillä voimiensa mukaan, sen minä todistan, jopa yli voimiensakin he antoivat omasta halustansa, paljolla pyytämisellä anoen meiltä sitä suosiota, että pääsisivät osallisiksi pyhien avustamiseen; eivätkä he vain tehneet, niinkuin me olimme toivoneet, vaan antoivat itsensäkin, ennen kaikkea Herralle ja sitten meille, Jumalan tahdosta, niin että me kehoitimme Tiitusta, niinkuin hän jo oli alkanut, saattamaan teidän keskuudessanne päätökseen tämänkin rakkaudentyön." 2.Kor.8:1-6

"Tiedättehän tekin, filippiläiset, että evankeliumin alkuaikoina, kun lähdin Makedoniasta, ei mikään muu seurakunta kuin te yksin käynyt minun kanssani tiliyhteyteen annetusta ja vastaanotetusta." 4:15
Annettu ja vastaanotettu - olivat rahaliikenteen tavanomaisia ammattitermejä eli debet ja kredit. Filippiläiset antajina - Paavali vastaanottajana.

Jokaisella tilillä on kaksi eri saraketta, joiden nimet ovat debet ja kredit. Yksinkertaistaen näistä voi ajatella, että kredit on puoli, josta lähtee rahaa ja debet on puoli, johon raha tulee. Jokainen summa joka kirjanpitoon merkitään, kirjataan aina kahdelle tilille: toiseen debet puolelle ja toiseen kredit puolelle. Esimerkiksi rahan lisäys kassaan, kuten lipputulojen tilitys, tehdään aina kassatilin vasempaan sarakkeeseen eli debet-puolelle, ja rahojen väheneminen oikealle eli kredit-puolelle. Koska sama summa kirjataan aina sekä debetiin että krediitiin, pitäisi debetin ja kreditin yhteenlaskettu summa olla sama. Siten kirjanpidon paikkansapitävyys voidaan aina tarkistaa: jossakin on virhe, mikäli debetin ja kreditin summat eivät täsmää.

He olivat Paavalille lähettäneet lahjoja tämän lähdettyä Makedoniasta ja matkustettuaan Korinttoon.

Silloinkin, kun apostoli ei enää ollut heidän maakunnassaan, he osoittivat hänelle anteliaisuutta. Heidän lahjansa ilmaisi aidosti rakkautta Jumalan palvelijoita ja työtä kohtaan.

"Vai olenko tehnyt syntiä siinä, että - alentaessani itseni, jotta te ylenisitte - olen ilmaiseksi julistanut teille Jumalan evankeliumia? Muita seurakuntia minä riistin, ottaessani heiltä palkkaa palvelukseni teitä. Kun olin teidän luonanne ja kärsin puutetta, en rasittanut ketään. Sillä mitä minulta puuttui, sen täyttivät veljet, jotka tulivat Makedoniasta; ja kaikessa minä varoin olemasta teille rasitukseksi, ja olen vastakin varova." 2.Kor.11:7-9

"Sillä Tessalonikaankin te minulle kerran, jopa kahdesti, lähetitte, mitä tarvitsin." 4:16

Lähetitte apua tarpeeseeni - Jo ennen lähtöään ollessaan lähellä sijaitsevassa Makedoniassa, Paavali alkoi saada Filippistä lahjoja. Tämä tapahtui apostolin toisella lähetysmatkalla. Kun filippiläiset tukivat häntä tällä tavalla, hänen ei tarvinnut olla tessalonikalaisille rasitukseksi. Muutoin Paavali hankki elantonsa käsillään, teltantekijänä. Hän ei saanut tuolloin koko elantoaan Filippistä, vaan hän sai lahjan kerran tai kahdesti. Filippin uskovien rakkaus oli niin läheistä, että Paavali voi ottaa heidän tukensa vastaan ilman väärinkäsitysten vaaraa. "Tiedättehän itsekkin, veljet, ettei tulomme teidän tykönnne ollut turha; vaan, vaikka me ennen, niinkuin tiedätte, olimme kärsineet Filippissä ja meitä siellä oli pahoin pidelty, oli meillä kuitenkin Jumalassamme rohkeutta puhua teille Jumalan evankeliumia, suuressa kilvoituksessa." 1.Tees.2:1-2

"Ei niin, että haluaisin lahjaa, vaan minä haluan teidän hyväksenne karttuvaa hedelmää." 4:17

Jumalan armo oli runsaana, täytenä Kristuksen siunauksena ilmestynyt Filippissäkin, eikä Paavali himoinnut heidän rahojaan eli hän ei ollut kiinnostunut lampaitten villoista. Hän tahtoi heille runsasta hengellistä Jumalan siunausta, jonka lahja aina tuottaa antajalle. Antaessaan uskovat antoivat armosta, osallistuen näin apostolin Jumalalta saamansa tehtävään. Hän ei siis halunnut lahjaa itsensä tähden, vaan filippiläisten vuoksi. Anteliaisuus on sydämen asenne siitä, että on itse saanut kokea Jumalan suurta armoa ja siunausta.

"Toinen on antelias ja saa yhä lisää, toinen säästää yli kohtuuden ja vain köyhtyy.

Hyvää tekeväinen sielu tulee ravituksi, ja joka muita virvoittaa, se itse kostuu." Snl.11:24-25

"Hyvänsuopa (laupias) saa siunauksen, sillä hän antaa leivästään vaivaiselle." Snl.22:9

"Olen nyt saanut kaikkea, jopa ylenpalttisesti; minulla on yllin kyllin, saatuani Epafroditukselta teidän lähetyksenne, joka on "suloinen tuoksu", otollinen, Jumalalle mieluinen uhri." 4:18

Apostoli ei ottanut lahjaa vastaan vain tervehdyksenä Filippin seurakunnalta, vaan rakkauden pyhitettynä uhrina, joka miellytti Jumalaa. Alkuseurakunnan uskovat pitivät Herran palvelijoille annettua lahjaa Jumalalle itselleen uhrattuna antina, koska lahjan saaja oli Jumalan lähettäjä. Mitä teemme yhdelle Hänen vähimmille veljilleen, teemme Hänelle itselleen.

Herran työhön antaminen on oikeaa uuden liiton jumalanpalvelusta - kiitosuhria.

"Olkaa siis Jumalan seuraajia, niinkuin rakkaat lapset, ja vaeltakaa rakkaudessa, niinkuin Kristuskin rakasti teitä ja antoi itsensä meidän edestämme lahjaksi ja uhriksi, Jumalalle "suloiseksi tuoksuksi."

Ef.5:1-2

"Älkää olko vaelluksessanne ahneita; tyytykää siihen, mitä teillä on; sillä Hän itse on sanonut: "En Minä sinua hylkää enkä sinua jätä"; niin että me turvallisin mielin sanomme: "Herra on minun auttajani, en minä pelkää; mitä voi ihminen minulle tehdä?" Hebr.13:5-6

"Ja tulkaa Hänen tykönsä, elävän kiven tykö, jonka ihmiset tosin ovat hyljänneet, mutta joka Jumalan edessä on valittu, kallis, ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia." 1.Piet.2:4-5

"Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa." 4:19

Apostoli ei kyennyt palkitsemaan heille kaikkea sitä hyvää, mitä he olivat hänelle tehneet, mutta hänen Jumalansa kyllä kykeni siihen. Ja sen Hän tekisikin rajattoman rikkautensa ja armonsa mukaisesti. Hän ei antaisi heille vain kirkkaudesta, vaan rikkautensa mukaisesti. Antamisellaan uskova tunnustautuu Jumalan asialle ja uhraaminen on hyvä sijoitus taivaan pankkiin. Heidän antamansa aineellinen apu tuli takaisin hengellisin siunauksin.

"Kunnioita Herraa antamalla varoistasi ja kaiken satosi parhaimmasta, niin sinun jyvääitiasi täyttyvät runsaudella, ja viini pursuu sinun kuurnistasi." Snl.3:9-10

"Joka vaivaista armahtaa, se lainaa Herralle, ja Hän maksaa jälleen hänen hyvän tekonsa." Snl.19:17

"Riistääkö ihminen Jumalalta? Te kuitenkin riistätte Minulta. Mutta te sanotte: "Missä asiassa me Sinulta riistämme?"

Kymmenyksissä ja antimissa.

Te olette kirouksella kirotut, kun te, koko kansa, riistätte Minulta. Tuokaa täydet kymmenykset varastohuoneeseen, että Minun huoneessani olisi ravintoa, ja siten koetelkaa Minua, sanoo Herra Sebaot: totisesti Minä avaan teille taivaan akkunat ja vuodatan teille siunausta ylenpalttisesti.

Ja Minä karkoitan nuhtelullani teiltä syöjäsiirakat turmelemasta teidän maanne hedelmää, eikä teidän viiniköynnöksenne kedolla ole hedelmätön, sanoo Herra Sebaot.

Ja teidän onneanne kiittävät kaikki pakanat, sillä te tulette olemaan ihasteltu maa, sanoo Herra Sebaot." Mal.3:8-12

"Olkaa armahtavaiset, niinkuin teidän Isänne on armahtavainen.

Älkääkä tuomitko, niin ei teitäkään tuomita; älkää kadotustuomiota lausuko, niin ei teillekään kadotustuomiota lausuta.

Antakaa anteeksi, niin teillekin anteeksi annetaan.

Antakaa, niin teille annetaan. Hyvä mitta, sullottu, pudistettu ja kukkurainen, annetaan teidän helmaanne; sillä millä mitalla te mittaatte, sillä mitataan teille takaisin." Luuk.6:36-38

"Mutta meidän Jumalallemme ja Isällemme kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen." 4:20

Sen paremmin antajalla kuin vastaanottajallakaan ei ole syytä ottaa itselleen mitään kunniaa. Kaikki olkoon Hänelle kunniaksi.

Meidän Jumalalle ja Isällemme - Meillä on alati syytä pitää Jumalaa Isänämme, joka voi aina auttaa. Meidän kiitoksemme ja ylistyksemme Hänelle tulee olla rehellistä, pysyvää ja jatkuvaa ja se tulee kerran kestämaan ikuisuudesta ikuisuuteen.

"Mutta meidän Jumalallemme ja Isällemme kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen."

Tervehdyksiä ja apostolinen Herran siunaus; 4:21-23

"Tervehdys jokaiselle pyhälle Kristuksessa Jeesuksessa. Tervehdyksen lähettävät teille minun kanssani olevat veljet.

Tervehdyksen lähettävät teille kaikki pyhät, mutta varsinkin ne, jotka ovat keisarin huoneväkeä.

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa." Amen 4:21-23

"Tervehdys jokaiselle pyhälle Kristuksessa Jeesuksessa. Tervehdyksen lähettävät teille minun kanssani olevat veljet." 4:21

Apostoli noudattaa sen ajan tapaa ja päättää kirjeensä Jumalan kunniaan ja tervehdyksiin. Hän näki Herran omat edessään ja he olivat hänelle rakkaita hengellisen yhteyden johdosta, ja että he olivat kärsineet yhdessä.

Ennen kaikkea he olivat hänelle rakkaita sen tähden, että he olivat Herran omia Kristuksessa Jeesuksessa ja Jumalalle rakkaita.

"Tervehdyksen lähettävät teille kaikki pyhät, mutta varsinkin ne, jotka ovat keisarin huoneväkeä." 4:22

Kaikki Rooman pyhät lähettivät terveisiä Filippiin uskoville. Seurakuntien välillä vallitsi yhteys ja Paavali piti tämän yhteyden hoitamista hyvin tärkeänä.

Keisarin huoneväki ei tarkoita keisarin omaa perhettä, eikä hoviväkeä. Monesta keisarin virkamiehestä, palvelijasta ja orjasta oli tullut Herraan Jeesukseen uskova. Keskellä leijonan luolaa oli siis uskovia! Nämäkin halusivat lähettää tervehdyksen uskonystävälle.

"Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa." 4:23 4:23 "Die Gnade unsers Herrn Jesu Christi sei mit euch allen!" Amen

"Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen" Luther 1540

Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa! Amen" Novum Testamentum; Biblia

Apostoli Paavali päättää kirjeen Herran aina iäti ja kaikki riittävään armoon. Armo tarkoittaa Jumalan hyvyyttä ihmistä kohtaan ilman omia ansioita. Armo on ensimmäinen lahja, jonka Herra Jeesus antaa omilleen ja se sisältää kaikki Jumalan siunaukset, jotka saamme Jumalalta sulasta armosta.

Armon tervehdys on samalla rukous ja apostoli rukoilee, että Jeesuksen Kristuksen armo olisi heidän henkensä kanssa. Juuri tämä armo saakoon ohjata uskovan koko elämää. Olemme täysin riippuvaisia Jumalan armon voimasta, pyhittävästä vaikutuksesta ja johdatuksesta. Uskova saa jatkuvasti kokea Jumalan armoa hengessään, koko sisäisessä olemuksessaan. Mutta meidän Jumalallemme ja Isällemme kunnia aina ja iankaikkisesti Amen

Joissakin käsikirjoituksissa on vielä loppumaininta: "Filippiläisille kirjoitettiin Roomasta Epafrodituksen kautta.

"Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen"

Vielä kellot kaikuen (Samuel Gullberg)

1. Vielä kellot kaikuen kutsuu häihin taivasten maasta,
missä tuska ahdistaa.

Juhlaan ylös taivaisiin, uuteen Jerusalemiin,
aivan ompi kiire valmistaa.

Kellot soivat häihin, kutsuellen kotihin.

Ilojuhliin näihin tervetullut sinäkin!

2. Kauan morsian jo vain viipyi Ylkää odottain.

Kohta vartoilunsa loppuun käy
mukana hän noutajan käypi kotiin taivahan.

Eikä häntä enää maassa näy.

Kellot soivat häihin, kutsuellen kotihin.

Ilojuhliin näihin tervetullut sinäkin!

3. Koetukset, joita sai, lakkaa, kun on sunnuntai.

Kaikki kyyneleet pois kuivataan.

Juhlaan nähdään saapuvan joukon lukemattoman,
kiittäin Herraa pelastuksestaan.

Kellot soivat häihin, kutsuellen kotihin.

Ilojuhliin näihin tervetullut sinäkin!

4. Pukunsa on valkoinen, veren kautta puhtoinen,
soipi uusi virsi Karitsan.

Taivaan holvit täyttää nyt riemu,
kun on päättynyt hältä kaikki myrskyt maailman.

Kellot soivat häihin, kutsuellen kotihin.

Ilojuhliin näihin tervetullut sinäkin!